

Forslag til lov om ændring af lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM) og ændring af lov om husdyrbrug og anvendelse af gødning m.v.¹

[Implementering af VVM direktivet og ændring af myndighedskompetencen for havbrug]

§ 1

I lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM), jf. lovbekendtgørelse nr. 1225 af 25. oktober 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 stk. 2, indsættes efter »der under inddragelse af offentligheden«: »så tidligt som muligt og forud for, at myndigheden træffer afgørelse om en plan, et program eller et projekt,«.
2. § 4, stk. 2 og 3, ophæves og i stedet indsættes:
»Stk. 2. Såfremt et projekt omfattet af lovens bilag 1 eller 2 vedtages i enkeltheder ved en særlig lov, kan høring af offentligheden, jf. § 35, stk. 1, nr. 2 og 3, undlades, forudsat at lovens formål, jf. § 1, opfyldes. Undtagelsen gælder ikke høring efter § 38.
Stk. 3. Loven finder ikke anvendelse på projekter eller dele af projekter omfattet af bilag 1 eller 2, såfremt projekterne miljøvurderes efter anden lovgivning, som udtrykkeligt undtager disse projekter fra denne lov.
Stk. 4. Et projekt omfattet af lovens bilag 1 eller 2 kan i undtagelsestilfælde helt eller delvist fritages fra lovens bestemmelser om miljøvurdering, hvis dette vil skade formålet med projektet, forudsat at lovens formål, jf. § 1, opfyldes. Fritagelsen gælder ikke høring efter § 38.«
Stk. 4 bliver herefter stk. 5.
3. § 5, nr. 1, affattes således:
»1) Offentligheden:
a) den brede offentlighed: en eller flere fysiske eller juridiske personer eller foreninger, organisationer eller grupper, og
b) den berørte offentlighed: den del af offentligheden, som er berørt af, kan blive berørt af eller har en interesse i planen, programmet eller projektet. Hertil anses også Ikke-statslige organisationer foreninger og organisationer, der har beskyttelsen af landskab, kulturarv, natur eller miljøinteresser som formål, hvis foreningen eller organisationen har vedtægter eller love, som dokumenterer dens formål, og foreningen eller organisationen repræsenterer mindst 100 medlemmer, for at være omfattet.«
4. I § 5, nr. 5, *litra d*, ændres »myndighedens afgørelse« til »myndighedens begrundede konklusion«.

¹ Ændringen indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet, EF-Tidende 2001, nr. L 197, side 30, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (VVM-direktivet), EU-Tidende 2012, nr. L 26, side 1, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/52/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, EU-Tidende 2014, nr. 124, side 1.

5. I § 5, nr. 5, litra e, indsættes før »afgørelse om tilladelse efter § 25«: »indarbejdelse af myndighedens begrundede konklusion i«.
6. I § 15, stk. 1, indsættes efter »Følgende projekter, der«: »på grund af deres art, dimensioner eller placering«.
7. I § 15, stk. 1, nr. 3, ændres »§ 18, stk. 2« til: »§ 19, stk. 4«.
8. I § 15, stk. 3, ændres »§ 4, stk. 4« til: »§ 4, stk. 5«.

9. § 17, stk. 1-4, affattes således:

»§ 17. Kommunalbestyrelsen er myndighed for behandling af sager vedrørende projekter på land, der er omfattet af bilag 1 eller 2, og herunder for vurderingen af, om projekter omfattet af bilag 2 på grund af deres art, dimensioner eller placering kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet, jf. dog stk. 2, 3, 5 og 6.

Stk. 2. Regionsrådet er myndighed for behandling af sager vedrørende projekter, der er omfattet af bilag 1 eller 2, hvor hele eller dele af projektet er omfattet af råstoflovens § 7, og herunder for vurderingen af, om projekter omfattet af bilag 2 på grund af deres art, dimensioner eller placering kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet, jf. dog stk. 5 og 6.

Stk. 3. Miljøministeren er myndighed for behandling af sager vedrørende projekter på havområdet omfattet af bilag 1 og 2, jf. dog stk. 4, og herunder for vurderingen af, om projekter omfattet af bilag 2 på grund af deres art, dimensioner eller placering kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet. Dog er kommunalbestyrelsen myndighed for behandling af sager vedrørende projekter omfattet af bilag 1 eller 2, hvor hele eller dele af projektet er omfattet af § 3, stk. 2 og 3, i lov om kystbeskyttelse m.v., og herunder for vurderingen af, om projekter omfattet af bilag 2 på grund af deres art, dimensioner eller placering kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet.

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren er myndighed for behandling af sager vedrørende projekter på havområdet, der er omfattet af bilag 1 eller 2, og herunder for vurderingen af, om projekter omfattet af bilag 2 på grund af deres art, dimensioner eller placering kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet:

1) Projekter om efterforskning og indvinding af kulbrinter, lagring i undergrunden, rørledninger m.v. omfattet af bilag 1, nr. 14, 16, 22, 23 og 29, og bilag 2, nr. 2, litra d og e, nr. 3, litra a, nr. 10, litra i, og nr. 13, litra a og b.

2) Projekter om etablering af elproduktionsanlæg, der udnytter vand og vind, med tilhørende interne ledningsanlæg omfattet af bilag 2, nr. 3, litra i og j, og nr. 13, litra a.»

10. Overskriften til kapitel 7 affattes således:

»Kapitel 7

Bygherrens ansøgning og miljøkonsekvensrapport«.

11. I § 18, stk. 1, indsættes efter "omfattet af bilag 1": ", der på grund af deres art, dimensioner eller placering kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet,«.

12. § 18, stk. 2, ophæves.

13. § 19 affattes således:

»§ 19. Bygherren skal før etablering, udvidelse eller ændring af projekter omfattet af bilag 2 indgive en skriftlig ansøgning om en afgørelse efter § 21 til den myndighed, der skal behandle ansøgningen, jf. § 17.

Stk. 2. Bygherrens ansøgning om en afgørelse efter § 21 skal indeholde

1) oplysninger om projektets karakteristika og dets forventede væsentlige indvirkninger på miljøet, jf. bilag 5, og

2) tilgængelige resultater af andre relevante vurderinger af projektets indvirkninger på miljøet, der er foretaget i medfør af EU-lovgivning, der er relevante for det konkrete projekt.

Stk. 3. Bygherrens ansøgning kan tillige indeholde en beskrivelse af særkender ved projektet eller af de foranstaltninger, der påtænkes truffet for at undgå eller forebygge, hvad der kunne have været væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet.

Stk. 4. Hvis en bygherre ønsker, at et projekt omfattet af bilag 2 skal undergå en miljøvurdering, fordi det på grund af dets art, dimensioner eller placering kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet, jf. § 15, stk. 1, nr. 3, skal bygherrens ansøgning indeholde oplysning herom.«

14. I § 20, stk. 1, 2. pkt., affattes således:

»Miljøkonsekvensrapporten skal indeholde de oplysninger, der med rimelighed kan kræves, for at der kan nås frem til en begrundet konklusion om projektets væsentlige indvirkninger på miljøet, idet der tages hensyn til gældende viden og vurderingsmetoder.«

15. I § 20, stk. 2, ændres »Miljøkonsekvensrapporten skal« til: »De oplysninger, som bygherren fremlægger i miljøkonsekvensrapporten, skal være fuldstændige og af tilstrækkelig høj kvalitet og«.

16. I § 20 indsættes som stk. 7:

»Stk. 7. Myndigheden, jf. § 17, skal stille relevante miljøoplysninger til rådighed for bygherrens udarbejdelse af miljøkonsekvensrapporten, jf. stk. 2, såfremt myndigheden er i besiddelse af sådanne.«

17. I § 21, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »hvorvidt et projekt omfattet af bilag 2«: », der på grund af dets art, dimensioner eller placering er undergivet et«.

18. I § 21, stk. 2, ændres »19, stk. 2« til: »§ 19, stk. 3«.

19. I § 23 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Myndigheden udarbejder en udtalelse på grundlag af de af bygherren fremlagte oplysninger, navnlig oplysningerne om projektets særlige karakteristika, jf. § 18, herunder dets placering og tekniske kapacitet, og dets forventede indvirkning på miljøet, og de under høringen fremkomne kommentarer og bemærkninger.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

20. I § 24, stk. 2, ændres »§ 35, stk. 1, nr. 3« til: »§ 35, stk. 3, nr. 3«.

21. I § 25, stk. 1, 2. pkt., ændres »og resultatet af de høringer, der er foretaget« til: », resultaterne af de høringer der er foretaget, myndighedens begrundede konklusion«.

22. § 27 affattes således:

»§ 27. Træffer myndigheden afgørelse efter § 25, stk. 1, om at tillade det ansøgte projekt, skal afgørelsen omfatte den begrundede konklusion samt indeholde alle de miljømæssige betingelser, der er knyttet til afgørelsen, en beskrivelse af alle projektets særkender og de foranstaltninger, der påtænkes truffet for at undgå, forebygge eller begrænse og om muligt neutralisere væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet, som bygherren skal gennemføre, og eventuelle overvågningsforanstaltninger.

Stk. 2. Myndigheden kan stille vilkår for tilladelser, jf. stk. 1, med henblik på opfyldelse af lovens formål og inden for dens anvendelsesområde. Vilkår skal stå i et rimeligt forhold til projektets art, placering og dimensioner samt omfanget af dets indvirkninger på miljøet.

Stk. 3. Har projektet væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet, skal myndigheden i tilladelsen stille vilkår for bygherrens overvågning heraf.

Stk. 4. Vilkår om overvågningsforanstaltninger og deres omfang og varighed skal stå i et rimeligt forhold til projektets art, placering og dimensioner samt omfanget af dets indvirkninger på miljøet. Hvor det er hensigtsmæssigt, kan der anvendes eksisterende overvågningsordninger fra anden EU-lovgivning eller fastsat i anden lovgivning eller i medfør af anden lovgivning, hvor det er hensigtsmæssigt i forhold til konkrete projekt og formålet med overvågningen.

Stk. 5. Træffer myndigheden afgørelse om at nægte tilladelse til det ansøgte projekt, skal myndigheden angive hovedårsagerne herfor i afgørelsen.

Stk. 6. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om overvågningens gennemførelse, om indholdet i overvågningen og om, at overvågningen i visse tilfælde skal udøves af andre end bygherren, samt om indberetning til ministeren af resultaterne af overvågningen.«

23. § 28 affattes således:

»§ 28. Myndigheden kan genoptage en afgørelse efter § 25 og kan om nødvendigt meddele forbud og påbud, herunder tilbagekalde en tilladelse eller fastsætte særlige vilkår i en eksisterende tilladelse, hvis

1) der fremkommer nye oplysninger om projektets væsentlige skadelige indvirkning på miljøet,

2) projektets væsentlige skadelige indvirkning ikke kunne forudses ved myndighedens afgørelse om tilladelsen, eller

3) projektets skadelige indvirkning i øvrigt går ud over det, som blev lagt til grund ved myndighedens meddelelse af tilladelse.«

24. § 32, stk. 1 og 2, ophæves, og i stedet indsættes:

»Den myndighed, der som en del af udarbejdelsen eller vedtagelsen af en plan eller et program foretager en miljøvurdering m.v. efter reglerne i afsnit II, skal sikre, at

1) offentligheden,

2) berørte myndigheder, og

3) berørte stater

informeres tidligt i beslutningsprocessen og senest, så snart oplysningerne med rimelighed kan gives.

Stk. 2. De oplysninger, som myndigheden skal informere om, jf. stk. 1, er følgende:

1) Angivelse af, hvortil bemærkninger eller spørgsmål kan rettes.

- 2) Nærmere oplysninger om fristerne for fremsendelse af bemærkninger eller spørgsmål.
- 3) Oplysning om, hvorvidt planen eller programmet vil indebære en høring efter § 38.
- 4) Planens eller programmets retlige grundlag.
- 5) Hvorvidt de miljøoplysninger, der er indhentet af myndigheder til brug for sagens behandling, er til rådighed for offentligheden, berørte myndigheder og berørte nabostater.
- 6) Eventuelle supplerende oplysninger, herunder de vigtigste rapporter og anbefalinger mv., som myndigheden har modtaget.
- 7) Hvor og hvordan oplysningerne stilles til rådighed.
- 8) Hvilke foranstaltninger der er eller vil blive truffet med henblik på offentlighedens, berørte myndigheders og berørte staters deltagelse i miljøvurderingsprocessen.

Stk. 3. Den myndighed, der som en del af udarbejdelsen eller vedtagelsen af en plan eller et program foretager en miljøvurdering m.v. efter reglerne i afsnit II, skal sikre, at følgende ved en høring gives mulighed for at afgive kommentarer og stille spørgsmål:

- 1) Berørte myndigheder, før der træffes en afgørelse efter § 10,
- 2) Berørte myndigheder og berørte stater ved afgrænsningen af miljørapportens indhold, og før myndigheden tager stilling til afgrænsningen af miljørapporten, jf. § 11,
- 3) Offentligheden, berørte myndigheder og berørte stater over udkast til planen eller programmet og den ledsagende miljørapport, før planen eller programmet vedtages, jf. § 12.

Stk. 4. Myndigheden fastsætter en passende frist for høringer efter stk. 3. En passende tidsfrist skal fastsættes under hensyntagen til planens eller programmets art, omfang, kompleksitet og anvendelsesområde samt formålet med miljøvurdering, jf. § 1, stk. 2.«

Stk. 3 bliver herefter til stk. 5.

25. § 35 affattes således:

»§ 35. Den myndighed, der foretager en miljøvurdering af bygherrens ansøgning og træffer afgørelse efter reglerne i afsnit III, skal sikre, at

- 1) offentligheden,
- 2) berørte myndigheder, og
- 3) berørte stater

informeres tidligt i beslutningsprocessen og senest, så snart oplysningerne med rimelighed kan gives.

Stk. 2. De oplysninger, som myndigheden skal informere om, er følgende:

- 1) Angivelse af, hvortil bemærkninger eller spørgsmål kan rettes.
- 2) Nærmere oplysninger om fristerne for fremsendelse af bemærkninger eller spørgsmål.
- 3) Oplysning om, hvorvidt projektet vil indebære en høring efter § 38.
- 4) Karakteren af eventuelle afgørelser eller udkast til afgørelse, hvis et sådant foreligger, samt efter hvilken lov afgørelsen skal træffes.
- 5) Hvorvidt de miljøoplysninger, der er indhentet af bygherren eller myndigheden til brug for sagens behandling, er til rådighed for offentligheden, berørte myndigheder og berørte nabostater.
- 6) Eventuelle supplerende oplysninger, herunder de vigtigste rapporter og anbefalinger mv., som myndigheden har modtaget.
- 7) Hvor og hvordan oplysningerne stilles til rådighed.
- 8) Hvilke foranstaltninger der er eller vil blive truffet med henblik på offentlighedens, berørte myndigheders og berørte nabostatets deltagelse i miljøvurderingsprocessen.

Stk. 3. Den myndighed, der vurderer bygherrens ansøgning og træffer afgørelse efter reglerne i afsnit III, skal sikre, at følgende ved en høring gives mulighed for at afgive kommentarer og stille spørgsmål:

- 1) Berørte myndigheder, før der træffes en afgørelse efter § 21.
- 2) Offentligheden, berørte myndigheder og berørte stater ved afgrænsningen af miljøkonsekvensrapportens indhold, og før myndigheden afgiver en udtalelse efter § 23.
- 3) Offentligheden, berørte myndigheder og berørte stater over miljøkonsekvensrapporten, som bygherren har fremlagt, herunder ansøgningen om tilladelse, før der træffes en afgørelse om tilladelse efter § 25.

Stk. 4. Med henblik på høring efter stk. 3, nr. 2, skal myndigheden sikre, at offentligheden, berørte myndigheder og berørte stater får adgang til følgende:

- 1) bygherrens ansøgning, jf. §§ 18 og 19, og
- 2) eventuelle supplerende oplysninger, herunder miljøoplysninger, rapporter mv.

Stk. 5. Med henblik på høring efter stk. 3, nr. 3, skal myndigheden sikre, at offentligheden, berørte myndigheder og berørte stater får adgang til følgende:

- 1) bygherrens ansøgning, jf. §§ 18 og § 19,
- 2) miljøkonsekvensrapporten, jf. § 20,
- 3) eventuelle supplerende oplysninger, herunder miljøoplysninger, og rapporter, jf. § 24, og
- 4) udkast til afgørelse om tilladelse.

Stk. 6. Myndigheden fastsætter en passende tidsfrist for høring af de berørte myndigheder og berørte stater, jf. dog § 38, stk. 5. En passende tidsfrist skal fastsættes under hensyntagen til projektets art, kompleksitet, placering og dimensioner samt formålet med miljøvurdering, jf. § 1, stk. 2. Myndigheden fastsætter en passende tidsfrist på mindst 14 dage for høring af offentligheden ved afgrænsning af miljøkonsekvensrapportens indhold efter stk. 3, nr. 2. For høring af offentligheden over miljøkonsekvensrapporten efter stk. 3, nr. 3, er høringsfristen mindst 8 uger.«

26. I § 37, stk. 1, nr. 1, indsættes efter »knyttet hertil«: », jf. § 27, stk. 1-5«.

27. § 38 affattes således:

»§ 38. Forventes en plan, et program eller et projekt at få væsentlig indvirkning på miljøet i en anden stat, skal myndigheden snarest muligt underrette miljøministeren med henblik på gennemførelse af høring herom. Myndigheden må ikke godkende eller vedtage planen eller programmet endeligt eller træffe afgørelse om tilladelse, før miljøministeren giver samtykke hertil.

Stk. 2. Modtager miljøministeren en henvendelse fra en anden stats myndighed om, at der i Danmark er igangsat udarbejdelse af en plan eller et program eller anmeldt et projekt, hvis gennemførelse kan få væsentlig indvirkning på miljøet i denne anden stat, skal miljøministeren kontakte den danske myndighed for planen, programmet eller projektet. Den danske myndighed må ikke godkende eller vedtage planen eller programmet endeligt eller træffe afgørelse om tilladelse, før ministeren giver samtykke hertil.

Stk. 3. Miljøministeren foranlediger, at en berørt stat informeres tidligt i beslutningsprocessen og senest, så snart oplysningerne med rimelighed kan gives, jf. § 32, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3, og § 35, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3.

Stk. 4. For høring af en berørt stat over udkast til en plan eller et program skal miljøministeren fremsende de i § 32, stk. 2 og 3, nr. 2 og 3, nævnte oplysninger, oplysninger om dens eller dets mulige grænseoverskridende virkninger på miljøet, herunder på menneskers sundhed, og oplysninger om beslutningsproceduren med angivelse af en passende frist for at afgive bemærkninger, jf. § 32, stk. 4.

Stk. 5. For høring af en berørt stat over et ansøgt projekt fremsender miljøministeren de i § 35, stk. 2, 4 og 5, nævnte oplysninger, oplysninger om projektets mulige grænseoverskridende virkninger på miljøet, herunder på menneskers sundhed, og oplysninger om beslutningsproceduren. Tidsfristen for høring over afgrænsning af miljøkonsekvensrapporten, jf. § 35, stk. 3, nr. 2, fastsættes i overensstemmelse med § 35, stk. 6, 3. pkt. Tidsfristen for høring over miljøkonsekvensrapporten, jf. § 35, stk. 3, nr. 3, er mindst 30 dage for afgivelse af bemærkninger.

Stk. 6. Modtager miljøministeren fra en anden stat oplysninger om, at et udkast til en plan eller et program under udarbejdelse eller et ansøgt konkret projekt i denne stat kan få væsentlig indvirkning på miljøet i Danmark, skal ministeren formidle de fremsendte oplysninger samt foranledige afholdt de fornødne høringer i Danmark over de fremsendte oplysninger, jf. § 32 for planer og programmer, og § 35 for konkrete projekter.«

28. § 40 affattes således:

»§ 40. En myndighed, der udarbejder planer eller programmer omfattet af denne lov, eller som samtidig er bygherre og myndighed for et ansøgt projekt omfattet af denne lov, skal varetage sine opgaver og beføjelser på objektiv vis.

Stk. 2. En myndighed, der udarbejder planer eller programmer omfattet af denne lov, må ikke udføre opgaver og udøve beføjelser som berørt myndighed i forhold til disse planer og programmer, medmindre der inden for myndigheden er sikret en passende adskillelse mellem uforenelige funktioner i forbindelse med varetagelsen af disse opgaver og beføjelser.

Stk. 3. En myndighed, der er bygherre for et projekt omfattet af denne lov, må ikke behandle ansøgningen om projektet og træffe afgørelse herom, medmindre der inden for myndigheden er sikret en passende adskillelse mellem uforenelige funktioner i forbindelse med varetagelsen af disse opgaver og beføjelser.

Stk. 4. Miljøministeren fastsætter nærmere regler om, hvordan myndighedernes varetagelse af opgaver og beføjelser efter stk. 1-3 kan ske på objektiv vis og med en passende adskillelse mellem uforenelige funktioner.«

29. I § 46, stk. 2, indsættes efter »at vilkår«: », jf. § 27,«.

§ 2

I lov om husdyrbrug og anvendelse af gødning m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 520 af 1. maj 2020, som ændret ved § 55 i lov nr. 338 af 2. april 2019 om jordbrugets anvendelse af gødning og om næringsstofreducerende tiltag, foretages følgende ændringer:

1. § 2, stk. 3, 2. pkt., ophæves.

2. I § 3, stk. 1, indsættes som nr. 7:

»7) Offentligheden:

a) den brede offentlighed: en eller flere fysiske eller juridiske personer eller foreninger, organisationer eller grupper, og

b) den del af offentligheden, som er berørt af, kan blive berørt af eller har en interesse i en godkendelse eller tilladelse efter lovens §§ 16 a eller 16 b. Hertil anses også Ikke-statslige

organisationer foreninger og organisationer, der har beskyttelsen af landskab, kulturarv, natur eller miljøinteresser som formål, hvis foreningen eller organisationen har vedtægter eller love, som dokumenterer dens formål, og foreningen eller organisationen repræsenterer mindst 100 medlemmer, for at være omfattet.«

3. § 54 j, stk. 3, ophæves.
4. § 55, stk. 2-5, ophæves.
5. I § 56, stk. 1, udgår: »offentlighedsbestemmelserne i«.
6. I § 56 a, stk. 1, udgår: »tillige«.
7. I § 56 a, stk. 3, ændres »kan fastsætte« til: »fastsætter«, efter »regler om offentlighedens« indsættes: »og berørte myndigheders« og efter »inddragelse« indsættes: »og om annoncering«.
8. I § 56 a, stk. 4, ændres »kan fastsætte« til: »fastsætter«.

§ 3

Loven træder i kraft den 1. januar 2021.

§ 4

Ansøgninger efter miljøvurderingsloven om projekter om intensivt fiskeopdræt, hvor det samlede anlæg er beliggende nærmere end 1 sømil fra kysten, der er indgivet til eller under behandling ved kommunalbestyrelsen overføres ved ikrafttrædelsen, jf. § 3, til miljøministeren.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen videresender sagerne, jf. stk. 1, til miljøministeren, som orienterer ansøger om, at sagerne færdigbehandles af miljøministeren.

§ 5

Såfremt Miljø- og Fødevareklagenævnet ved behandlingen af en klage over en afgørelse efter miljøvurderingsloven vedrørende intensivt fiskeopdræt, hvor det samlede anlæg er beliggende nærmere end 1 sømil fra kysten efter ikrafttrædelsen, jf. § 3, træffer afgørelse om, at sagen hjemvises til fornyet behandling i første instans, skal sagen i først instans overføres til miljøministeren.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen videresender sagen til miljøministeren, som orienterer adressaten om, at sagen færdigbehandles af ministeren.

§ 6

Såfremt Miljø- og Fødevareklagenævnet efter ikrafttrædelsen, jf. § 3, stadfæster en afgørelse efter miljøvurderingslovens § 21, stk. 1, om krav om miljøvurdering af intensivt fiskeopdræt, hvor det samlede anlæg er beliggende nærmere end 1 sømil fra kysten, skal miljøministeren færdigbehandle sagen.

Bemærkninger til lovforslaget
Almindelige bemærkninger

Indhold

1. Indledning

2. Baggrund

2.1. Åbningsskrivelsen

3. Hovedpunkterne i lovforslaget

3.1. Offentligheden

3.1.1. Gældende ret

3.1.2. Åbningsskrivelsen

3.1.3. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser

3.1.4. Den foreslåede ordning

3.2. Projekter

3.2.1. Gældende ret

3.2.2. Åbningsskrivelsen

3.2.3. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

3.3. Bygherrens oplysninger – herunder miljøkonsekvensrapporten

3.3.1. Gældende ret

3.3.2. Åbningsskrivelsen

3.3.3. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

3.4. Myndighedens udtalelse og afgørelse (miljøvurderingslovens §§ 20, 23, 25 og 27)

3.4.1. Gældende ret

3.4.2. Åbningsskrivelsen

3.4.3. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

3.5. Vilkår og overvågning

3.5.1. Gældende ret

3.5.2. Åbningsskrivelsen

3.5.3. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

3.6. Undtagelser

3.6.1. Gældende ret

3.6.2. Åbningsskrivelsen

3.6.3. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

3.7. Inhabilitet

3.7.1. Gældende ret

3.7.2. Åbningsskrivelsen

3.7.3. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

3.8. Ændring af myndighedskompetencen for kystnære havbrug

3.8.1. Gældende ret

3.8.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser

3.8.3. Den foreslåede ordning

3.9. Bemyndigelse til at fastsætte regler, der undtager anvendelse af gødning under en vis grænse fra lovens regler

3.9.1. Gældende ret

3.9.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser

3.9.3. Den foreslåede ordning

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

4.1. Kommunerne

4.2. Regionerne

4.3. Staten

5. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

6. De administrative konsekvenser for borgere

7. De miljømæssige konsekvenser

8. Forholdet til EU-retten

9. Hørte myndigheder og organisationer

10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslagets overordnede formål er at gennemføre en række ændringer af miljøvurderingsloven og husdyrbrugsloven som følge af, at Danmark i oktober 2019 modtog en åbningsskrivelse fra Europa-Kommissionen vedrørende den danske implementering af VVM direktivet i miljøvurderingsloven og navnlig af ændringen af VVM direktivet fra 2014.

Åbningsskrivelsen var særligt rettet mod implementeringen i miljøvurderingsloven, idet miljøvurderingsloven er hovedloven for implementeringen af miljøvurdering af konkrete projekter og af planer og programmer, men også dele af Transport- og Boligministeriets implementering blev berørt i åbningsskrivelsen. Da VVM

direktivet også er implementeret i andre love end miljøvurderingsloven, har regeringen valgt at foretage en tværgående revision af implementeringen for at sikre overensstemmelse i implementeringen. Herved sikres det, at reglerne i husdyrreguleringen, som gennemfører VVM-direktivet for så vidt angår konkrete projekter om intensiv husdyravl, fortsat afspejler den forståelse og fortolkning af VVM-direktivet, der følger af miljøvurderingsloven. For så vidt angår implementeringen i Transport- og Boligministeriets lovgivning fremsætter transport- og boligministeren særskilt lovforslag.

De foreslåede ændringer af miljøvurderingsloven vedrører definitionen af offentligheden, bestemmelser om høring, herunder særligt om offentlighedens inddragelse, offentliggørelse og tidsfrister, afgrænsningen af de projekter, som skal miljøvurderes/screenes, krav til bygherrens ansøgning og myndighedernes oplysninger til bygherre. Endvidere foreslås ændringer vedr. myndighedens udtalelse om afgrænsningen af miljøkonsekvensrapportens indhold, myndighedens selvstændige vurdering af et ansøgt projekts indvirkning på miljøet (i direktivet omtalt som "begrundet konklusion") og adgangen til at stille vilkår, herunder om overvågning, i VVM-tilladelsen samt om adgangen til bl.a. at nedlægge forbud, udstede påbud og tilbagekalde en tilladelse. Desuden foreslås om kravene til myndighedshabilitet og adskillelse af myndighedsfunktioner. Endelig foreslås ændringer af bestemmelserne om lovens anvendelsesområde, herunder en ny undtagelsesbestemmelse.

Det foreslås i husdyrbrugloven at indsætte en definitionen af offentligheden svarende til den foreslåede ændring af miljøvurderingsloven. Endvidere foreslås det, at lovens regler om høring af offentligheden og berørte myndigheder, om offentliggørelse og om tidsfrister ophæves, og at den nugældende bemyndigelsesbestemmelse i lovens § 56 a, stk. 3, præciseres, således at det udtrykkeligt fremgår heraf, at miljøministeren er bemyndiget til at fastsætte nærmere regler herom.

Lovforslaget har endvidere til formål at ændre miljøvurderingslovens § 17, stk. 3, således at myndighedskompetencen for havbrug beliggende nærmere end 1 sømil fra kysten flyttes fra den stedlige kommune til staten. Forslaget er initieret af de politiske drøftelser, som rapport om status og grundig gennemgang af havbrugsområdet gav anledning til efter rapportens oversendelse til Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg den 20. december 2019.

2. Baggrund

Med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/52/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, EU-Tidende 2014, nr. 124, side 1, (herefter 2014 -direktivet) blev der vedtaget en række ændringer Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (VVM-direktivet), EU-Tidende 2012, nr. L 26, side 1 (herefter 2011 direktivet). Ændringerne havde til formål at gøre miljøvurderingsprocessen for konkrete projekter mere agil med bl.a. forenklede processer (one stop shop) og faste tidsfrister for myndighedernes sagsbehandling. Derudover blev direktivets bestemmelser opdateret til de formuleringer, som ny EU-regulering og ændringer til eksisterende EU-lovgivning og EU-Domstolens afgørelser havde medført, og endelig blev direktivets bestemmelser præciseret i forhold til medlemsstaternes valgte implementeringsmetoder som f.eks. tilføjjelsen af miljøvurderingsprocessen til definitionsafsnittet.

2014 direktivet, der trådte i kraft den 16. maj 2017, blev sammen med 2011 direktivet samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet, EF-Tidende 2001, nr. L 197, side 30 (herefter miljøvurderingsdirektivet) implementeret i lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM), jf. lovbekendtgørelse nr. 1225 af 25. oktober 2018 (herefter miljøvurderingsloven). Med loven blev reglerne for

miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter samlet og implementeret i én hovedlov på området. Til miljøvurderingsloven er der udstedt bekendtgørelse nr. 913 af 30. august 2019 om samordning af miljøvurderinger og digital selvbetjening m.v. for planer, programmer og konkrete projekter omfattet af lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM) (herefter miljøvurderingsbekendtgørelsen), som navnlig fastsætter bestemmelser om ansøgningsprocedurer for miljøvurderingslovens bilag 2-projekter, regler for, hvornår staten anses for kompetent miljøvurderingsmyndighed samt bestemmelser for fælles og samordnede procedurer samt offentlighedsregler.

Transport- og Boligministeriet har foretaget en selvstændig implementering af 2011 og 2014 direktiverne i lov nr. 658 af 8. juni 2016 ændring af lov om offentlige veje m.v., jernbaneloven og forskellige andre love.

Ligeledes har Danmark siden 2007 har valgt separat at implementere projektypen intensiv husdyravl (bilag 1, pkt. 17, og bilag 2, pkt. 1 e) i særskilte regler i husdyrbrugsloven (lovbekendtgørelse nr. 520 af 1. maj 2019 om husdyrbrug og anvendelse af gødning) og siden 2019 desuden i gødskningsloven (lov nr. 338 af 2. april 2019 om jordbrugets anvendelse af gødning og om næringsstofreducerende tiltag).

Direktivet er i forhold til disse projekter implementeret i hhv. lov nr. 1572 af 20. december 2006 om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug, lov nr. 204 af 28. februar 2017 om ændring af lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug, lov om miljøbeskyttelse, lov om jordbrugets anvendelse af gødning og om plantedække og forskellige andre love, lov nr. 338 af 2. april 2019 om jordbrugets anvendelse af gødning og om næringsstofreducerende tiltag, bekendtgørelse nr. 718 af 08. juni 2019 om godkendelse og tilladelse m.v. af husdyrbrug, bekendtgørelse nr. 760 af 30. juli 2019 om miljøregulering af dyrehold og om opbevaring og anvendelse af gødning og bekendtgørelse nr. 759 af 29. juli 2019 om næringsstofreducerende tiltag og dyrkningsrelaterede tiltag i jordbruget for planperioden 2019/2020.

Implementering af direktivet i de ovennævnte regler om husdyrbrug blev oprindeligt udarbejdet med udgangspunkt i planlovens implementering af VVM-reglerne, mens senere ændringer af husdyrbrugloven og implementering af direktivet i gødskningsloven er foretaget med udgangspunkt i regeringens fortolkning af direktivet, således som denne er kommet til udtryk i miljøvurderingslovens regler.

Reglerne i husdyrbrugloven og gødskningsloven skal således forstås og fortolkes i overensstemmelse med miljøvurderingsloven. De bemærkninger og synspunkter, som anføres nedenfor i relation til miljøvurderingsloven, omfatter derfor også i vid udstrækning ovennævnte regler om husdyrbrug. Regeringen vil derfor også gennemføre de ændringer og præciseringer i husdyrreguleringen, som følger af det nedenfor anførte om miljøvurderingsloven, i det omfang det er relevant, og således at implementeringen i disse regler fortsat følger miljøvurderingsloven.

2.1. Åbningskrivelsen

EU-Kommissionens åbningskrivelse kommer som led i Kommissionens gennemgang af medlemsstaternes implementering af de ændringer, som fremgår af 2014 direktivet, men også implementeringen af 2011 direktivet bliver berørt i skrivelsen. Kommissionen kritiserer, at enkelte bestemmelser ikke indeholder en præcis gengivelse af direktivets bestemmelser eller at de indbyrdes krydsreferencer i direktivet ikke er gengivet i den danske implementering. Kommissionen har også peget på, at implementeringen visse steder er mangelfuld, selvom de manglende oplysninger fremgår af bemærkningerne i forslaget til miljøvurderingsloven, jf. lovforslag nr. L147 af 3. marts 2016 Forslag til lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM). Det skal hertil bemærkes, at Danmark i lighed med andre lande har en retstradition for at anvende navnlig lovforslagets specielle bemærkninger til de enkelte bestemmelser til at beskrive forhold vedrørende bestemmelsens indhold og fortolkning. Endelig har Kommissionen enkelte

steder peget på, at implementeringen ikke er korrekt, hvilket navnlig gælder definitionen af offentligheden i miljøvurderingslovens § 5, nr. 1, og høringsbestemmelserne i miljøvurderingslovens §§ 35 og 38.

I svaret til Kommissionen har regeringen valgt at imødekomme Kommissionens kritik af implementeringen, hvor formuleringerne af og henvisningerne i de relevante bestemmelser ikke afspejler VVM direktivet. Regeringen har ligeledes valgt at imødekomme Kommissionens kritik af implementeringen, hvor denne er sket delvist i bemærkningerne. Implementering af kravene i et direktiv kan efter dansk retstradition ske delvist i bemærkningerne til det konkrete lovforslag. Regeringen har imidlertid vurderet, at det vil være mest hensigtsmæssigt at præcisere lovens bestemmelser i forhold til VVM direktivets ordlyd og formål. Endelig har regeringen valgt at imødekomme Kommissionens kritik af implementeringen af navnlig definitionen af offentligheden i miljøvurderingslovens § 5, nr. 1, og høringsbestemmelserne i miljøvurderingslovens §§ 35 og 38 med henblik på at imødegå usikkerhed om bestemmelsernes overensstemmelse med kravene og rettighederne i VVM direktivets artikel 6 og 7.

I forhold til de af Kommissionen påpegede kritikpunkter ved implementeringen, som regeringen har valgt at imødekomme, har regeringen i besvarelsen forudsat, at implementeringen vil blive præciseret og ajourført ved at fremsætte et forslag til ændring af lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM) og lov om husdyrbrug og anvendelse af gødning m.v. i folketingsåret 2020/2021.

En del af Kommissionens kritikpunkter vil blive imødekommet ved ændringer i de relevante bekendtgørelser, herunder husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen.

Enkelte kritikpunkter fra Kommissionens side har regeringen valgt ikke at imødekomme, idet den danske regering anser den gældende implementering for korrekt implementeret. Det drejer sig navnlig om krav i VVM direktivets artikel 8a, stk. 5, til myndighedens sagsbehandling, som indgår i god forvaltningsskik, og artikel 10 om fortrolighed og tavshedspligt, som er beskrevet i forvaltningslovens § 27, jf. lovbekendtgørelse 433 af 22. april 2014. Kommissionen fandt det også mangelfuldt, at udpegningen af den kompetente myndighed for samordning af vurderinger efter VVM direktivets artikel 2, stk. 3, ikke er implementeret. Dette er imidlertid beskrevet i miljøvurderingsbekendtgørelsens §§ 7 og 8.

I forhold til de af Kommissionen påpegede kritikpunkter ved implementeringen, som regeringen har valgt at imødekomme, har regeringen i besvarelsen forudsat, at implementeringen vil blive præciseret og ajourført ved at fremsætte et forslag til ændring af lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM) og lov om husdyrbrug og anvendelse af gødning m.v. i folketingsåret 2020/2021.

Regeringen vil derudover foretage de nødvendige ændringer i de relevante bekendtgørelser.

3. Hovedpunkterne i lovforslaget

Lovforslaget vedrører følgende 9 temaer, herunder de første 7 vedrørende implementering af VVM-direktivet:

Afsnit 3.1. Offentligheden, som vedrører definitionen og inddragelsen af offentligheden, som fremgår af miljøvurderingslovens § 5, nr. 1, og særligt indgår i reglerne om offentlighedens inddragelse ved høring, offentliggørelse og tidsfrister i miljøvurderingslovens §§ 32, 35 og 38 samt husdyrbruglovens §§ 55 og 56 a.

Afsnit 3.2. Projekter, som skal miljøvurderes/screenes, jf. miljøvurderingslovens §§ 15, 17 og 21.

Afsnit 3.3. Bygherrens oplysninger, som navnlig vedrører kravene til bygherrens ansøgning og myndighedernes oplysninger til bygherre i miljøvurderingslovens §§ 18-20.

Afsnit 3.4. Myndighedens udtalelse, som navnlig vedrører afgrænsningen af miljøkonsekvensrapportens indhold, jf. miljøvurderingslovens § 23, og myndighedens selvstændige vurdering af et ansøgt projekts indvirkning på miljøet (begrundet konklusion), jf. miljøvurderingslovens § 5, nr. 5, §§ 25 og 27.

Afsnit 3.5. Vilkår og overvågning, som navnlig vedrører adgangen til at stille vilkår, herunder om overvågning, i tilladelsen, jf. miljøvurderingslovens §§ 27-28, og adgangen til bl.a. at nedlægge forbud, udstede påbud og tilbagekalde en tilladelse, jf. miljøvurderingslovens § 28.

Afsnit 3.6. Undtagelser, som vedrører implementeringen af undtagelsesbestemmelser i miljøvurderingslovens § 4.

Afsnit 3.7. Inhabilitet, som vedrører rammerne for hvornår inhabilitet kan indtræde hos en myndighed, når myndigheden udøver opgaver og beføjelser efter miljøvurderingsloven, jf. miljøvurderingslovens § 40, og dermed hvornår en passende adskillelse af myndighedsfunktioner skal foretages.

Afsnit 3.8. Ændring af myndighedskompetencen for intensivt fiskeopdræt

Afsnit 3.9. Ophævelse af overflødig bemyndigelsesbestemmelse i husdyrbrugloven.

3.1. Offentligheden

3.1.1. Gældende ret

Inddragelse af offentligheden indgår som en del af formålet med miljøvurdering, jf. miljøvurderingslovens § 1, stk. 2, En tidlig inddragelse af offentligheden i processerne for miljøvurdering af såvel planer og programmer som konkrete projekter er central for en korrekt opfyldelse af procestrinene i miljøvurdering.

Formålsbestemmelsen i husdyrbrugloven, jf. § 1, fastsætter, at loven skal medvirke til at værne om natur, miljø og landskab, så udviklingen af husdyrproduktionen og anvendelsen af gødning kan ske på et bæredygtigt grundlag i respekt for menneskers livsvilkår og for bevarelsen af dyre- og plantelivet. Inddragelse af offentligheden indgår ligeledes som en del af formålsbestemmelsen i husdyrbrugloven, jf. husdyrbruglovens § 1, stk. 2, 2. pkt., nr. 8, hvoraf følger, at der med loven særlig tilsigtes, at inddrage offentligheden i sager efter loven.

Gennemførelse af høringer indgår i miljøvurderingslovens definition af miljøvurdering af planer og programmer, jf. § 5, nr. 3, og konkrete projekter, jf. § 5, nr. 5.

Efter gældende ret definerer miljøvurderingslovens § 5, nr. 1, offentligheden som

- a) En eller flere fysiske eller juridiske personer (selskaber m.v.), som direkte eller indirekte berøres eller forventes berørt af planen, programmet eller projektet, og
- b) foreninger og organisationer, der har beskyttelsen af landskab, kulturarv, natur eller miljøinteresser som formål, hvis foreningen eller organisationen har vedtægter eller love, som dokumenterer dens formål, og foreningen eller organisationen repræsenterer mindst 100 medlemmer.

Begrebet er en sammenskrivning af de to begreber 'den berørte offentlighed' og 'den brede offentlighed', således som de er defineret stort set enslydende i henholdsvis miljøvurderingsdirektivet og VVM direktivet. I miljøvurderingsloven anvendes begrebet offentlighed, således som det er defineret i § 5, nr. 1.

Husdyrbrugloven indeholder ikke en definition af begrebet offentlighed. En sådan definition følger i stedet af husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen § 2, nr. 13, der definerer offentligheden som en eller flere fysiske eller juridiske personer (selskaber m.v.), som direkte eller indirekte berøres eller forventes berørt af planen, programmet eller projektet, og foreninger og organisationer, der efter deres vedtægter eller love har til hovedformål at værne om de hensyn, der følger af husdyrbruglovens formålsbestemmelse.

I miljøvurderingsloven indgår begrebet offentligheden for planer og programmer navnlig i § 32 om høring af offentligheden over udkast til planen/programmet og miljørapporten.

Tidsfristerne for høring af offentligheden er i § 32 en passende tidsfrist, hvilket efter bemærkningerne til bestemmelsen forudsættes fastsat under hensyntagen til planens/programmets karakter, dvs. kompleksitet og omfang. Miljøvurderingslovens høringsbestemmelser, herunder tidsfristens længde, fraviges, såfremt planen eller programmet udarbejdes i henhold til anden lovgivning som f.eks. en kommuneplan eller en lokalplan, der udarbejdes efter planlovens bestemmelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 287 af 16. april 2018, hvor det er planlovens høringsbestemmelser og tidsfrister, som gælder for høring over miljørapporten. Dette fremgår af miljøvurderingslovens § 32, stk. 3.

For konkrete projekter indgår begrebet offentligheden navnlig i miljøvurderingslovens § 35 om høring af offentligheden over myndighedens afgrænsning af bygherrens miljøkonsekvensrapport, jf. § 23, samt over den endelige miljøkonsekvensrapport.

Tidsfristerne for høring af offentligheden er i § 35 differentieret, idet fristen for høringen over afgrænsningen er 14 dage med mulighed for at forlænge eller forkorte fristen. Det fremgår af forarbejderne til bestemmelsen i miljøvurderingslovens § 35, stk. 4, 2. pkt., at fristen fastsættes ud kompleksiteten af det konkrete projekt, samt den forudgående offentlighed omkring projektet. Høringsfristen må dog ikke have karakter af at være illusorisk, jf. VVM direktivets artikel 6, stk. 2 og 6, hvorefter de berørte myndigheder og offentligheden skal sikres effektiv deltagelse i beslutningsprocedurerne.

For høringen af offentligheden over miljøkonsekvensrapporten, jf. miljøvurderingslovens § 35, stk. 4, 1. pkt., er der fastsat minimum 8 uger uden mulighed for at fastsætte en kortere frist. Minimumsfristen efter VVM direktivet er 30 dage, jf. artikel 6, stk. 7.

For høringer af offentligheden ved nabostaters planer, programmer eller konkrete projekter med grænseoverskridende miljøpåvirkninger, hvor Danmark har vurderet at være væsentligt berørt, jf. miljøvurderingslovens § 38, stk. 5, skal miljøministeren forestå en høring af offentligheden over planens, programmets eller projektets grænseoverskridende påvirkninger i Danmark. Kompetencen til at foretage høringen er delegeret til Miljøstyrelsen og skal foretages i overensstemmelse med høringsbestemmelser for planer, programmer og projekter, jf. §§ 32 og 35, som udarbejdes i Danmark.

I de tilfælde, hvor en plan, et program eller et ansøgt konkret projekt i Danmark må forventes at få væsentlig grænseoverskridende indvirkning på miljøet i en eller flere nabostater, er det miljøministeren, der som kontaktpunkt forestår formidlingen af oplysninger og det relevante materiale samt kontakten til de relevante myndigheder i nabostaterne, jf. miljøvurderingslovens § 38, stk. 1 og 2. Kompetencen er delegeret til Miljøstyrelsen, som leverer det materiale, som nabostaterne skal anvende til at foretage en høring over de grænseoverskridende miljøpåvirkninger. Det er nabostaterne, som fastslår, hvem der skal høres.

Ved fremsendelsen af materiale fastsætter Miljøstyrelsen en passende frist, jf. § 38, stk. 3 og 4. Baggrunden for at anvende udtrykket en passende frist er, at det ofte er en kompliceret proces at få alle procestrinene færdige på nogenlunde samme tid og derfor har formålet været at sikre fleksibilitet i forhold til rettelæggelsen. I praksis er bestemmelsen i miljøvurderingslovens § 38, stk. 4, fortolket således, at fristen på 8 uger i miljøvurderingslovens § 35, stk. 4, 1. pkt., anvendes som tidsramme.

For så vidt angår høringer omfattet af miljøvurderingsloven, er regler for offentliggørelse af høringsmateriale og endelige afgørelser med hjemmel i miljøvurderingslovens § 41 fastsat i miljøvurderingsbekendtgørelsens § 11 (planer og programmer) og § 12 (projekter). Her fremgår det, at såvel høringer som afgørelser/vedtagelser kan foretages udelukkende på myndighedens hjemmeside.

I husdyrbrugloven anvendes begrebet offentligheden i lovens formålsbestemmelsen, jf. ovenfor samt i §§ 55 og 56 a. Husdyrbruglovens § 55, stk. 2, fastsætter krav om tidlig inddragelse af offentligheden, herunder berørte myndigheder, og har til formål at implementere VVM-direktivets artikel 6, stk. 1-4. Bestemmelsen skal således sikre, at offentligheden tidligt i beslutningsprocessen får kendskab til ansøgningen om godkendelse eller tilladelse og relevante oplysninger. Offentligheden gives herved mulighed for at komme med bemærkninger, ideer, emner m.v., som ansøgeren kan bruge i det evt. videre arbejde med miljøkonsekvensrapporten m.v., herunder kan ansøger inddrage bemærkningerne i overvejelser om alternativer, ligesom ansøger kan adressere de bekymringer og problemstillinger, som offentligheden måtte have.

Kommunalbestyrelsen fastsætter passende frister for offentlighedens og berørte myndigheders fremsendelse af bemærkninger og spørgsmål, jf. § 55 stk. 3. Bestemmelsen har til formål at implementere VVM-direktivets artikel 6, stk. 6, hvorefter der skal fastsættes rimelige tidsrammer for de forskellige faser, der giver tilstrækkelig tid til at informere berørte myndigheder og offentligheden, og til at berørte myndigheder og den berørte offentlighed kan forberede sig på og opnå reel deltagelse i beslutningsprocesserne. Af bemærkningerne til § 55, stk. 3, Folketingstidende 2016-17, tillæg A, L 114, som fremsat, side 159, fremgår det, at en passende frist i det enkelte tilfælde vil afhænge af det ansøgtes kompleksitet, karakter og omfang m.v. samt praktiske hensyn, som f.eks. ferieperioder, den berørte offentlighed, det valgte medie eller samspillet mellem disse. I overensstemmelse med hidtidig praksis anses en frist for offentlighedsfasen på 2 uger som udgangspunkt anses for passende, hvis der ikke er særlige forhold, der konkret begrundet en længere eller kortere frist.

Husdyrbruglovens § 55, stk. 4, fastsætter pligt for kommunalbestyrelsen til at fremsende udkast til afgørelse til dem, som har anmodet herom samt til naboer og andre berørte. Bestemmelsen fastsætter endvidere en frist på 30 dage til at kommentere udkastet i overensstemmelse med VVM-direktivets artikel 6, stk. 7.

Derudover indeholder husdyrbruglovens § 56 a, stk. 3 og 4, bemyndigelse til miljøministeren til at fastsætte regler om offentlighedens inddragelse i hhv. en række afgørelser, herunder afgørelser omfattet af hhv. screenings- og VVM-pligt, samt i afgørelser, der angår projekter om intensiv husdyravl i en anden medlemsstat, som kan få indvirkning på miljøet i Danmark, med henblik på at opfylde Danmarks EU-retlige og internationale forpligtelser. Bestemmelserne er udmøntet i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen, hvori der bl.a. er fastsat regler om høring af myndigheder (§ 59) og offentliggørelse (§ 62).

For så vidt angår husdyrbrugsloven er krav til offentlig annoncering i relation til afgørelser vedrørende projekter omfattet af krav om miljøvurdering fastsat i den gældende § 55, stk. 5. Bestemmelsen indebærer, at kommunalbestyrelsen straks skal foretage offentlig annoncering, når den har truffet afgørelse om en ansøgning omfattet af offentlighedsproceduren. Kommunalbestyrelsen skal endvidere sikre, at indholdet af afgørelsen og de vigtigste begrundelser og vurderinger, der ligger til grund for afgørelsen, herunder proceduren for offentlig deltagelse, gøres tilgængelige for offentligheden og berørte myndigheder. Kommunalbestyrelsen skal i den forbindelse også informere om, hvor og hvordan afgørelsen og relevante oplysninger stilles til rådighed.

De oplysninger, som skal være tilgængelige for offentligheden og berørte myndigheder, omfatter den trufne afgørelse, herunder de vilkår og betingelser, der evt. er knyttet til afgørelsen, de vigtigste begrundelser for afgørelsen og de overvejelser, der ligger til grund for afgørelsen, oplysninger om proceduren for offentlig deltagelse, herunder resumé af resultaterne af de høringer, der er foretaget, indhentede oplysninger, og hvorledes disse resultater er indarbejdet eller på anden måde taget i betragtning.

Husdyrbruglovens § 55, stk. 5, har således bl.a. til formål at gennemføre VVM-direktivets artikel 9, stk. 1, der indeholder bestemmelser om, hvem der skal informeres og om hvad, når der er truffet afgørelse om at meddele eller give afslag på en ansøgning om VVM-tilladelse.

Husdyrbruglovens § 54 j, stk. 3, bemyndiger miljøministeren til at fastsætte regler om annoncering af screeningsafgørelser, jf. § 54 j, stk. 3, som derved skal sikre implementering af VVM-direktivets artikel 4, stk. 5, 2. pkt.

3.1.2. Åbningsskrivelsen

I Kommissionens åbningsskrivelse peges der på, at definitionen af offentligheden i miljøvurderingslovens § 5, nr. 1, tilsyneladende kun omfatter den berørte offentlighed og dermed ikke opfylder definitionerne i VVM direktivets artikel 1, stk. 2, litra d) om offentligheden: d) »offentlighed«: en eller flere fysiske eller juridiske personer og i henhold til national lovgivning eller praksis disses foreninger, organisationer eller grupper.

Artikel 1, stk. 2, litra d) og e), har følgende ordlyd:

d) »offentlighed«: en eller flere fysiske eller juridiske personer og i henhold til national lovgivning eller praksis disses foreninger, organisationer eller grupper

e) »den berørte offentlighed«: den del af offentligheden, som er berørt af, kan blive berørt af eller har en interesse i de beslutningsprocedurer på miljøområdet, der er nævnt i artikel 2, stk. 2. Med henblik på denne definition anses ikke-statslige organisationer, der arbejder for at fremme miljøbeskyttelse, og som opfylder alle krav efter national lovgivning, for at have en interesse.

Kommissionen peger også på, at høringsbestemmelsen i miljøvurderingslovens § 35 ikke i tilstrækkelig grad afspejler sondringen i VVM direktivets artikel 6, stk. 2 og 5, mellem de oplysninger, som offentligheden skal have uafhængigt af høringsprocesserne og det, offentligheden skal høres over, dvs. afgrænsning af bygherrens miljøkonsekvensrapport og den fremlagte miljøkonsekvensrapport, jf. VVM direktivets artikel 6, stk. 4. Kommissionen bemærker også, at sondringen mellem oplysning og høring tillige skal afspejle muligheden for, at offentligheden orienteres på et tidligere tidspunkt end iværksættelsen af den første høring, dvs. i forbindelse med afgrænsningen af miljøkonsekvensrapportens indhold eller høringen over miljøkonsekvensrapporten, jf. VVM direktivets artikel 6, stk. 7. Endvidere påpeges, at implementeringen ikke afspejler kravet om, at det skal angives, hvornår de relevante oplysninger stilles til rådighed.

Artikel 6, stk. 2, 3 og 5, har følgende ordlyd:

2. For at sikre offentlighedens effektive deltagelse i beslutningsprocedurerne informeres offentligheden elektronisk og ved offentligt opslag eller ved andre egnede midler om følgende tidligt i de beslutningsprocedurer på miljøområdet, der er nævnt i artikel 2, stk. 2, og senest, så snart oplysningerne med rimelighed kan gives:

a) ansøgningen om tilladelse

b) det forhold, at projektet er underkastet en procedure med miljøkonsekvensvurdering, og eventuelt at artikel 7 finder anvendelse

c) de kompetente myndigheder, der har ansvaret for at træffe afgørelsen, hvorfra der kan indhentes relevante oplysninger, hvortil kommentarer eller spørgsmål kan rettes samt nærmere oplysninger om fristerne for fremsendelse af bemærkninger eller spørgsmål

d) karakteren af eventuelle afgørelser eller udkastet til afgørelsen, hvis et sådant foreligger

e) hvorvidt de oplysninger, der er indhentet i henhold til artikel 5, er til rådighed

f) hvornår, hvor og hvordan de relevante oplysninger stilles til rådighed

g) hvilke foranstaltninger der er truffet med henblik på offentlig deltagelse, jf. stk. 5.

3. Medlemsstaterne sikrer, at den berørte offentlighed får adgang til følgende inden for rimelige tidsfrister:

a) alle oplysninger, der er indhentet i henhold til artikel 5

b) i overensstemmelse med national lovgivning de vigtigste rapporter og anbefalinger, der er indgivet til den eller de kompetente myndighed(er) på det tidspunkt, hvor den berørte offentlighed informeres i henhold til nærværende artikels stk. 2

c) i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger, andre end de i stk. 2 i denne artikel omhandlede oplysninger, som har relevans for afgørelsen i overensstemmelse med artikel 8 i nærværende direktiv, og som først er til rådighed, efter at den berørte offentlighed er blevet informeret i henhold til stk. 2 i nærværende artikel.

5. De nærmere bestemmelser om information af offentligheden, f.eks. ved opslag inden for en vis radius eller offentliggørelse i lokale dagblade, og om høring af den berørte offentlighed, f.eks. ved skriftlig fremlæggelse eller offentlig høring, fastlægges af medlemsstaterne. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de relevante oplysninger er elektronisk tilgængelige for offentligheden via i det mindste en central portal eller let tilgængelige adgangssteder på det rette administrative niveau.

Kommissionen peger på, at implementeringen af artikel 6, stk. 4 i den nationale gennemførelsesforanstaltning ikke tager hensyn til de krav, der er fastsat i artiklen, da den alene pålægger en generel høringspligt i stedet for tidlig og effektiv deltagelse, herunder muligheden for, at den berørte offentlighed kan fremsætte kommentarer og udtalelser.

Artikel 6, stk. 4, har følgende ordlyd:

4. Den berørte offentlighed skal tidligt og effektivt have mulighed for at deltage i de beslutningsprocedurer på miljøområdet, der er nævnt i artikel 2, stk. 2, og skal med henblik herpå have ret til at fremsætte kommentarer og udtalelser, mens alle muligheder stadig står åbne, over for den eller de kompetente myndighed(er), inden der træffes afgørelse vedrørende tilladelsen.

Kommissionen finder, at artikel 6, stk. 6, ikke fuldt ud er afspejlet i implementeringen.

Miljøvurderingslovens § 35, stk. 4, fastsætter ikke tidsrammen for at informere de berørte myndigheder og offentligheden. Med hensyn til tidsfristen på 14 dage med mulighed for fravigelse til mindre end 14 dage, er det Kommissionens opfattelse, at tidsrammen ikke er "rimelig" som påkrævet.

Artikel 6, stk. 6, har følgende ordlyd:

6. Der fastsættes rimelige tidsrammer for de forskellige faser, der giver tilstrækkelig tid til:

a) at informere de myndigheder, der henvises til i stk. 1, og offentligheden, og

b) at de myndigheder, der henvises til i stk. 1, og den berørte offentlighed kan forberede sig på og opnå reel deltagelse i de beslutningsprocedurer på miljøområdet, der er omfattet af denne artikel.

Kommissionen påpeger også, at miljøvurderingslovens § 38 ikke opfylder VVM direktivets artikel 7, da det ikke klart fremgår, hvilke oplysninger og materiale der skal tilgå berørte nabostater, hvilken tidsramme der

sættes for høring af berørte nabostater navnlig VVM direktivets artikel 6, stk. 7, og at der skal gennemføres høringer af offentligheden og berørte myndigheder over indvirkninger på miljøet fra projekter i nabostater.

Artikel 7 har følgende ordlyd:

1. Konstaterer en medlemsstat, at et projekt kan forventes at få væsentlig indvirkning på miljøet i en anden medlemsstat, eller anmoder en medlemsstat, der kan forventes at blive berørt i væsentlig grad, herom, fremsender den medlemsstat, på hvis område projektet påtænkes udført, snarest muligt og senest på det tidspunkt, hvor den oplyser sine egne borgere derom, bl.a. følgende oplysninger til den berørte medlemsstat:

a) en beskrivelse af projektet tillige med alle foreliggende oplysninger om dets eventuelle grænseoverskridende virkninger

b) oplysninger om karakteren af den afgørelse der vil kunne træffes.

Den medlemsstat på hvis område projektet påtænkes udført giver den anden medlemsstat en rimelig frist til at angive, om den ønsker at deltage i de beslutningsprocedurer på miljøområdet, der er nævnt i artikel 2, stk. 2, og kan tilføje de oplysninger, der er nævnt i stk. 2 i nærværende artikel.

2. Hvis en medlemsstat, som modtager oplysninger i medfør af stk. 1, angiver, at den agter at deltage i de beslutningsprocedurer på miljøområdet, der er nævnt i artikel 2, stk. 2, skal den medlemsstat, på hvis område projektet påtænkes udført, hvis den ikke allerede har gjort dette, sende den berørte medlemsstat de oplysninger, der skal gives i henhold til artikel 6, stk. 2, og stilles til rådighed i henhold til artikel 6, stk. 3, litra a) og b).

3. De enkelte medlemsstater skal også, i den udstrækning de er berørt:

a) sørge for, at de i stk. 1 og 2 nævnte oplysninger inden for en rimelig frist bliver tilgængelige for de myndigheder, der er nævnt i artikel 6, stk. 1, samt for den berørte offentlighed i den medlemsstat, der kan forventes at blive berørt i væsentlig grad, og

b) sikre, at de myndigheder, der er nævnt i artikel 6, stk. 1, og den berørte offentlighed, inden der gives tilladelse til projektet, inden for en rimelig frist får mulighed for at udtale sig om de oplysninger, der er fremlagt for de kompetente myndigheder i den medlemsstat, på hvis område projektet påtænkes udført.

4. De berørte medlemsstater skal foretage høringer om bl.a. projektets eventuelle grænseoverskridende virkninger og de foranstaltninger, der er påtænkt for at begrænse eller undgå sådanne virkninger, og skal fastsætte en tidsramme for varigheden af høringsperioden.

Alle sådanne høringer kan foretages via et passende fælles organ.

5. De nærmere bestemmelser for gennemførelsen af denne artikels stk. 1-4, herunder om tidsrammerne for høringer, fastsættes af de berørte medlemsstater på grundlag af de nærmere bestemmelser og tidsrammer, der henvises til i artikel 6, stk. 5-7, og skal være af en sådan karakter, at de giver den berørte offentlighed på den berørte medlemsstats område mulighed for effektivt at deltage i de beslutningsprocedurer på miljøområdet, der er nævnt i artikel 2, stk. 2, vedrørende projektet.

Artikel 6, stk. 7, har følgende ordlyd:

7. Tidsrammerne for høring af den berørte offentlighed om miljøkonsekvensvurderingsrapporten, jf. artikel 5, stk. 1, må ikke være kortere end 30 dage.

3.1.3. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser

Set i lyset af, at EU-Domstolens retspraksis har skærpet kravene til korrekt implementering af direktiver, har regeringen i besvarelsen af åbningsskrivelsen erklæret sig enig i åbningsskrivelsens kritik. Dette valg skal sammenholdes med, at Kommissionens kritikpunkter vedrørende gennemførelsen af VVM-direktivets regler om offentligheden og offentlighedens inddragelse ikke giver anledning til ændringer af reglernes anvendelse i praksis, men alene præciseringer af de relevante bestemmelser.

Miljø- og Fødevareministeriet har overvejet, hvorledes definitionen af 'offentligheden' bedst kunne præciseres, således at det klart ville fremgå, at definitionen af offentligheden i miljøvurderingslovens § 5, nr. 1, og husdyrbruglovens § 1, stk. 2, nr. 7 omfatter såvel den brede offentlighed som den berørte offentlighed. Ministeriet har valgt at præcisere de to begreber – den brede offentlighed og den berørte offentlighed - i definitionen af offentligheden, således at det præciseres, at begge begreber er omfattet af det anvendte begreb offentligheden i henholdsvis miljøvurderingslovens og husdyrbrugloven. Særligt for så vidt angår implementeringen af VVM-direktivet i husdyrbruglovgivningen, er det vurderingen, at det vil være hensigtsmæssigt at anvende den samme definition af offentligheden, som anvendes i miljøvurderingsloven, og at denne som en central definition fastsættes i loven.

En præcisering af definitionen af begrebet offentligheden i miljøvurderingslovens § 5, nr. 1, vil også få virkning for miljøvurdering af planer og programmer, da begrebet offentlighed anvendes i hele loven, dvs. for såvel planer og programmer som projekter.

I forhold til Kommissionens kritik af den upræcise regulering af offentlighedens tidlige inddragelse i miljøvurdering af konkrete projekter, vurderer miljø- og Fødevareministeriet, at den tidlige inddragelse af offentligheden også bør præciseres for miljøvurdering af planer og programmer. En korrekt præcisering heraf kan derfor bedst sikres ved at præcisere formålsbestemmelsen i miljøvurderingslovens § 1, stk. 2.

Endvidere vil en imødekommelse af Kommissionens kritik indebære, at bestemmelserne om inddragelse af offentligheden og om høring i § 35 præciseres og omformuleres, således at de mere præcist afspejler ordlyden af VVM-direktivets artikel 6, herunder samspillet mellem miljøvurderingslovens § 35 og § 38 omformuleres i overensstemmelse med ordlyden i VVM-direktivets artikel 7. Da de to direktiver – VVM direktivet og miljøvurderingsdirektivet – har stort set parallelle bestemmelser – bortset fra de tidsmæssigt begrundede forskellige formuleringer. Derfor foreslår ministeriet at foretage enslydende præciseringer i henholdsvis §§ 32 og 35. Dette vil også lette præciseringen af bestemmelserne i § 38, som fastsætter processen for høringer over grænseoverskridende miljøpåvirkninger for såvel planer, programmer som for konkrete projekter.

I forhold til fastsættelse af tidsfrister for høring af berørte stater over grænseoverskridende miljøpåvirkninger af projekter etableret i Danmark har miljø- og fødevareministeriet vurderet, at Kommissionens kritik kan imødekommes ved at lade minimumsfristen for høring over miljøkonsekvensrapporten være 30 dage som fastsat i VVM direktivets artikel 7, 5, jf. artikel 6, stk. 7.

I forhold til spørgsmålet om nyaffattelse har miljø- og fødevareministeriet vurderet, at det vil være mest hensigtsmæssigt at nyaffatte miljøvurderingslovens §§ 32, 35 og 38 om tidlig inddragelse af offentligheden og høring, da det er meget centrale bestemmelser for miljøvurderingsprocessen.

I forhold til husdyrbrugloven vurderer miljø- og Fødevareministeriet, at det vil være hensigtsmæssigt at samle hovedparten af de regler, der har til formål at implementere VVM-direktivet i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen, hvilket efter ministeriets opfattelse, vil medvirke til et mere overskueligt og sammenhængende regelgrundlag. Dette vil forudsætte ophævelse af husdyrbruglovens regler i § 55, stk. 2-5, om inddragelse af offentligheden og annoncering i sager om godkendelse og tilladelse

til husdyrbrug, der kan medføre væsentlig indvirkning på miljøet, og hvorved VVM-direktivets artikel 6 og artikel 9. stk. 1, implementeres, med henblik på i stedet at indarbejde disse i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen.

Samtidig er det vurderingen, at det vil forenkle lovgivningen at indarbejde den gældende bemyndigelse i § 54 j, stk. 3, til at fastsætte regler om annoncering af screeningsafgørelser i bemyndigelsesbestemmelsen i den gældende lovs § 56 a, stk. 3, om inddragelse af offentligheden, og at ændre bestemmelsen henblik på at bestemmelsen også udtrykkeligt omfatter fastsættelse af regler om inddragelse af berørte myndigheder og regler om annoncering.

3.1.4. Den foreslåede ordning

På baggrund af disse overvejelser foreslås det, at miljøvurderingslovens formålsbestemmelse § 1, stk. 2, præciseres, således at det tydeligt fremgår, at offentligheden skal informeres tidligt i processen. Der sondres ikke i miljøvurderingslovens § 1, stk. 2, om inddragelse af offentligheden mellem oplysninger og høringer. Det er allerede i dag muligt at stille oplysninger til rådighed for offentligheden forud for de obligatoriske høringer efter miljøvurderingslovens §§ 32 og 35, ligesom der ved større planer/programmer eller projekter kan gennemføres møder med offentlighedens deltagelse (borgermøder) uafhængigt af høringerne.

Definitionen af offentligheden i miljøvurderingslovens § 5, nr. 1, foreslås endvidere præciseret, således at det tydeligt fremgår, at definitionen omfatter såvel den berørte offentlighed som den brede offentlighed.

§ 32 og § 35 om høring, offentliggørelse mv. foreslås nyaffattet med inddragelse af eksisterende bestemmelser efter ensartet struktur, således at kravet om oplysning, hvilke oplysninger, hvem der skal høres over hvad og hvornår, fremgår.

Derudover foreslås fastsat, hvilke kriterier der ligger til grund for at fastsætte en passende tidsfrist. Disse kriterier fremgik tidligere af bemærkningerne til miljøvurderingslovens § 35. Det foreslås i den forbindelse præciseret, at en passende tidsfrist skal fastsættes under hensyntagen til projektets art, kompleksitet, placering og dimensioner samt formålet med miljøvurdering, jf. § 1, stk. 2.

For så vidt angår tidsfrister for de forskellige høringer foreslås i det foreslåede § 35, stk. 6, at myndigheden fastsætter en passende tidsfrist for høring af berørte myndigheder og berørte stater ved over afgrænsning af miljøkonsekvensrapporten. Ved høring over den fremlagte miljøkonsekvensrapport fastsættes ligeledes en passende tidsfrist for høring af berørte myndigheder. Berørte stater skal have en tidsfrist på mindst 30 dage.

Tidsfristen for at høre offentligheden over afgrænsning af miljøkonsekvensrapporten er mindst 14 dage uden mulighed for at forkorte fristen. For høring af offentligheden over miljøkonsekvensrapporten videreføres uændret mindst 8 uger.

For planer og programmer foreslås i lighed med den foreslåede § 35 i § 32, stk. 4, fastsat, at en passende tidsfrist for høringer skal fastsættes under hensyntagen til planens eller programmets art, kompleksitet, placering og dimensioner samt formålet med miljøvurdering, jf. § 1, stk. 2.

Endelig fremhæves oplysning og høring af berørte stater i §§ 32 og 35 over grænseoverskridende miljøpåvirkninger, således at det fremgår, de i sådanne tilfælde skal oplyses og høres om de samme oplysninger og på samme vilkår som nationale myndigheder og offentligheden. Det foreslås derfor præciseret i miljøvurderingslovens § 38, at miljøministeren fremsender de i § 35, stk. 2, 4 og 5, nævnte oplysninger, oplysninger om projektets mulige grænseoverskridende virkninger på miljøet, herunder på menneskers sundhed, og oplysninger om beslutningsproceduren.

For så vidt angår tidsrammen for høring af nabostater ved konkrete projekter, foreslås det at anvende 30 dage som minimumsfrist for høringen over miljøkonsekvensrapporten, jf. det foreslåede § 38, stk. 5.

For så vidt angår høringer i Danmark over grænseoverskridende indvirkninger på miljøet i Danmark foreslås reglerne præcisret, således at det udtrykkeligt fremgår, at myndigheden både skal formidle de fremsendte oplysninger samt foranledige afholdt de fornødne høringer i Danmark over de fremsendte oplysninger, jf. § 32 for planer og programmer, og § 35 for konkrete projekter.

For så vidt angår husdyrbrugloven, foreslås det at indsætte en definition af begrebet "offentlighed" i husdyrbrugloven. Forslaget skal ses i lyset af EU-Kommissionens bemærkning til VVM-direktivets artikel 1, stk. 2, litra d, i åbningsskrivelsen, hvori det anføres, at den gældende nationale bestemmelse alene gennemfører VVM-direktivets definition af "den berørte offentlighed". EU-Kommissionen finder derfor, at loven skal suppleres med en definition, der svarer til VVM-direktivets definition af "offentligheden". Lovforslaget har således til formål at imødekomme denne bemærkning.

Begrebet offentligheden anvendes i husdyrbruglovens formålsbestemmelse, jf. ovenfor, og vil skulle lægges til grund ved fortolkningen af lovens § 56 a, stk. 3 og 4, og fortolkningen af regler udstedt i medfør heraf, herunder kommende regler til erstatning for bestemmelserne i lovens § 55, stk. 2-5, som foreslås ophævet, jf. nedenfor.

Miljø- og Fødevareministeriet bemærker i den forbindelse, at den brede offentlighed allerede i dag inddrages i den informationsproces, der følger af den gældende lovs § 55, stk. 2. Tilsvarende har offentligheden mulighed for at kommentere på det offentliggjorte udkast, herunder kan alle bede om at modtage udkast til afgørelse, jf. den gældende lovs § 55, stk. 4. Ministeriet vurderer på den baggrund, at forslaget om at indsætte en definition af begrebet "offentlighed" ikke ændrer den nuværende retsstilling.

Det foreslås endvidere, at bestemmelserne i lovens § 55, stk. 2-5, om inddragelse af offentligheden og annoncering ophæves.

Det foreslås også, at § 54 j, stk. 3, som bemyndiger miljøministeren til at fastsætte regler om annoncering af screeningsafgørelser ophæves.

Samtidig foreslås, at bemyndigelsesbestemmelsen i § 56 a, stk. 3, præciseres således, at det udtrykkeligt fremgår, at bestemmelsen fremover også bemyndiger miljøministeren til at fastsætte regler om inddragelse af berørte myndigheder og om annoncering i sager omfattet af bl.a. lovens § 54 j, stk. 1, og § 55, stk. 1.

Det er hensigten, at de nye regler i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen til gennemførelse af VVM-direktivet vil blive fastsat under hensyntagen til dette lovforslag samt åbningsskrivelsen og Danmarks besvarelse heraf. Ændringerne af husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen vil træde i kraft den 1. januar 2021, dvs. samtidig med at indeværende lovforslags foreslåede ikrafttrædelsestidspunkt.

Som konsekvens af, at § 55, stk. 2-5, foreslås ophævet, foreslås det endvidere, at § 56, stk. 1, ændres således, at henvisningen til offentlighedsbestemmelserne i § 55, der foreslås ophævet, udgår, og erstattes af en henvisning til lovens § 55. Retsstillingen vil herefter fortsat være, at godkendelser og tilladelser, der ikke kan medføre væsentlig indvirkning på miljøet, og som derfor ikke er omfattet af krav om miljøvurdering og de dertil knyttede regler om offentlighedens inddragelse m.v. – og som, det er hensigten, fremover vil blive fastsat i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen – er omfattet af krav om naboorientering, jf. § 56, stk. 1

3.2. Projekter

3.2.1. Gældende ret

VVM direktivets artikel 2, stk. 1, og dermed også miljøvurderingsloven forudsætter, at såvel projekter omfattet af bilag 1 som projekter omfattet af bilag 2 kan have en væsentlig indvirkning på miljøet, men for

de projekter, som er omfattet af bilag 2, kan der foretages en konkret vurdering og/eller fastsættes kriterier/bagatelgrænser af dem, som kan medføre, at de konkret ikke forventes at have en væsentlig indvirkning på miljøet, jf. VVM direktivets artikel 4, stk. 2. Dette er fastslået EU-Domstolens afgørelse af 3. juli 2008 i sagen Kommissionen mod Irland, C-215/06, EU:C:2008:380, præmis 49-51.

Miljøvurderingslovens § 15, stk. 1, omhandler de projekter, som enten er omfattet af bilag 1, jf. § 15, stk. 1, nr. 1, screenet til konkret forventes at få en væsentlig indvirkning på miljøet, jf. § 15, stk. 1, nr. 2, eller hvor bygherren har anmodet om at gennemføre en miljøvurderingsproces for et projekt omfattet af bilag 2, jf. § 15, stk. 1, nr. 3.

Lovens § 16 fastslår, at der skal foretages en screening med henblik på at fastslå, om det konkrete projekt kan forventes at få en væsentlig indvirkning på miljøet. Kravet om forudgående tilladelse i § 15, stk. 1, og screening efter § 16 omfatter derfor projekter, som forventes at have en væsentlig indvirkning på miljøet. Dermed opfylder både § 15, stk. 1, og § 16 allerede formålet i VVM direktivets artikel 2, stk. 1, hvorefter projekter, som på grund af deres art, dimensioner eller placering skal undergives et krav om tilladelse og en vurdering af deres indvirkning på miljøet, inden der gives tilladelse.

Miljøvurderingslovens § 17 fastsætter ressortfordelingen mellem de respektive kompetente myndigheder med udgangspunkt i de projekter, som er omfattet af lovens bilag 1 og 2. Opbygningen af bestemmelsen er således, at § 17, stk. 1-4, beskriver kompetencerne for projekter på henholdsvis land og havområdet. Disse bestemmelser indledes med en henvisning til enten projekter på bilag 1 og 2 eller konkrete projekttyper på bilag 1 eller 2 som f.eks. indvinding af råstoffer og elproduktionsanlæg.

Miljøvurderingslovens § 18 fastslår, at bygherren før etablering, udvidelse eller ændring af projekter omfattet af bilag 1 og 2 skal indgive en skriftlig ansøgning om projektet til den myndighed, der skal behandle ansøgningen, jf. § 17. Bestemmelsen fastslår et generelt krav om skriftlighed i forhold til ansøgningen. Derudover stilles der ikke indholdsmæssige krav til ansøgningen om projekter omfattet af lovens bilag 1. Såfremt bygherren ønsker, at et projekt omfattet af lovens bilag 2 skal undergå en miljøvurdering og ikke en screening, skal dette fremgå af ansøgningen til den kompetente myndighed, jf. stk. 2.

Miljøvurderingslovens § 21 fastsætter hjemmelen for den kompetente myndighed efter lovens § 17 til at træffe afgørelse om, hvorvidt bygherrens ansøgning om et projekt omfattet af bilag 2 er omfattet af krav om miljøvurdering og tilladelse. Det fremgår af stk. 1, 2. og 3. pkt., at myndigheden ved vurderingen skal tage hensyn til kriterierne i bilag 6. Afgørelsen skal endvidere tage hensyn til resultaterne af foreløbig kontrol eller vurderinger af indvirkningen på miljøet, der er foretaget i medfør af EU-lovgivningen

3.2.2. Åbningsskrivelsen

I åbningsskrivelsen peger Kommissionen på, at henvisningen til projekternes "art, dimensioner eller placering" i artikel 2, stk. 1, ikke fremgår af miljøvurderingslovens § 15, stk. 1, § 17, § 18, stk. 2, eller § 21, stk. 1, hvilket anses for at være en mangelfuld implementering.

VVM direktivets artikel 2, stk. 1, har følgende ordlyd:

Medlemsstaterne vedtager de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at projekter, der bl.a. på grund af deres art, dimensioner eller placering kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet, undergives et krav om tilladelse og en vurdering af deres indvirkninger på miljøet, inden der gives tilladelse. Disse projekter er defineret i artikel 4.

3.2.3. Miljø- og Fødevarerministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Miljø- og Fødevarerministeriet har gennemgået de bestemmelser, som Kommissionen har nævnt, jf. ovenfor, med henblik på at vurdere, om Kommissionens kritik skulle give anledning til indholdsmæssige ændringer af de nævnte bestemmelser.

Det er ministeriets vurdering, at Kommissionens kritik er en parallellæsning af VVM direktivets artikel 2, stk. 1, sammenholdt med formuleringen af de nævnte bestemmelser, som alle omtaler en henvisning til lovens bilag 1 i forbindelse med ansøgning eller tilladelse.

Set i lyset af, at EU-Domstolens retspraksis har skærpet kravene til korrekt implementering af direktiver, har regeringen i besvarelsen af åbningsskrivelsen erklæret sig enig i åbningsskrivelsens kritik. Dette valg skal sammenholdes med, at Kommissionens kritikpunkter vedrørende VVM direktivet ikke giver anledning til ændringer af den gældende retstilstand men alene præciseringer af de relevante bestemmelser.

Den danske regering er enig med Kommissionen i, at artikel 2, stk. 1, afspejler og understøtter formålet med miljøvurdering, nemlig at projekter, som på grund af deres art, dimensioner eller placering skal undergives et krav om tilladelse, og at en vurdering af deres indvirkning på miljøet, skal ske inden der gives tilladelse. Artikel 2, stk. 1, henviser i 2. punktum, til artikel 4, som omhandler dels projekter omfattet af bilag 1, jf. artikel 4, stk. 1, dels projekter omfattet af bilag 2.

Denne sondring mellem de forskellige projekttyper afspejles i miljøvurderingslovens §§ 15 og 16, som beskrevet under 3.2.1. På den baggrund foreslås, at der i lovens § 15, stk. 1, § 17, stk. 1-4, samt § 21, stk. 1, indsættes en præcisering af, at der er tale om projekter, der på grund af deres art, dimensioner eller placering kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet.

Derudover foreslås det, at den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 18, stk. 2, ophæves og erstattes af et nyt stykke i § 19, som foreslås nyaffattet, jf. også nedenfor.

3.3. Bygherrens oplysninger – herunder miljøkonsekvensrapporten

3.3.1. Gældende ret

Som allerede redegjort for under afsnit 3.2.1. følger det af miljøvurderingslovens § 18, at det er bygherren, som udarbejder ansøgningen om projektet, uanset om det er omfattet af lovens bilag 1 eller 2. Såfremt en bygherre ønsker, at et projekt omfattet af bilag 2 skal gennemgå en miljøvurdering, skal bygherren anføre dette i ansøgningen til den kompetente myndighed.

I tilknytning til § 18 fastsætter lovens § 19 de oplysninger, som bygherrens ansøgning skal indeholde, når det vedrører et projekt omfattet af lovens bilag 2. Miljøvurderingslovens § 19 er en implementering af VVM direktivets artikel 4, stk. 4. Af lovens § 19, stk. 1, fremgår det, at ansøgningen om en screeningsafgørelse, jf. lovens § 21, bl.a. skal indeholde oplysninger om projektets potentielle indvirkning på miljøet, jf. lovens bilag 5, og tilgængelige resultater af andre relevante vurderinger af projektets indvirkninger på miljøet, der er foretaget i medfør af EU-lovgivning, der er relevante for det konkrete projekt.

Lovens bilag 5 er en implementering af VVM direktivets bilag II.A., som fastlægger minimumskravene til bygherrens ansøgning. Af lovens bilag 5 fremgår det bl.a., at bygherren skal beskrive "... hele projektets fysiske karakteristika..." og alle de væsentlige virkninger ved f.eks. emissioner og brugen af naturressourcer, for så vidt som oplysninger om sådanne virkninger foreligger.

Derudover kan bygherren også fremlægge en beskrivelse af projektets særkender eller af de foranstaltninger, der påtænkes truffet for at undgå eller forebygge, hvad der kunne have været væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet. Dette fremgår af miljøvurderingslovens § 19.

Miljøvurderingslovens § 20, stk. 1 og 2, beskriver omfanget og indholdet af de oplysninger, som bygherren skal fremlægge i miljøkonsekvensrapporten som led i miljøvurderingen af et projekt. Det er bygherren, der har ansvaret for udarbejde miljøkonsekvensrapporten. Rapporten, der skal udarbejdes af kvalificerede og kompetente eksperter, jf. stk. 6, skal som det mindste have det indhold, som er beskrevet i lovens § 20, stk. 2. De oplysninger, som anvendes til at beskrive og vurdere de relevante faktorer i lovens § 20, stk. 3, skal være fuldstændige og af tilstrækkelig høj kvalitet, jf. lovens § 20, stk. 1, 2. pkt.

De oplysninger, som anvendes i rapporten, kan bygherrens rådgivere indhente hos kommunen, som skal stille relevante oplysninger til rådighed for bygherren i det omfang kommunen er i besiddelse af sådanne.

Herudover har myndighederne en generel vejledningspligt efter forvaltningslovens § 7 for at imødekomme informationsbehov. Myndighederne skal således i nødvendigt omfang yde vejledning og bistand til f.eks. bygherren. Derudover forefindes der allerede i dag en række databaser som fx Danmarks Miljøportal, hvor relevante oplysninger kan indhentes.

3.3.2. Åbningsskrivelsen

I åbningsskrivelsen finder Kommissionen, at kravet i VVM direktivets artikel 4, stk. 4, om, at bygherren ved ansøgningen om et projekt omfattet bilag 2 skal fremlægge oplysninger om projekternes karakteristika, ikke fremgår af miljøvurderingslovens § 19.

VVM direktivets artikel 4, stk. 4, har følgende ordlyd:

Beslutter medlemsstaterne at kræve en afgørelse for så vidt angår projekter i de kategorier, der er opført i bilag II, skal bygherren fremlægge oplysninger om projektets karakteristika og dets forventede væsentlige indvirkninger på miljøet. En detaljeret oversigt over, hvilke oplysninger der skal fremlægges, findes i bilag II.A. Bygherren skal, hvis det er relevant, tage hensyn til de tilgængelige resultater af andre relevante vurderinger af indvirkninger på miljøet, der er foretaget i medfør af anden EU-lovgivning end dette direktiv. Bygherren kan også fremlægge en beskrivelse af særkender ved projektet og/eller af de foranstaltninger, der påtænkes truffet for at undgå eller forebygge, hvad der ellers kunne have været væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet.

Kommissionen finder, at 1. pkt. i 2. afsnit i artikel 5, stk. 1, hvorefter rapporten skal "[...] indeholde de oplysninger, der med rimelighed kan kræves, for at der kan nås frem til en begrundet konklusion om projektets væsentlige indvirkninger på miljøet, idet der tages hensyn til gældende viden og vurderingsmetoder", ikke fremgår af miljøvurderingslovens § 20.

VVM direktivets artikel 5, stk. 1, 2. afsnit, har følgende ordlyd:

Såfremt der afgives en udtalelse i medfør af stk. 2, skal miljøkonsekvensvurderingsrapporten være baseret på denne udtalelse og indeholde de oplysninger, der med rimelighed kan kræves, for at der kan nås frem til en begrundet konklusion om projektets væsentlige indvirkninger på miljøet, idet der tages hensyn til gældende viden og vurderingsmetoder. For at undgå dobbeltarbejde skal bygherren ved udarbejdelsen af miljøkonsekvensvurderingsrapporten tage hensyn til tilgængelige resultater af andre relevante vurderinger foretaget i henhold til EU-lovgivning eller national lovgivning.

Kommissionen peger også på, at VVM direktivets artikel 5, stk. 4, om, at myndigheder, som måtte være i besiddelse af relevante oplysninger, stiller disse til rådighed for bygherren, ikke ses at være tilstrækkelig implementeret.

VVM direktivets artikel 5, stk. 4, har følgende ordlyd:

Medlemsstaterne sørger om nødvendigt for, at myndigheder, som måtte være i besiddelse af relevante oplysninger, jf. navnlig artikel 3, stiller disse til rådighed for bygherren.

3.3.3. Miljø- og Fødevarerministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Implementeringen af VVM direktivets artikel 4, stk. 4, omfatter såvel lovens § 18 som § 19. Med henblik på at imødegå fremtidig usikkerhed om rækkevidden af lovens § 18 og § 19, foreslås en ny opdeling af de to bestemmelser, således at lovens § 18 vil angå bygherrens ansøgning om tilladelse til et projekt omfattet af lovens bilag 1, og § 19 vil angå bygherrens ansøgning om vurdering af et projekt omfattet af lovens bilag 2. I den forbindelse foreslås, at den gældende bestemmelse i § 18, stk. 2, som vedrører bygherrens mulighed for at ansøge om, at et projekt omfattet af lovens bilag 2, i stedet gennemgår en miljøvurderingsproces, som havde det været et projekt omfattet af bilag 1, ophæves og erstattes af et nyt stk. 4 i § 19, som foreslås nyaffattet. De gældende krav til bygherrens ansøgning om tilladelse til et projekt omfattet af lovens bilag 2 videreføres med en sproglig præcisering i bestemmelsens § 19, stk. 2 vedrørende projektets karakteristika for at imødekomme Kommissionens kritik. Præciseringen ændrer ikke på de gældende krav til bygherrens ansøgning, der allerede fremgår af lovens bilag 5.

For så vidt angår implementering af 1. punktum i 2. afsnit i artikel 5, stk. 1, hvorefter rapporten skal "[...] indeholde de oplysninger, der med rimelighed kan kræves, for at der kan nås frem til en begrundet konklusion om projektets væsentlige indvirkninger på miljøet, idet der tages hensyn til gældende viden og vurderingsmetoder", foreslås, at affatte lovens § 20, stk. 1, 2. pkt. således, at det udtrykkeligt fastsættes, at miljøkonsekvensrapporten skal indeholde de oplysninger, der med rimelighed kan kræves, for at der kan nås frem til en begrundet konklusion om projektets væsentlige indvirkninger på miljøet, idet der tages hensyn til gældende viden og vurderingsmetoder. Vedrørende indsættelsen af begrebet "en begrundet konklusion" henvises i øvrigt til afsnit 3.4. nedenfor.

Den gældende bestemmelse i stk. 2 fastsætter miljøkonsekvensrapportens mindsteindhold, herunder i nr. 6, at rapporten skal omfatte alle yderligere oplysninger omhandlet i bilag 7, som er relevante for de særlige karakteristika, der gør sig gældende for et bestemt projekt eller en bestemt projekttype og for det miljø, der kan forventes at blive berørt.

Det foreslås at ændre § 20, stk. 2, således at det fremgår af indledningen til bestemmelsen, at de oplysninger, som bygherren fremlægger i miljøkonsekvensrapporten, skal være fuldstændige og af tilstrækkelig høj kvalitet. Herved samles kravene til mindsteindholdet i miljøkonsekvensrapporten og de kvalitetsmæssige krav til miljøkonsekvensrapportens oplysninger i § 20, stk. 2.

For så vidt angår Kommissionens kritik af, at kravet om at stille oplysninger til rådighed for bygherren, ikke er tilstrækkelig implementeret, skal det bemærkes, at Kommissionen alene set på bekendtgørelse nr. 415 af 13. maj 2005 om aktiv formidling af miljøoplysninger. Ud over de allerede nævnte forvaltningsretlige rammer for oplysning og vejledning, som er beskrevet under 3.3.1., skal det bemærkes, at den gældende vejledning nr. 9339 af 12. marts 2009 om VVM i planloven under punkt 5, afspejler myndighedernes generelle vejledningspligt efter forvaltningslovens § 7, idet "kommunen skal stille relevante oplysninger til rådighed for bygherren i det omfang kommunen er i besiddelse af sådanne". Myndighederne skal således i nødvendigt omfang yde vejledning og bistand til f.eks. bygherren. Vejledningspligten kan være med til at sikre at bygherren får stillet relevante oplysninger til rådighed.

Med henblik på at imødekomme Kommissionens kritik foreslås i et nyt § 20, stk. 7, i overensstemmelse med den gældende retstilstand, udtrykkeligt at fastsætte, at myndigheden skal stille relevante miljøoplysninger til rådighed for bygherrens udarbejdelse af miljøkonsekvensrapporten, såfremt myndigheden er i besiddelse af sådanne.

Som konsekvens af de foreslåede ændringer foreslås endelig, at overskriften til kapitel 7 ændres til Bygherrens ansøgning og miljøkonsekvensrapport.

3.4. Myndighedens udtalelse og afgørelse (miljøvurderingslovens §§ 20, 23, 25 og 27)

3.4.1. Gældende ret

I miljøvurderingslovens § 5, nr. 5, defineres miljøvurderingsprocessen af et konkret projekt gennem de vigtigste stadier eller trin i processen:

”5. Miljøvurdering af konkrete projekter: En proces, der består af

- a) bygherrens udfærdigelse og fremlæggelse af en miljøkonsekvensrapport, jf. § 20,
- b) myndighedens gennemførelse af høringer af offentligheden og berørte myndigheder og andre af projektet berørte stater i henhold til §§ 35 og 38,
- c) myndighedens undersøgelse af de i miljøkonsekvensrapporten fremlagte oplysninger og eventuelle supplerende oplysninger, som bygherren om nødvendigt har fremlagt i overensstemmelse med § 24, og af eventuelle relevante oplysninger modtaget via høringer i henhold til §§ 35 og 38,
- d) myndighedens afgørelse om et projekts væsentlige indvirkninger på miljøet under hensyntagen til resultaterne af den i litra c omhandlede undersøgelse og myndighedens egen supplerende undersøgelse, jf. § 24, stk. 1, og
- e) afgørelse om tilladelse efter § 25 og afgørelse om tilladelse efter anden lovgivning, som i regler fastsat i medfør af § 15, stk. 4, erstatter en afgørelse om tilladelse efter § 25.”

Efter miljøvurderingslovens § 23 skal den kompetente myndighed afgive en udtalelse om afgrænsning af bygherrens miljøkonsekvensrapport, når der er ansøgt om et projekt omfattet af lovens bilag 1, og det er beliggende på land. Såfremt projektet er beliggende på havområdet, er det bygherren, der skal anmode om en udtalelse, jf. lovens § 23, stk. 2. Myndigheden kan dog undlade at afgive en udtalelse i sådanne tilfælde, såfremt myndigheden vurderer, at det vil være ubetænkeligt, jf. lovens § 23, stk. 3.

Grundlaget for udtalelsen forudsættes at være bygherrens ansøgning, jf. således den gældende vejledning nr. 9339 af 12. marts 2009 om VVM i planloven, bilag B: Checkliste til brug for fastlæggelsen af VVM-redegørelsens indhold – Scoping. Derudover kan inddrages eventuelle kommentarer og forslag, som måtte være kommet ind under høringen af offentligheden og de berørte myndigheder, jf. miljøvurderingslovens § 35, stk. 1, nr. 2. Myndighedens udtalelse om afgrænsningen af miljøkonsekvensrapporten er ikke en afgørelse i forvaltningslovens forstand, da den ikke endeligt fastslår bygherrens retsstilling men er en hjælp til fokusering af miljøkonsekvensrapportens indhold. Selvom myndigheden har afgivet udtalelsen, vil myndigheden fortsat have mulighed for at anmode bygherren om supplerende oplysninger, jf. miljøvurderingslovens § 24, stk. 1.

Miljøvurderingslovens § 20, stk. 1 og 2, beskriver de genelle krav til miljøkonsekvensrapporten. Bestemmelsen er nærmere beskrevet ovenfor i afsnit 3.3.

Miljøkonsekvensrapporten i en miljøvurdering af et konkret projekt er som udgangspunkt det samlede grundlag for den kompetente myndigheds selvstændige vurdering af projektet og dermed den afgørelse, som myndigheden skal træffe efter lovens § 25 om, hvorvidt det ansøgte projekt kan tillades. Såfremt rapporten ikke er fyldestgørende og danne grundlag for myndighedens vurdering og afgørelse, kan myndigheden indhente supplerende oplysninger. Det forudsættes, at myndigheden har den fornødne ekspertise til at vurdere projektet. Hvor dette ikke er tilfældet, skal myndigheden indhente eksternt bistand til vurderingen af projektet.

Efter miljøvurderingslovens § 25, stk. 1, 1. pkt., skal myndigheden træffe afgørelse om, hvorvidt et ansøgt projekt kan tillades eller ej. Efter § 25, stk. 1, 2. pkt., skal afgørelsen træffes på grundlag af bygherrens ansøgning, miljøkonsekvensrapporten, eventuelle supplerende oplysninger og resultatet af de høringer, der er foretaget.

Miljøvurderingslovens § 27, stk. 1, fastsætter, hvilket indhold myndighedens afgørelse om at tillade et ansøgt projekt skal have. Afgørelsen skal indeholde alle de miljømæssige betingelser, der er knyttet til afgørelsen, en beskrivelse af alle projektets særkender og de foranstaltninger, der påtænkes truffet for at undgå, forebygge eller begrænse og om muligt neutralisere væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet, og eventuelle overvågningsforanstaltninger.

3.4.2. Åbningsskrivelsen

Kommissionen finder, at den kompetente myndigheds 'begrundede konklusion' skal fremgå direkte af definitionen på miljøvurderingsprocessen, jf. direktivets artikel 1, stk. 2, litra g), nr. v).

Kommissionen peger på, at definitionen i miljøvurderingslovens § 5, nr. 5, litra d og e, ikke indeholder en omtale af 'den begrundede konklusion', hvilket kan forstås således, at den kompetente myndighed ikke skal tage selvstændig stilling til det ansøgte projekt og at denne selvstændige stillingtagen derfor ikke indarbejdes i den konkrete afgørelse

Den manglende tilføjelse til definitionen i miljøvurderingslovens § 5, nr. 5, litra e, får efter Kommissionens opfattelse betydning for implementeringen af flere bestemmelser i miljøvurderingsloven. Dette kritikpunkt gentages i åbningsskrivelsen for bestemmelserne i miljøvurderingslovens § 20, se også ovenfor afsnit 3.3. og §§ 25 og 27.

I åbningsskrivelsen bemærker Kommissionen videre, at det ikke fremgår af miljøvurderingslovens § 23, at myndighedens afgrænsningsudtalelse, jf. direktivets artikel 5, stk. 2, 1. pkt., afgives under hensyntagen til de af bygherren fremlagte oplysninger, navnlig oplysningerne om projektets særlige karakteristika, herunder dets placering og tekniske kapacitet, og dets forventede indvirkning på miljøet.

VVM direktivets artikel 5, stk. 2, 1. pkt., har følgende ordlyd:

Anmoder bygherren herom, skal den kompetente myndighed under hensyntagen til de af bygherren fremlagte oplysninger, navnlig oplysningerne om projektets særlige karakteristika, herunder dets placering og tekniske kapacitet, og dets forventede indvirkning på miljøet, afgive en udtalelse om, hvor omfattende og detaljerede de oplysninger skal være, som bygherren skal fremlægge i miljøkonsekvensvurderingsrapporten i henhold til stk. 1. Den kompetente myndighed hører de i artikel 6, stk. 1, nævnte myndigheder, før den afgiver sin udtalelse.

Kommissionen finder, at implementeringen af artikel 8 a, stk. 1, i miljøvurderingslovens § 27, stk. 1 og 2, ikke indebærer, at den kompetente myndigheds afgørelse om at tillade projektet skal omfatte den begrundede konklusion, som er blevet draget i løbet af miljøkonsekvensvurderingsprocessen, jf. artikel 8 a, stk. 1, litra a). Dette problem hænger også sammen med den ukorrekte gennemførelse af artikel 1, stk. 2, litra g), nr. v). Kommissionen finder derfor, at dette stykke ikke er gennemført korrekt.

VVM direktivet artikel 1, stk. 2, litra g, har følgende definition på miljøvurderingsprocessen for konkrete projekter:

g) »miljøkonsekvensvurdering«:

en proces bestående af:

- i) bygherrens udfærdigelse af en miljøkonsekvensvurderingsrapport, jf. artikel 5, stk. 1 og 2
- ii) gennemførelse af høringer, jf. artikel 6 og, hvis det er relevant, artikel 7
- iii) den kompetente myndigheds undersøgelse af de i miljøkonsekvensvurderingsrapporten fremlagte oplysninger og eventuelle supplerende oplysninger, som bygherren om nødvendigt har fremlagt i overensstemmelse med artikel 5, stk. 3, samt af eventuelle relevante oplysninger modtaget via høringer i henhold til artikel 6 og 7
- iv) den kompetente myndigheds begrundede konklusion om et projekts væsentlige indvirkninger på miljøet under hensyntagen til resultaterne af den i nr. iii) omhandlede undersøgelse og, i givet fald, dens egen supplerende undersøgelse, og
- v) indarbejdelse af den kompetente myndigheds begrundede konklusion i alle de i artikel 8a omhandlede afgørelser.

VVM direktivets artikel 8 a, stk. 1, har følgende ordlyd:

Afgørelsen om tilladelse skal mindst omfatte følgende oplysninger:

- a) den i artikel 1, stk. 2, litra g), nr. iv), omhandlede begrundede konklusion
- b) alle de miljømæssige betingelser, der er knyttet til afgørelsen, en beskrivelse af alle projektets særkender og/eller de foranstaltninger, der påtænkes truffet for at undgå, forebygge eller begrænse og om muligt neutralisere væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet, samt, hvis det er relevant, overvågningsforanstaltninger.

3.4.3. Miljø- og Fødevarerministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Set i lyset af, at EU-Domstolens retspraksis har skærpet kravene til korrekt implementering af direktiver, har regeringen i besvarelsen af åbningsskrivelsen erklæret sig enig i åbningsskrivelsens kritik vedrørende miljøvurderingslovens § 23. Kommissionens kritik ikke giver anledning til ændringer af den gældende retstilstand, men alene en præcisering. Derfor foreslås det, at det tilføjes i miljøvurderingslovens § 23, at de af bygherren fremlagte oplysninger, navnlig oplysningerne om projektets særlige karakteristika, herunder dets placering og tekniske kapacitet, og dets forventede indvirkning på miljøet.

Ministeriet har ligeledes overvejet, om Kommissionens kritik vedrørende inddragelsen af 'den begrundede konklusion' gav anledning til, om afgørelsesbegrebet skulle beskrives mere udførligt.

Særligt § 5, nr. 5, litra d og e, beskriver den del af den forvaltningsretlige afgørelse, som indeholder myndighedens selvstændige afvejning og vurdering af de oplysninger mv., som bygherren har fremlagt og som er fremkommet via høringsprocessen.

Da en afgørelse i forvaltningsretlig forstand forudsætter myndighedens selvstændige stillingtagen til miljøkonsekvensrapporten, de indkomne høringssvar mv., er myndighedens selvstændige stillingtagen, i direktivet benævnt myndighedens begrundede konklusion, ikke særskilt omtalt i miljøvurderingslovens § 5, nr. 5, litra d og e.

Myndighedens selvstændige stillingtagen har betydning for følgende bestemmelser i miljøvurderingsloven, som angår myndighedens beslutningsgrundlag for at træffe afgørelse, jf. § 20, stk. 1, myndighedens hjemmel til at træffe afgørelse, jf. § 25, stk. 1, og indholdet af myndighedens afgørelse, jf. § 27, stk. 1.

Udgangspunktet i miljøvurderingsloven er, at afgørelsesbegrebet er det samme som det, der anvendes i forvaltningsloven og at der med miljøvurderingsloven ikke ønskes indført en særskilt forvaltningsretlig regulering. Set i lyset af, at EU-Domstolens retspraksis har skærpet kravene til korrekt implementering af

direktiver, har regeringen imidlertid i besvarelsen af åbningsskrivelsen erklæret sig enig i åbningsskrivelsens kritik. Dette valg skal sammenholdes med, at Kommissionens kritikpunkter vedrørende VVM direktivet ikke giver anledning til ændringer af den gældende retstilstand, men alene præciseringer af de relevante bestemmelser.

Derfor foreslås det, at definitionen i miljøvurderingslovens § 5, nr. 5, litra d, ændres, således at det præciseres, at bestemmelsen regulerer den del af afgørelsen, som vedrører myndighedens begrundede konklusion, at § 5, nr. 5, litra e, og § 25, stk. 1, 2. pkt., ændres, således at det udtrykkeligt fremgår, at myndighedens afgørelse bl.a. skal træffes på baggrund af myndighedens begrundede konklusion. Endelig foreslås, at § 27, stk. 1, nyaffattes og i den forbindelse præciseres, således at det udtrykkeligt fremgår, at myndighedens afgørelse skal omfatte den begrundede konklusion.

Baggrunden for at nyaffatte § 27, stk. 1, er, at bestemmelsens øvrige stykker foreslås præciseret, jf. nedenfor under 3.5.

Med de foreslåede præciseringer foretages der ikke udvidelser af myndighedernes forvaltningsretlige forpligtelser efter miljøvurderingsloven med tilknytning til endelige afgørelser og deres indhold.

3.5. Vilkår og overvågning

3.5.1. Gældende ret

Miljøvurderingslovens § 27, stk. 2, og § 28, stk. 1, regulerer samlet set den kompetente myndigheds mulighed for at fastsætte vilkår i en tilladelse efter lovens § 25.

Efter § 27, stk. 2, kan myndigheden stille vilkår for tilladelser, jf. stk. 1, med henblik på opfyldelse af lovens formål og inden for dens anvendelsesområde.

Af bemærkningerne til lovens § 27, stk. 2, jf. lovforslag nr. L147 af 3. marts 2016 Forslag til lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM), fremgår det, at de fastsatte vilkår skal være proportionale med projektets art, placering og dimensioner samt omfanget af dets indvirkning på miljøet. Det forudsættes, at vilkår også kan vedrøre bygherrens almindelige overvågning af projektets indvirkning på miljøet.

Miljøvurderingslovens § 28, stk. 1, fastsætter, at i de tilfælde, hvor projektet vil have væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet, skal myndigheden stille vilkår i tilladelsen for bygherrens overvågning heraf.

Vilkårene angår overvågningen af de foranstaltninger, som bygherren skal gennemføre med henblik på at undgå, forebygge eller begrænse og om muligt neutralisere de væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet. Overvågningen kan kræves i de faser, hvor det er relevant dvs. anlægs- og driftsfasen men også nedrivningsfasen kan være relevant. Det fremgår af bemærkningerne til § 28, stk. 1, jf. lovforslag nr. L147 af 3. marts 2016 Forslag til lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM), at omfanget, indholdet og den tidsmæssige udstrækning sådanne overvågningsforanstaltninger skal være proportionale med projektets art, placering og dimensioner samt omfanget af dets indvirkning på miljøet. Eksisterende overvågningsordninger i national eller EU- lovgivning kan anvendes til opfylde overvågningen.

Miljøvurderingslovens § 28, stk. 2, har myndigheden mulighed for at genoptage en afgørelse efter § 25 og om nødvendigt at meddele forbud og påbud, herunder tilbagekalde en tilladelse eller fastsætte særlige vilkår i en eksisterende tilladelse, hvis der fremkommer nye oplysninger om projektets væsentlige skadelige indvirkning på miljøet eller projektets væsentlige skadelige indvirkning ikke kunne forudses ved myndighedens afgørelse om tilladelsen.

Efter miljøvurderingslovens § 28, stk. 3, kan miljøministeren fastsætte nærmere regler om overvågningens gennemførelse, om indholdet i overvågningen og om, at overvågningen i visse tilfælde skal udøves af andre end bygherren, samt om indberetning til ministeren af resultaterne af overvågningen. Hjemmelen er ikke udnyttet.

Miljøvurderingslovens § 27, stk. 1, der er gennemgået ovenfor under afsnit 3.4., og som foreslås nyaffattet, fastsætter, hvilket indhold myndighedens afgørelse om at tillade et ansøgt projekt skal have. Miljøvurderingslovens § 27, stk. 3, fastsætter, at såfremt myndigheden træffer afgørelse om at nægte tilladelse til det ansøgte projekt, skal myndigheden angive hovedårsagerne hertil i afgørelsen.

3.5.2. Åbningsskrivelsen

I åbningsskrivelsen peger Kommissionen på, at VVM direktivets artikel 8 a, stk. 4, tilsyneladende ikke er implementeret korrekt.

VVM direktivets artikel 8 a, stk. 4 har følgende ordlyd:

I overensstemmelse med de i stk. 1, litra b), omhandlede krav sikrer medlemsstaterne, at projektets særkender og/eller de foranstaltninger, der påtænkes truffet for at undgå, forebygge eller begrænse og om muligt neutralisere væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet, gennemføres af bygherren og fastlægger procedurerne for overvågning af væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet. Typen af parametre, der skal overvåges, og varigheden af overvågningen skal stå i et rimeligt forhold til projektets art, placering og dimensioner samt omfanget af dets indvirkninger på miljøet. Hvor det er hensigtsmæssigt, kan der anvendes eksisterende overvågningsordninger, der er indført som følge af anden EU-lovgivning end dette direktiv og af national lovgivning, med henblik på at undgå dobbeltovervågning.

Kommissionen hæfter sig ved, at § 27, stk. 2, og § 28, stk. 1, tilsyneladende ikke sikrer, at projektets særkender reelt gennemføres, og procedurerne for overvågning fastlægges ikke. Ligeledes fremgår det ikke, at vilkår om overvågningens parametre og varighed skal være rimelige.

3.5.3. Miljø- og Fødeministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Efter dansk forvaltningsret kræver det ikke særlig hjemmel for en myndighed til at stille vilkår i en tilladelse, som myndigheden udsteder. Efter dansk forvaltningsret gælder ligeledes, at de vilkår, som myndigheden stiller i en tilladelse, skal være lovlige, saglige og proportionale.

Set i lyset af, at EU-Domstolens retspraksis har skærpet kravene til korrekt implementering af direktiver, har regeringen i besvarelsen af åbningsskrivelsen erklæret sig enig i åbningsskrivelsens kritik. Da kritikken kan imødegås ved at skrive bemærkningerne til de to bestemmelser ind i selve lovteksten, vil kritikken kunne imødekommes uden at ændre den gældende retstilstand.

I forlængelse heraf har Miljø- og Fødevareministeriet overvejet udformningen af miljøvurderingslovens §§ 27 og 28. § 27 fastsætter hovedsageligt indholdet af myndighedens afgørelse, herunder fastsættelse af vilkår. Til gengæld fastsætter § 28, stk. 1, krav om overvågning, hvis projektet kan forventes at have en væsentlig negativ indvirkning på miljøet, og stk. 3 en hjemmel for miljøministeren til at fastsætte nærmere regler om overvågning. Endelig giver § 28, stk. 2, hjemmel til at tilbagekalde eller genoptage en afgørelse efter lovens § 25, stille supplerende/andre vilkår og nedlægge forbud/meddele påbud i visse tilfælde. På baggrund af ovenstående foreslår ministeriet for at imødekomme Kommissionens kritik at præcisere og ændre bestemmelserne om fastsættelse af vilkår samt om myndighedens muligheder for at tilbagekalde/genoptage tilladelsen. I den forbindelse foreslås at omstrukturere §§ 27 og 28.

Det foreslås i den forbindelse, at ændre § 27, stk. 1, således at det udtrykkeligt fastsættes, at afgørelsen skal omfatte den begrundede konklusion, jf. også ovenfor i afsnit 3.3. samt at indeholde en beskrivelse af de foranstaltninger som bygherren skal gennemføre og eventuelle overvågningsforanstaltninger.

Med de foreslåede ændringer af § 27, stk. 2, præciseres, at vilkår skal stå i et rimeligt forhold til projektets art, placering og dimensioner samt omfanget af dets indvirkninger på miljøet. Endvidere foreslås i et nyt stk. 3, at overvågningsforanstaltninger og deres omfang og varighed skal stå i et rimeligt forhold til projektets art, placering og dimensioner samt omfanget af dets indvirkninger på miljøet. Hvor det er hensigtsmæssigt, kan der anvendes eksisterende overvågningsordninger. Endvidere foreslås i et nyt tk. 4, at myndigheden, hvis projektet forventes at få væsentlige skadelige indvirkninger, vil skulle stille vilkår om bygherrens overvågning heraf. Bestemmelsen erstatter den gældende § 28, stk. 1. Endelig foreslås et nyt stk. 6, hvorved miljøministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om overvågningens gennemførelse, om indholdet i overvågningen og om, at overvågningen i visse tilfælde skal udøves af andre end bygherren, samt om indberetning til ministeren af resultaterne af overvågningen. Den foreslåede bestemmelse erstatter § 28, stk. 3.

På den baggrund foreslås at nyaffatte § 28, som efter forslaget herefter alene vil regulere myndighedens muligheder for at genoptage, herunder tilbagetage, tilladelsen.

Det foreslås i den forbindelse ved et nyt nr. 3 at udvide mulighederne for genoptagelse, således at myndigheden også får mulighed for at genoptage en afgørelse efter § 25 og om nødvendigt kan meddele forbud og påbud, herunder tilbagekalde en tilladelse eller fastsætte særlige vilkår i en eksisterende tilladelse, hvis projektets skadelige indvirkning i øvrigt går ud over det, som blev lagt til grund ved myndighedens meddelelse af tilladelse. Udvidelsen er allerede i dag en del af bestemmelsen i miljøbeskyttelseslovens § 41 a.

Den foreslåede § 28 vil i lighed med den gældende bestemmelse ikke finde anvendelse på de projekter, der vedtages ved en anlægslov.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets bemærkninger til de enkelte bestemmelser.

3.6. Undtagelser

3.6.1. Gældende ret

Miljøvurderingslovens § 4 indeholder lovens undtagelsesbestemmelser for så vidt angår konkrete projekter. Efter lovens § 4, stk. 1, kan projekter eller dele af projekter, der alene tjener et nationalt forsvarsformål eller alene tjener et civilt beredskabsformål, undtages en screening/miljøvurdering, hvis forsvarsministeren vurderer, at dette vil skade disse formål.

Miljøvurderingslovens § 4, stk. 2, fastsætter, at reglerne om offentlig høring, jf. § 35, ikke finder anvendelse på projekter, der vedtages i enkeltheder ved lov, dvs. anlægslove, da høringen af Folketinget erstatter den offentlige høring. Ud over, at høringer af offentligheden kan undlades, indebærer det også, at der ikke skal meddeles miljøvurderingstilladelse efter lovforslagets afsnit III til et projekt, idet Folketingets vedtagelse af anlægsloven træder i stedet herfor. I øvrigt gælder miljøvurderingslovens øvrige bestemmelser om udarbejdelse af en miljøvurdering og udformningen af den tilladelse, som skal indarbejdes i anlægsloven.

Miljøvurderingslovens § 4, stk. 3, fastsætter, at loven ikke finder ikke anvendelse på projekter eller dele af projekter eller dele af projekter, som i anden lovgivning er undtaget fra loven.

Bestemmelsen vedrører projekter, som ellers ville være omfattet af miljøvurderingsloven, men som reguleres i anden lovgivning. I så fald skal det fremgå udtrykkeligt af denne anden lovgivning, at reguleringen er

undtaget miljøvurderingsloven. Formålet med bestemmelsen er at undgå dobbeltregulering og uklarheder om lovvalg ved miljøvurderingsprocessen for konkrete projektyper. Et eksempel er implementeringen af miljøvurderingsreglerne i husdyrbrugloven og Transport- og Boligministeriets implementering af miljøvurderingsreglerne i forskellige sektor- og anlægslove, jf. lov nr. 658 af 8. juni 2016 ændring af lov om offentlige veje m.v., jernbaneloven og forskellige andre love. Miljøvurderingslovens § 4, stk. 3, forudsætter således, at det er processen for miljøvurderingen af konkrete projektyper, der reguleres i anden lovgivning, hvilket er forskelligt fra de tilfælde, hvor projektypen og hele eller hovedparten af miljøvurderingsprocessen er omfattet af miljøvurderingsloven, jf. således hjemmelen til at fastsætte særskilte procesregler i miljøvurderingslovens § 4, stk. 4.

Miljøvurderingslovens § 4, stk. 3, er også forskellig fra den mulighed, som lovens § 15, stk. 4, hvorefter miljøministeren kan fastsætte regler om, at en afgørelse om tilladelse efter § 25 helt eller delvis kan erstattes af en tilladelse, som udstedes i medfør af anden lov. Denne hjemmel er udnyttet i miljøvurderingsbekendtgørelsens 9, således at følgende tilladelser – men ikke miljøvurderingsprocessen – helt eller delvist erstatter en tilladelse efter miljøvurderingslovens § 25:

- 1) En tilladelse efter § 7 eller § 20 i lov om råstoffer.
- 2) En godkendelse efter § 33 i lov om miljøbeskyttelse eller en tilladelse efter miljøbeskyttelseslovens § 28.
- 3) En tilladelse efter § 25 i lov om fremme af vedvarende energi.
- 4) En tilladelse efter §§ 10, 17, 23 d, stk. 2, § 23 u eller § 28 i lov om anvendelse af Danmarks undergrund.
- 5) En tilladelse efter § 3 a, stk. 1, eller § 4, stk. 1, i lov om kontinentalsoklen.
- 6) En tilladelse efter § 3 eller § 16 a i lov om kystbeskyttelse m.v. og
- 7) En tilladelse efter § 18 i lov om vandforsyning.

Miljøvurderingslovens § 4, stk. 4, er en hjemmelsbestemmelse for miljøministeren til – efter forhandling med vedkommende minister – at fastsætte regler, der fraviger lovens bestemmelser om projekter på havområdet. Hjemmelsbestemmelsen er blevet anvendt til at videreføre processer i anden lovgivning f.eks. råstofindvinding på havet, som afviger fra de i miljøvurderingsloven fastsatte. Forudsætningen for at anvende hjemmelen er, at de pågældende ordninger er i overensstemmelse med VVM-direktivet.

3.6.2. Åbningsskrivelsen

I åbningsskrivelsen peger EU-Kommissionen på, at bestemmelsen i miljøvurderingslovens § 4, stk. 2, der omhandler projekter, der i enkeltheder vedtages ved anlægslove, ikke udtrykkelig indeholder en henvisning til, at lovens formål skal overholdes, jf. VVM direktivets artikel 2, stk. 5.

Artikel 2, stk. 5, har følgende ordlyd:

Med forbehold af artikel 7 kan medlemsstaterne i tilfælde, hvor et projekt vedtages ved en særlig national lov, fritage dette projekt fra de i dette direktiv fastlagte bestemmelser om offentlig høring, forudsat at målene med dette direktiv opfyldes. Fra den 16. maj 2017 underretter medlemsstaterne hvert andet år Kommissionen om alle anvendelser af denne fritagelse.

For så vidt angår miljøvurderingslovens § 4, stk. 3, peger EU-Kommissionen på, at bestemmelsen kan fortolkes som, at projekter helt kan undtages fra loven.

Endelig peger EU-Kommissionen på, at VVM direktivets artikel 2, stk. 4, hvorefter medlemsstaterne i undtagelsestilfælde kan fritage et konkret projekt helt eller delvist fra de i direktivet fastsatte bestemmelser

på visse betingelser, ikke er implementeret i dansk ret. Hvis Danmark ønsker at gøre brug af bestemmelsen, skal den gennemføres i national lovgivning.

Artikel 2, stk. 4, har følgende ordlyd:

Med forbehold af artikel 7, kan medlemsstaterne i undtagelsestilfælde fritage et konkret projekt fra de i nærværende direktiv fastsatte bestemmelser, hvis anvendelsen af disse bestemmelser vil skade formålet med projektet, forudsat at målene med dette direktiv opfyldes.

Medlemsstaterne skal i så fald:

a) undersøge, om der bør foretages en anden form for vurdering

b) stille oplysninger, der er fremkommet i henhold til andre former for vurdering som nævnt under litra a), oplysninger vedrørende afgørelsen om at indrømme undtagelsen samt grundene til, at den er blevet indrømmet, til rådighed for den berørte offentlighed

c) forud for tilladelsen underrette Kommissionen om begrundelsen for den indrømmede undtagelse samt give den de oplysninger, som de i givet fald stiller til rådighed for deres egne statsborgere.

Kommissionen fremsender straks de modtagne dokumenter til de øvrige medlemsstater.

Kommissionen underretter hvert år Europa Parlamentet og Rådet om anvendelsen af dette stykke.

3.6.3. Miljø- og Fødevarerministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Set i lyset af, at EU-Domstolens retspraksis har skærpet kravene til korrekt implementering af direktiver, har regeringen i besvarelsen af åbningsskrivelsen erklæret sig enig i åbningsskrivelsens kritik.

Derfor foreslås det at præcisere miljøvurderingslovens § 4, stk. 2, således at det fremgår, at lovens formål skal overholdes, såfremt et projekt ønskes vedtaget i enkeltheder ved en særlig lov (anlægslov), idet de hensyn, som efter direktivet varetages herved, overtages af behandlingen i Folketinget. Præciseringen foreslås gennemført som en nyaffattelse af bestemmelsen. Den foreslåede formulering indebærer ingen realitetsændringer af gældende ret.

Det foreslås ligeledes at præcisere miljøvurderingslovens § 4, stk. 3, således at det vil fremgå tydeligt, at det er projekter omfattet af loven, dvs. lovens bilag 1 og 2, der er nævnt i bestemmelsen. Derved opretholdes formålet med bestemmelsen, som er, at der ikke opstår huller i implementeringen af VVM-direktivet, eller at der opstår tilfælde, hvor den samme proces reguleres samtidig efter flere love (dobbelimplementering). Præciseringen foreslås gennemført som en nyaffattelse af bestemmelsen, dog uden at den foreslåede formulering indebærer ændringer af gældende ret.

Miljø- og Fødevarerministeriet har overvejet, om VVM direktivets artikel 2, stk. 4, skal implementeres.

Bestemmelsen vil give mulighed for at fritage et konkret projekt fra miljøvurderingsloven i »undtagelsestilfælde« og i stedet anvende en alternativ form for vurdering i sådanne tilfælde. Bestemmelsen har karakter af en undtagelsesbestemmelse, hvorfor der ikke kan indrømmes en undtagelse for en hel kategori af projekter. Den fastsætter også de proceduremæssige skridt, der skal tages, når undtagelsen gøres gældende. Den kræver også, at Kommissionen hvert år underretter Parlamentet og Rådet om anvendelsen af bestemmelsen.

Bestemmelsen har ikke tidligere været implementeret, da den ansås for at være møntet på de nationale myndigheder. Kommissionen bemærker, at det er frivilligt for en medlemsstat at implementere bestemmelsen, men hvis medlemsstaten ønsker at gøre brug af undtagelsen, skal den være implementeret i national lovgivning. Det er regeringens ønske at anvende de undtagelsesmuligheder, som EU-lovgivningen giver mulighed for, hvorfor det foreslås at implementere bestemmelsen som § 4, stk. 4.

Af Kommissionens vejledning vedrørende anvendelsen af undtagelser i henhold til artikel 1, stk. 3, og artikel 2, stk. 4, og 5, i direktivet om vurdering af virkningerne på miljøet 2019/C 386/05 (herefter Kommissionens vejledning), pkt. 3.2. fremgår det, at ordlyden af den bestemmelse i den nationale lovgivning, som implementerer VVM direktivets artikel 2, stk. 4, skal følge direktivets ordlyd så tæt som muligt af hensyn til retssikkerheden for at undgå en fravigelse af direktivets betingelser.

Derfor foreslås det at implementere VVM direktivets artikel 2, stk. 4, så tæt på ordlyden i direktivet samt at bestemmelsen vil skulle administreres i overensstemmelse med de retningslinjer, som fremgår af Kommissionens vejledning herom. Der henvises i øvrigt til lovforslagets bemærkninger til de enkelte bestemmelser.

3.7. Inhabilitet

3.7.1. Gældende ret

Miljøvurderingslovens § 40 har som helhed til formål at sikre, at de kompetente myndigheder for planer, programmer og ansøgte projekter behandler sager om miljøvurdering på objektiv og saglig vis og ikke befinder sig i en situation, der giver anledning til en interessekonflikt. Reguleringen i § 40 suppleres forvaltningslovens regler om inhabilitet samt Folketingets Ombudsmands praksis vedrørende myndighedsinhabilitet. Det betyder, at de almindelige regler for henskydning af kompetence til en anden myndighed eller substitution med en anden myndighed finder anvendelse.

Bestemmelsen i miljøvurderingslovens § 40, stk. 1, fastsætter således, at en myndighed, der udarbejder planer eller programmer omfattet af denne lov, ikke må udføre opgaver og udøve beføjelser som berørt myndighed i forhold til disse planer og programmer, medmindre der er sikret en funktionel opdeling af kompetencerne inden for myndigheden. Bestemmelsen i § 40, stk. 2, fastsætter, at en myndighed, der er byggherre for et projekt omfattet af denne lov, ikke må behandle ansøgningen om projektet og træffe afgørelse herom, medmindre der er sikret en funktionel opdeling af kompetencerne inden for myndigheden.

§ 40 implementerer VVM direktivets artikel 9 a, hvorefter de kompetente myndigheder efter stk. 1 i direktivet skal udføre de opgaver, der følger af direktivet, på objektiv vis og ikke befinder sig i en situation, der giver anledning til en interessekonflikt.

Det følger videre af artikel 9 a, stk. 2, at såfremt den kompetente myndighed også er byggherren, skal der ske en passende adskillelse af uforenelige funktioner i forbindelse med varetagelsen af opgaverne. En passende eller funktionel adskillelse forudsættes i betragtning nr. 25 i VVM direktiv 2014/52/EU at kunne forebygge interessekonflikter.

Miljøvurderingsdirektivet har ikke en tilsvarende bestemmelse, men med EU-Domstolens afgørelse af 20. oktober 2011 i sagen Department of the Environment for Northern Ireland mod Seaport Ltd m.fl., (Seaportdommen), C-474/10, EU:C:2011:681, præmis 43, skal der foretages en funktionel opdeling, hvis en myndighed har kompetence som både den planlæggende myndighed som den berørte myndighed, jf. miljøvurderingsdirektivets artikel 6, stk. 3.

3.7.2. Åbningsskrivelsen

I åbningsskrivelsen kritiserer Kommissionen for det første, at det ikke fremgår af miljøvurderingslovens § 40, at myndigheden skal udføre sine opgaver på objektiv vis og ikke må befinde sig i en situation, der giver anledning til en interessekonflikt, jf. VVM direktivets artikel 9a, stk. 1, 1. afsnit. For det andet kritiserer Kommissionen, at § 40, stk. 2, ikke indeholder et absolut forbud mod, at en myndighed behandler en ansøgning om et projekt og træffer afgørelse herom, når samme myndighed også er bygherre. Til effektiv gennemførelse af direktivets bestemmelse forudsættes en præcisering af, hvordan den funktionelle adskillelse sikres.

VVM direktivets artikel 9 a har følgende ordlyd:

Medlemsstaterne sikrer, at den eller de kompetente myndigheder udfører de opgaver, der følger af dette direktiv, på objektiv vis og ikke befinder sig i en situation, der giver anledning til en interessekonflikt.

Er den kompetente myndighed også bygherren, sørger medlemsstaterne, som led i deres strukturering af administrative kompetencer, i det mindste for en passende adskillelse mellem uforenelige funktioner i forbindelse med varetagelsen af de opgaver, der følger af dette direktiv.

3.7.3. Miljø- og Fødevarerministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Set i lyset af, at EU-Domstolens retspraksis har skærpet kravene til korrekt implementering af direktiver, har regeringen i besvarelsen af åbningsskrivelsen erklæret sig enig i åbningsskrivelsens kritik. Det foreslås derfor i et nyt § 40, stk. 1, at præcisere, at en myndighed, der udarbejder planer eller programmer omfattet af denne lov, eller som samtidig er bygherre og myndighed for et ansøgt projekt omfattet af denne lov, skal varetage sine opgaver og beføjelser på objektiv vis. Der tilsigtes ikke nogen ændring i forhold til de gældende regler og retstilstand vedrørende myndighedsinhabilitet. Det foreslås endvidere, at de gældende bestemmelser i miljøvurderingslovens § 40 affattes mere direktivnært, hvorfor ordene 'funktionel adskillelse' foreslås ændret til "en passende adskillelse mellem uforenelige funktioner".

Med henblik på at sikre hjemmel til at imødekomme kritikken fra Kommissionen om, at det ikke fremgår, hvordan en passende adskillelse foretages, foreslås det endvidere at bemyndige ministeren til at fastsætte nærmere regler om, hvilke kriterier, der skal iagttages ved en passende adskillelse mellem uforenelige funktioner. Det er hensigten, at kriterierne fastsættes, således at de vil kunne administreres af flere myndighedsniveauer inden for stat, kommune og regioner. Reglerne vil ikke ændre på de almindelige forvaltningsretlige regler og praksis om henskydning af kompetence og beslutning om substitution. Såfremt der i medfør af anden lovgivning er fastsat kompetencebestemmelser med henblik på at forebygge tilbagevendende problemstillinger med myndighedsinhabilitet, kan disse være tilstrækkelige til at imødegå de beskrevne interessekonflikter, hvis de anses for dækkende i forhold til at håndtere disse specifikke problemstillinger.

3.8. Ændring af myndighedskompetencen for kystnære havbrug

3.8.1. Gældende ret

Miljøvurderingsloven omfatter bl.a. intensivt fiskeopdræt, jf. lovens bilag 2, pkt. 1 f. Dette punkt omfatter havbrug og saltvandsdambrug på land med intensivt fiskeopdræt.

Intensivt fiskeopdræt i form af havbrug etableres på havet. Myndighedskompetencefordelingen på havområdet, som omfatter dansk søterritorium, dansk eksklusiv økonomisk zone og dansk kontinentalsokkelområde, jf. anordning nr. 259 af 7. juni 1963 vedrørende udøvelsen af dansk højhedsret over den kontinentale sokkel, er fastsat i miljøvurderingslovens § 17, stk. 3. Heraf følger det, at

miljøministeren som udgangspunkt er myndighed for behandling af projekter på havområdet omfattet af bilag 1 og 2, og for behandling af bygherrens ansøgninger efter § 18 og dertil knyttede afgørelser efter §§ 21 og 25. Som undtagelse hertil er kommunalbestyrelsen dog myndighed for behandling af projekter vedrørende kystbeskyttelsesforanstaltninger omfattet af § 3, stk. 2 og 3, i lov om kystbeskyttelse m.v. og intensivt fiskeopdræt, hvor det samlede anlæg er beliggende nærmere end 1 sømil fra kysten.

3.8.2. Miljø- og Fødevarerministeriets overvejelser

Den 20. december 2019 oversendte ministeriet rapport om status og grundig gennemgang af havbrugsområdet til Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg.

Rapporten indeholder bl.a. en beskrivelse af de retlige rammer, som gælder for havbrugsvirksomheder, herunder at myndighedskompetencen for havbrug i forhold til miljøgodkendelse og dertil hørende VVM er delt mellem stat (Miljøstyrelsen) og kommunerne. Kommunerne er således myndighed for havbrug, der ligger nærmere end 1 sømil fra kysten, mens Miljøstyrelsen er myndighed for de havbrug, der ligger mere end 1 sømil fra kysten. Det betyder i forhold til de eksisterende havbrug, at godkendelseskompetencen for de 19 havbrug er delt på 8 forskellige myndigheder, hvoraf de fleste kommuner kun har 1 havbrug, som foretager en årlig indberetning til miljømyndigheden og i løbet af en 3-årig tilsynsperiode modtager ét fysisk miljøtilsyn.

På baggrund af konklusionerne i rapport om status og grundig gennemgang af havbrugsområdet er der politisk ønske om at samle myndighedskompetencen for at træffe afgørelse om miljøgodkendelser til havbrug efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 5 hos Miljøstyrelsen, hvilket gennemføres ved at ændre myndighedskompetencen for havbrug i godkendelsesbekendtgørelsens bilag 2, jf. bekendtgørelsens § 5, stk. 1 og 2.

Dette politiske initiativ skal ses i lyset af, at Miljøstyrelsen i forvejen har overtaget myndighedsansvaret for placeringstilladelser til havbrugene fra Fiskerimyndighederne. Det må antages, at der opnås en vis synergi og effektivisering, hvis den samme myndighed behandler begge tilladelser. Der henvises til, at tilladelserne er indbyrdes afhængige, og at begge tilladelser udløser krav om hhv. habitatvurdering og iagttagelse af reglerne i miljøvurderingsloven.

Myndighedskompetencen til at foretage miljøvurderinger (VVM) af havbrugsprojekter efter miljøvurderingsloven svarer til myndighedskompetencen til at træffe afgørelse om miljøgodkendelser efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 5, jf. godkendelsesbekendtgørelsen bilag 2, pkt. I 203 og 206, jf. § 5, stk. 1 og 2. Dette skyldes, at miljøgodkendelse efter § 33 i miljøbeskyttelsesloven erstatter VVM-tilladelse efter lovens § 25, jf. lovens § 15, stk. 3, jf. § 9, nr. 2, i samordningsbekendtgørelsen. Den ansvarlige myndighed for hhv. miljøgodkendelse og miljøvurderinger af havbrugsprojekter bør derfor være den samme.

3.8.3. Den foreslåede ordning

Lovforslaget indebærer, at myndighedskompetencen til at foretage miljøvurderinger (VVM) af havbrugsprojekter samles hos staten ved Miljøstyrelsen, således at kommunalbestyrelsen ikke længere er VVM-myndighed for havbrugsprojekter, hvor det samlede anlæg er beliggende nærmere end 1 sømil fra kysten.

Myndighedskompetencen for havbrug kommer herefter fremadrettet til at følge hovedreglen i § 17, stk. 3, 1. pkt., og henhører derved i alle tilfælde under miljøministeren.

Lovforslaget skal ses i sammenhæng med politisk ønske om at samle myndighedskompetencen for at træffe afgørelse om miljøgodkendelser til havbrug efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 5 hos Miljøstyrelsen,

hvilket kan gennemføres ved at ændre myndighedskompetencen for havbrug i godkendelsesbekendtgørelsens bilag 2, jf. bekendtgørelsens § 5, stk. 1 og 2.

Det er endvidere hensigten, at verserende sager om intensivt fiskeopdræt overføres til miljøministeren.

Lovforslaget har således til formål at sikre, at myndighedskompetencen til både at foretage miljøvurderinger (VVM) af havbrugsprojekter efter miljøvurderingsloven og at træffe afgørelse om miljøgodkendelser efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 5 fortsat følger hinanden, men at kompetencen fremadrettet samles hos staten ved Miljøstyrelsen.

3.9. Bemyndigelse til at fastsætte regler, der undtager anvendelse af gødning under en vis grænse fra lovens regler

3.9.1. Gældende ret

Efter gældende ret kan miljøministeren i medfør af § 2, stk. 3, 2. pkt., i lov om husdyrbrug og anvendelse af gødning m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 520 af 1. maj 2019, herefter husdyrbrugloven, fastsætte regler om, at anvendelse af gødning under en vis grænse ikke er omfattet af lovens regler.

Det overordnede formål med husdyrbrugloven er at medvirke til at værne om natur, miljø og landskab, så udviklingen af husdyrproduktionen kan ske på et bæredygtigt grundlag i respekt for menneskers livsvilkår og for bevarelsen af dyre- og plantelivet. I § 1, stk. 2, er det nærmere oplyst, hvilke formål der særligt tilsigtes med loven, hvilket bl.a. er at forebygge og begrænse forurening af luft, vand, jord og undergrund samt at begrænse lugt-, lys-, støv-, støj-, rystelses- og fluegener fra husdyrbrug, herunder fra produktion, opbevaring og anvendelse af husdyrgødning m.v.

Bemyndigelsesbestemmelsen i § 2, stk. 3, 2. pkt., kom ind i husdyrbrugloven i forbindelse med ændringen af loven i 2017. Det fremgår af Folketingstidende 2016-2017, tillæg A, side 109, at bemyndigelsen i § 2, stk. 3, 2. pkt., der på daværende tidspunkt var § 2, stk. 5, 2. pkt., giver ministeren mulighed for at fastsætte regler om, at anvendelse af gødning i mængder under en vis grænse ikke er omfattet af loven.

Videre fremgår det, at det var hensigten i 2017 – i første omgang – at udnytte bemyndigelsen til at fastsætte regler, hvorefter markarealer, der efter dagældende ret reguleredes af bekendtgørelse nr. 467 af 23. maj 2016 om miljøregulering af visse aktiviteter, fortsat skulle reguleres i medfør af lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1189 af 27. september 2016, som ændret ved § 26 i lov nr. 1715 af 27. december 2016, mens arealer, der efter dagældende ret omfattedes af bekendtgørelse nr. 1324 af 15. november 2016 om erhvervs-mæssigt dyrehold, husdyrgødning og ensilage m.v. (i dag afløst af bekendtgørelse nr. 760 af 30. juli 2019 om miljøregulering af dyrehold og om opbevaring og anvendelse af gødning), som udgangspunkt fortsat skulle omfattes af denne regulering men fremover med hjemmel i husdyrbrugloven. Endvidere fremgår det, at anvendelsen af husdyrgødning i mindre omfang kunne undtages fra lovens anvendelsesområde, mens der ikke blev fastsat en tilsvarende nedre grænse for anvendelsen af anden organisk gødning.

Samtidig overførtes ministerens bemyndigelser til at fastsætte regler for anvendelsen af husdyrgødning og anden gødning i medfør af lov om miljøbeskyttelse, jf. den dagældende lovbekendtgørelse nr. 1189 af 27. september 2016, som ændret ved § 26 i lov nr. 1715 af 27. december 2016 til husdyrbruglovens §§ 5a -5c, Folketingstidende 2016-2017, tillæg A, side 33.

§ 5 a bemyndiger ministeren til at fastsætte regler for anvendelse af gødning i jordbruget, herunder regler om lofter for den højst tilladelige mængde udbragt kvælstof og fosfor pr. hektar fra gødning, med henblik på at beskytte miljøet, herunder vilde dyr og planter. § 5 b bemyndiger ministeren til at fastsætte regler med henblik på at begrænse gener i forbindelse med udbringning af organisk gødning eller bioaske, ligesom

ministeren i § 5 c er bemyndiget til at fastsætte regler om forebyggende foranstaltninger ved udbringning af gødning på arealer, hvor der er risiko for jorderosion.

Som det fremgår, reguleres gødningsanvendelsen således ved bemyndigelsesbestemmelser. Husdyrbrugloven indeholder ingen umiddelbart gældende regler om anvendelse af gødning. I medfør af de nævnte bemyndigelsesbestemmelser er der i dag fastsat regler om anvendelse af gødning i bekendtgørelse nr. 760 af 30. juli 2019 om miljøregulering af dyrehold og om opbevaring og anvendelse af gødning, herefter husdyrgødningsbekendtgørelsen, kapitel 10 og 11. Det er her, de materielle regler for anvendelse af gødning er fastsat.

Miljøbeskyttelsesloven bemyndigelser er ikke udnyttet til at fastsætte regler i bekendtgørelse nr. 844 af 23. juni 2017 om miljøregulering af visse aktiviteter, herefter miljøaktivitetsbekendtgørelsen. Miljøaktivitetsbekendtgørelsen er udstedt i medfør af lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1189 af 27. september 2016, som ændret ved lov nr. 204 af 28. februar 2017, nu lovbekendtgørelse nr. 681 af 2. juli 2019, herefter miljøbeskyttelsesloven. Bekendtgørelsen indeholder ikke direkte regler om anvendelsen af gødning, men gødningsanvendelse vil efter omstændighederne kunne blive mødt med påbud eller forbud efter bekendtgørelsens § 12, såfremt anvendelsen er forbundet med forurening eller risiko for forurening eller uhygiejniske forhold.

Husdyrgødningsbekendtgørelsens anvendelsesområde er afgrænset i bekendtgørelsens § 2. Efter denne bestemmelse finder bekendtgørelsen anvendelse på ejendomme med erhvervsmæssigt dyrehold og på ejendomme uden erhvervsmæssigt dyrehold, hvis der på ejendommen anvendes eller opbevares husdyrgødning svarende til produktionen fra et erhvervsmæssigt dyrehold. Efter § 2, stk. 2, finder bekendtgørelsen endvidere anvendelse på jordbrugsvirksomheder, uanset om de er omfattet af stk. 1. Ved en jordbrugsvirksomhed forstås en virksomhed, der er registreret efter § 5, stk. 2, i lov om jordbrugets anvendelse af gødning og om næringsstofreducerende tiltag, jf. lovbekendtgørelse nr. 338 af 2. april 2019. Efter husdyrgødningsbekendtgørelsens § 2, stk. 3, finder bekendtgørelsen ikke anvendelse på de atypiske dyrehold, der i medfør af bekendtgørelsens § 1, stk. 3, er undtaget fra lovens anvendelsesområde f.eks. zoologiske haver og dyrehospitaler.

Husdyrbruglovens § 2, stk. 3, indgår i opstillingen af hjemmelsbestemmelserne i indledningen til husdyrgødningsbekendtgørelsen. Baggrunden for dette er, at husdyrbruglovens § 2, stk. 3, 1. pkt., hvorefter miljøministeren kan fastsætte regler om, at visse husdyrbrug, anlæg og dyrearter ikke er omfattet af loven, er udnyttet til at afgrænse husdyrbruglovens anvendelsesområde i bekendtgørelsens § 1. Det fremgår bl.a. heraf, at loven ikke finder anvendelse på dyrearter tilhørende andre dyreklasser end fugle (aves) og pattedyr (mammalia), jf. stk. 1, og at den endvidere ikke finder anvendelse på dyrearterne hunde og katte, jf. stk. 4.

Denne afgrænsning af husdyrgødningsbekendtgørelsens anvendelsesområde udgør en nedre grænse for, hvad der omfattes af bekendtgørelsens regler i det hele taget, herunder for hvornår bekendtgørelsens regler om anvendelse af husdyrgødning og anden organisk gødning finder anvendelse.

Ud over afgrænsningen af anvendelsesområdet i husdyrgødningsbekendtgørelsens § 2 er anvendelsesområdet for visse af husdyrgødningsbekendtgørelsens regler yderligere afgrænset direkte i den pågældende bestemmelse. Det fremgår således at reglerne i husdyrgødningsbekendtgørelsens kapitel 11, bortset fra § 36, at disse finder anvendelse på jordbrugsvirksomheder. Disse regler gælder således ikke for ejendomme med erhvervsmæssigt dyrehold eller ejendomme uden erhvervsmæssigt dyrehold, hvor der opbevares husdyrgødning svarende til produktionen fra et erhvervsmæssigt dyrehold, hvis der ikke samtidig er tale om en jordbrugsvirksomhed.

Lovens § 2, stk. 3, 2. pkt., er ikke udnyttet til at afgrænse lovens anvendelsesområde, således at anvendelse af gødning under en vis grænse ikke er omfattet af loven. Afgrænsningen af bekendtgørelsens anvendelsesområde sker i medfør af de bemyndigelsesbestemmelser i lovens §§ 5 a - 5 c, som ministeren anvender til at fastsætte de materielle regler for anvendelsen af gødning, hvorfor bemyndigelsen i § 2, stk. 3, 2. pkt., ikke anvendes.

3.9.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser

Samspillet mellem bemyndigelserne i lovens §§ 5 a - 5 c, hvorefter miljøministeren kan fastsætte de materielle regler for gødskningsanvendelsen og bemyndigelsen i § 2, stk. 3, 1. pkt., hvorefter miljøministeren kan fastsætte regler om, at visse husdyrbrug, anlæg og dyrearter ikke er omfattet af loven, afgrænser efter Miljø- og Fødevareministeriets vurdering reglernes anvendelsesområde på en hensigtsmæssig måde, der understøtter en effektiv og hensigtsmæssig administration af området, uden at varetagelsen af lovens formål bringes i fare. Det er på den baggrund Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, at bemyndigelsen i lovens § 2, stk. 3, 2. pkt., hvorefter miljøministeren kan fastsætte regler om, at anvendelse af gødning under en vis grænse ikke er omfattet af lovens regler, kan fjernes, uden at det vil få betydning for den fremtidige administration af området.

3.9.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at § 2, stk. 3, 2. pkt. ophæves. Forslaget er en ajourføring og uden betydning for reguleringen, idet bemyndigelserne i §§ 5 a – 5 c fastsætter de materielle regler for anvendelsen af gødning. Bemyndigelsen i lovens § 2, stk. 3, 2. pkt., hvorefter miljøministeren kan fastsætte regler om, at anvendelse af gødning under en vis grænse ikke er omfattet af lovens regler, er derfor ikke nødvendig.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

4.1. Kommunerne

Ministeriet vurderer, at lovforslag om ændring af miljøvurderingsloven ikke indebærer økonomiske og administrative konsekvenser af betydning for kommunerne.

Ministeriet vurderer, at lovforslag om ændring af husdyrbrugloven ikke indebærer økonomiske og administrative konsekvenser af betydning for kommunerne, idet den gældende retsstilling, som følger af lovens regler, videreføres med mindre præciseringer, herunder har ændringsforslaget til formål at sikre en ensretning af lovgivningen på området. Ministeriet henviser til, at lovforslaget alene indebærer en præcisering af bemyndigelsesbestemmelsen i § 56 a, stk. 3, mens § 55, stk. 2-5, om inddragelse af offentligheden, ophæves med henblik på at blive videreført i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen. De nye regler i bekendtgørelsen til gennemførelse af VVM-direktivet vil blive fastsat under hensyntagen til EU-Kommissionens åbningsskrivelse og besvarelsen heraf. Miljø- og Fødevareministeriet vurderer, at de nye regler i bekendtgørelsen ikke vil ændre kommunens nuværende forpligtelser og opgaver i husdyrreguleringen.

Forslaget om ændring af miljøvurderingslovens § 17, stk. 3, hvorved myndighedskompetencen for havbrug, som er beliggende nærmere end 1 sømil fra kysten, flyttes fra kommunerne til staten, indebærer, at kommunerne fritages for eksisterende myndighedsopgaver. Dermed reduceres kommunernes samlede administrative ressourceforbrug forbundet med VVM-opgaver på havbrugsområdet..

4.2. Regionerne

Ministeriet vurderer, at lovforslag om ændring af miljøvurderingsloven og husdyrbrugloven har ingen økonomiske og administrative konsekvenser af betydning for regionerne.

4.3. Staten

Lovforslag om ændring af miljøvurderingslovens § 17, stk. 3, hvorved myndighedskompetencen for havbrug, som er beliggende nærmere end 1 sømil fra kysten, flyttes fra kommunerne til staten (ved Miljøstyrelsen), indebærer varige omkostninger forbundet med sagsbehandling af sager omfattet af VVM-direktivets regler. Statens øgede ressourceforbrug forbundet med VVM-opgaver på havbrugsområdet øges dermed.

5. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

Lovforslag om ændring af miljøvurderingsloven og husdyrbrugloven giver alene anledning til mindre præciseringer og dermed ingen reelle ændringer i den nuværende retstilling. Miljø- og Fødevarerministeriet vurderer derfor, at lovforslaget ikke medfører administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Forslag om ændring af miljøvurderingslovens § 17, stk. 3, hvorved myndighedskompetencen for havbrug, flyttes til staten, er ikke forbundet med økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

6. De administrative konsekvenser for borgere

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

7. De miljømæssige konsekvenser

De foreslåede ændringer af miljøvurderingsloven og husdyrbrugloven vedrørende gennemførelsen af VVM-direktivet indebærer alene mindre ændringer og præciseringer af regler, som primært retter sig mod myndighederne. Forslagene har derfor ingen miljømæssige konsekvenser, herunder fastholdes miljøbeskyttelsen på samme niveau som i dag.

Ændring af miljøvurderingslovens § 17, stk. 3, indebærer, at myndighedskompetencen for havbrug, som er beliggende nærmere end 1 sømil fra kysten, flyttes fra kommunerne til staten ved Miljøstyrelsen. Ændringen angår således alene fordeling af myndighedsopgaver mellem kommune og stat, og indebærer dermed ikke ændringer, som kan være forbundet med miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Forslaget til ændring af miljøvurderingsloven gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/52/EU af 16. april 2014 bortset fra projekter om intensiv husdyravl.

Derudover implementerer ændringen af miljøvurderingsloven dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF af 7. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet.

Forslaget til ændring af husdyrbrugloven gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/52/EU af 16. april 2014 for så vidt angår projekter om intensiv husdyravl.

Lovforslaget til ændring af husdyrbrugloven fremsættes som opfølgning på den hidtidige implementering af VVM-direktivet i husdyrreguleringen i hhv. husdyrbrugloven og husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen og som følge af EU-Kommissionens åbningsskrivelse. Lovforslaget har således – uanset at EU-Kommissionens åbningsskrivelse ikke omfatter husdyrreguleringen – til formål at sikre, at husdyrreguleringen imødekommer kommissionens kritikpunkter i overensstemmelse med Danmarks besvarelse heraf. Herved sikres det også, at husdyrreguleringen fortsat afspejler den forståelse og fortolkning af VVM-direktivet, der følger af miljøvurderingsloven.

Ministeriet vurderer, at lovforslag om ændring af husdyrbrugloven ikke ændrer den gældende retsstilling. Lovforslaget viderefører således retsstillingen med mindre præciseringer. Ministeriet henviser til, at ændringsforslaget til formål at sikre en ensretning af lovgivningen på området. Ministeriet henviser også til, at lovforslaget alene indebærer en præcisering af bemyndigelsesbestemmelsen i § 56 a, stk. 3, mens § 55, stk. 2-5, om inddragelse af offentligheden, ophæves med henblik på at blive videreført i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen. De nye regler i bekendtgørelsen til gennemførelse af VVM-direktivet vil blive fastsat under hensyntagen til EU-Kommissionens åbningsskrivelse og besvarelsen heraf.

9. Hørte myndigheder og organisationer

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 24. juni 2020 til den 19. august 2020 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Miljøstyrelsen, Kystdirektoratet, Energistyrelsen, Transportministeriet, Banedanmark, Vejdirektoratet, Trafik, bygge- og Boligstyrelsen, Danske Regioner, Kommunernes Landsforening, HK-Kommunal Miljøudvalg, 3F – Fagligt Fælles Forbund, 92-gruppen, Advokatrådet/Advokatsamfundet, Akademiet for de Tekniske, Videnskaber (ATV), Akademikernes Centralorganisation, Akademirådet, Andelsboligforeningernes, Fællesrepræsentation, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arkitektforeningen, Asfaltindustrien, BatteriForeningen, Bekæmpelsesmiddelrådets medlemmer, Benzinforhandlernes Fælles Repræsentation, Biologiforbundet, BL – Danmarks almene Boliger, Branchearbejdsmiljørådet Jord til Bord, Brancheforeningen for Biogas, Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme, Bryggeriforeningen, By & Havn, Bygge- Anlægs- og Trækartellet, Byggeskadefonden, Byggesocietetet, Bygherreforeningen, Bygningskultur Danmark, Bæredygtigt Landbrug, Center for Fiskeri, Centralorganisationen af industriansatte i Danmark (CO-industri), Centralorganisationernes Fællesudvalg (CFU), COOP Danmark, COWI A/S, DAKOFA (Dansk Kompetencecenter for Affald), DAKOFO DANAK, Danishfurniture.dk, Danmarks Apotekerforening, Danmarks Arbejdsgiverforening, Danmarks Cykel Union, Danmarks Farve- og Limindustri, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Idrætsforbund, Danmarks Jægerforbund, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Sportsfiskerforbund, Danmarks Statistik, Danmarks Vækstråd, Dansk Affaldsforening, Dansk Akvakultur, Dansk Amatørfiskerforening, Dansk Arkitektur Center, Dansk Autogenbrug, Dansk Bilbranche Råd, Dansk Blindesamfund, Dansk Botanisk Forening, Dansk Byggeri, Dansk Bygningsinspektørforening, Dansk Byplanlaboratorium, Dansk Camping Union, Dansk Cyklistforbund, Dansk Design Center, Dansk Detail, Dansk Ejendomsrådgiverforening, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk ErhvervsFremme, Dansk Firmaidræt, Dansk Fjernvarme, Dansk Fritidsfiskerforbund, Dansk Fåreavl, Dansk Gartneri, Dansk Industri, Dansk Jagt- & Skovbrugsmuseum, Dansk Journalistforbund, Dansk Juletræer, Dansk Kano og Kajak Forbund, Dansk Land- og Strandjagt, Dansk Landbrugsrådgivning (DLBR), Dansk Magisterforening, Dansk Metal, Dansk Miljøteknologi, Dansk Mode og Textil, Dansk Ornitologisk Forening, Dansk Pattedyrforening, Dansk Pelsdyravlerforening, Dansk Planteværn, Dansk Producentansvarssystem (DPA-system), Dansk Retspolitisk Forening, Dansk Rideforbund, Dansk Sejlunion, Dansk Skovforening, Dansk Solvarme Forening, Dansk Sportsdykker Forbund, Dansk Standard, Dansk Transport og Logistik, Dansk Træforening, Dansk Træinformation, Dansk Vand- og Spildevandsforening, Dansk Vandrelaug, Danske Advokater, Danske Anlægsgartnere, Danske Arkitektvirksomheder, Danske Boligadvokater, Danske Boligadvokater, Danske Døves Landsforbund, Danske Falkejagtklub, Danske Handicaporganisationer, Danske Havne, Danske Kloakmestre, Danske Landskabsarkitekter, Danske Maritime, Danske Maskinstationer og Entreprenører, Danske Medier, Danske Museer, Danske Rederier, Danske Revisorer, Danske Råstoffer, Danske Speditører, Danske Svineproducenter, Danske Tegl, Danske Træindustrier, Danske Udlejere, Danske Vandløb, Danske Vandværker, DANVA, De Kulturhistoriske Museer i Holstebro Kommune, Strandingsmuseum St. George, De Samvirkende Købmænd, DELTA, Den Danske dommerforening, Den Danske Dyrælgeforening, Den Danske

Landinspektørforening, Den Danske Nationalkomité for Geologi, Det Centrale Handicapråd, Det Danske Fjerkræråd, Det Økologiske Råd, Det Økonomiske Råd, DHI, DI Digital, DIGI-TV, DJØF, DR, att.: DR Jura Politik og Strategi, DS Håndværk & Industri, DTL - Danske Vognmænd, Dyrenes Beskyttelse, Ejendom Danmark, Elretur, Emballageindustrien, Energinet.dk, Energy Supply, Erhvervslejernes Landsorganisation, ESH Foreningen for Elektro Hyper Sensitive, FAB – Foreningen af byplanlæggere, Feriehusudlejernes Brancheforening, Ferskvandsfiskeriforeningen, Finans Danmark, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Forbundet Arkitekter og Designere, FORCE Technology, Forenede Danske Antenneanlæg (FDA), Foreningen af Bioteknologiske Industrier i Danmark, Foreningen af Bæredygtige Byer og Bygninger, Foreningen af Danske Brøndborere, Foreningen af Danske Kraftvarmeværker, Foreningen af Danske Varmforzinkere, Foreningen af Forlystelsesparker i Danmark, Foreningen af Fredningsnævnsformænd i Danmark og disses suppleanter, Foreningen af Lystbådehavne i Danmark, Foreningen af miljø-, plan- og naturmedarbejdere i det offentlige (EnviNa), Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Foreningen af Statsforvaltningsjurister, Foreningen Bevaringsværdige Bygninger, Foreningen Biogasbranchen, Foreningen Dansk Møbelindustri, Foreningen for Dansk Internet Handel, Forsyningstilsynet, Fortum Waste Solutions, Fredningskomiteen Lillebælt v/Bjørn Bennike, Friluftsrådet, Fritidshusejernes Landsforening, FTVS – Fællesrådet for tv-sendesamvirker i Danmark, Gaz-System, Genanvend Biomasse, GEUS, GI – Genvindingsindustrien, Godkendt Teknologisk Service – GTS, Grakom, Green Network, Greenpeace Danmark, Grøn Hverdag, HedeDanmark, Hedeselskabet, Herregårdsjægerne, HK Danmark / HK Handel, HOFOR, HORESTA, Høreforeningen, Ingeniørforeningen IDA, Institut for Center Planlægning, ICP A/S, Institut for menneskerettigheder, International Transport Danmark (ITD), Klagenævnet for Ejendomsformidling, Kolonihaveforbundet, Kommunalteknisk Chefforening, Konpa, KORA, Kosmetik & Hygiejne Branchen, Kunstakademiets Arkitektskole, Kyst, Land & Fjord, LandBoUngdom, Landbrug & Fødevarer, Landdistrikternes Fællesråd, Landsbyrådet, Landsforeningen af Danske Mælkeproducenter, Landsforeningen Danske Fugleforeninger, Landsforeningen for Bygnings- og Landskabskultur, Landsforeningen for Gylleramte, Landsforeningen Levende Hav, Landsforeningen Praktisk Økologi, Lejernes Landsorganisation i Danmark, LO (Landsorganisationen i Danmark), Lægeforeningen, Lægemedielindustriforeningen (LIF), Lønmodtagernes Dyrtidsfond, Marine Ingredients Denmark, Mejeriforeningen, Miljøteknisk Brancheforening, Moesgård Museum, MORTALIN Brancheforeningen for kommunal skadedyrsbekæmpelse, Mærsk olie & Gas A/S, Nationalpark Kongernes Nordsjælland, sekretariatet, Nationalpark Mols Bjerge, sekretariatet, Nationalpark Skjoldungernes Land, sekretariatet, Nationalpark Thy, sekretariatet, Nationalpark Vadehavet, sekretariatet, Natur og Ungdom, NOAH, Nord Stream 2 AG, Nordicom, Nordisk konservatorforbund, Nordjyllands Kystmuseum, Novo Nordisk A/S, Olie Gas Denmark, Orbicon, Parcelhusejernes Landsforening, Plastindustrien, Praktiserende Landinspektørers Forening, Pressens Fællesindkøb, Rambøll Danmark, RealDania, Realkreditnævnet, ReturBat, Rigsrevisionen, Rådet for Danske Campister, Rådet for Sikker Trafik, Rådet for Større Badesikkerhed, Sammenslutningen af Danske Småøer, SEGES, Skovdyrkerne, Skydebaneforeningen Danmark, SMV Danmark, Småskovsforeningen Danmark, Spildevandsteknisk Forening, TEKNIQ Arbejdsgiverne, Teknologirådet, Teknologisk Institut, Turisterhvervets Samarbejdsforum, Uniscrap, Verdens Skove, Verdensnaturfonden (WWF), Videnscenter for Husdyrgødnings- og Biomasseteknologi, Vikingeskibsmuseet, Visit Denmark, Wind Denmark, Ældresagen, Øhavsmuseet, Økologisk Landsforening, Ørsted, Ålborg Portland, Arkitektskolen Aarhus, Danmarks Medie- og Journalisthøjskole, Danmarks Tekniske Universitet, DCA – Nationalt Center for Fødevarer og Jordbrug, DCE – Nationalt Center for Miljø og Energi, Ellen Margrethe Basse, Aarhus Universitet, Helle Tegner Anker, Københavns Universitet, Københavns Universitet Peter Pagh, Københavns Universitet, RUC – Roskilde Universitetscenter, Skov & Landskab (Københavns Universitet), Statens Byggeforskningsinstitut (Aalborg Universitet), Syddansk Universitet, Aalborg Universitet, Aarhus Universitet

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ Mindre udgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Kommunernes samlede administrative ressourceforbrug forbundet med VVM-opgaver på havbrugsområdet estimeres at udgøre [indsæt] kr.	Ingen for regioner. Statens øgede ressourceforbrug forbundet med VVM-opgaver på havbrugsområdet estimeres at udgøre [indsæt] kr.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Lovforslaget er ikke forbundet med implementeringskonsekvenser for stat, regioner og kommuner eller med selvstyremæssige konsekvenser for kommunerne.	Ingen.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen.	Ingen.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen.	Ingen.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ændring af miljøvurderingsloven og husdyrbrugloven indebærer alene mindre ændringer og præciseringer af regler, som primært retter sig mod godkendelsesmyndigheden, kommunalbestyrelsen.	Ingen

	Forslaget har derfor ingen miljømæssige konsekvenser, herunder fastholdes miljøbeskyttelsen på samme niveau som i dag.	
Forholdet til EU-retten	<p>Lovforslaget gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/52/EU af 16. april 2014.</p> <p>Derudover implementerer ændringen af miljøvurderingsloven dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF af 7. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet.</p>	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering / Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1. (§ 1, stk. 2)

Den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 1, stk. 2, fastsætter, hvad formålet med en miljøvurdering er af planer, programmer og konkrete projekter. Formålet med miljøvurdering afspejler de to vigtigste elementer, nemlig inddragelse af offentligheden over udkast til planer, programmer og ansøgte konkrete projekters indvirkning på miljøet på grundlag af det brede miljøbegreb. Inddragelse af offentligheden skal forstås bredt, således at det omfatter såvel møder og offentliggørelse oplysninger og anden information om et udkast til en plan, et program eller et ansøgt konkret projekt samt egentlige høringer over sådanne. Såvel myndigheder som bygherrer forestår allerede i dag en oplysningsvirksomhed af offentligheden før de respektive høringsperioder for udkast til henholdsvis planer, programmer og ansøgte konkrete projekter.

Det følger af den foreslåede ændring af § 1, stk. 2, at det præciseres allerede i formålsbestemmelsen, at offentligheden skal inddrages så tidligt som muligt og forud for, at myndigheden træffer afgørelse om, hvorvidt et udkast til en plan eller et program kan godkendes eller vedtages eller hvorvidt et ansøgt konkret projekt skal tillades eller ej. Den foreslåede ændring vil angå såvel planer og programmer som konkrete projekter, da kravet om tidlig inddragelse af offentligheden gælder i begge tilfælde, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmer indvirkning på miljøet, EF-Tidende 2001, nr. L 197, side 30 (herefter miljøvurderingsdirektivet) betragtning 18 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/52/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, EU-Tidende 2014, nr. 124, side 1, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, EU-Tidende 2012, nr. L 26, side 1 (herefter VVM direktivet) artikel 6, stk. 2 og 3.

Ændringen betyder, at den gældende retstilstand på området for inddragelse af offentligheden i miljøvurdering præciseres, således at offentligheden vil skulle informeres senest parallelt med høringen over miljørapporten og udkastet til planen eller programmet, jf. det foreslåede § 32, stk. 3, nr. 3, se bemærkningerne til den foreslåede affattelse af miljøvurderingslovens § 32 i lovforslagets § 1, nr. 24. For ansøgte konkrete projekter vil offentligheden senest skulle informeres parallelt med høringen over afgrænsningen af projektet, jf. det foreslåede § 35, stk. 3, nr. 2, eller for de tilfælde, hvor der ikke gennemføres en afgrænsning af miljøkonsekvensrapporten, høringen over miljøkonsekvensrapport, jf. § 35, stk. 3, nr. 3, se bemærkningerne til den foreslåede affattelse af miljøvurderingslovens § 35 i lovforslagets § 1, nr. 25.

Til nr. 2. (§ 4, stk. 2-4)

Den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 4 har til formål at samle de bestemmelser, som i forskellige relationer giver mulighed for at fravige lovens bestemmelser. De fastsatte muligheder for at fravige miljøvurderingslovens bestemmelser efter miljøvurderingslovens § 4, stk. 2 og 3, er muligheden for at fritage høring af offentligheden efter miljøvurderingslovens regler, hvis et projekt omfattes af lovens bilag 1 eller 2 vedtages i enkeltheder ved en særlig lov (anlægslov), jf. stk. 2, og muligheden for udtømmende at implementere og dermed regulere hele eller dele af projekter omfattes af lovens bilag 1 eller 2 i anden lovgivning, jf. stk. 3.

Det følger af den foreslåede affattelse af § 4, stk. 2, at det præciseres, at såfremt et projekt omfattet af lovens bilag 1 eller 2 vedtages i enkeltheder ved en særlig lov, kan høring af offentligheden, jf. § 35, stk. 1, nr. 2 og 3, undlades, forudsat at lovens formål, jf. § 1, opfyldes. Undtagelsen gælder ikke høring efter § 38. Endvidere følger det af den foreslåede affattelse af § 4, stk. 3, at det præciseres, at loven ikke finder anvendelse på projekter eller dele af projekter omfattet af lovens bilag 1 eller 2, såfremt projekterne miljøvurderes efter anden lovgivning, som udtrykkeligt undtager disse projekter fra denne lov.

Ændringerne betyder, at den gældende retstilstand for projekter som vedtages i enkeltheder ved en særlig lov, jf. § 4, stk. 2, præciseres, således at det kan undtages høring efter miljøvurderingslovens § 35, forudsat at lovens formål opfyldes. Undtagelsen gælder ikke høring over grænseoverskridende miljøpåvirkninger efter miljøvurderingslovens § 38.

For § 4, stk. 3, betyder ændringen, at den gældende retstilstand for hele eller dele af projekter omfattet af miljøvurderingslovens bilag 1 eller 2, der udtømmende reguleres ved anden lovgivning, helt eller delvist undtages miljøvurderingslovens anvendelsesområde.

Endelig følger det af den foreslåede nye bestemmelse i § 4, stk. 4, at et projekt omfattet af lovens bilag 1 eller 2 i undtagelsestilfælde kan helt eller delvist fritages fra lovens bestemmelser om miljøvurdering, hvis dette vil skade formålet med projektet, forudsat at lovens formål, jf. § 1, opfyldes. Fritagelsen gælder ikke høring over de grænseoverskridende miljøpåvirkninger efter § 38.

Bestemmelsen, der gennemfører VVM-direktivs artikel 2, stk. 4, der også var en del af det oprindelige VVM-direktiv, jf. Rådets direktiv 85/337/EF artikel 2, stk. 3, men bestemmelsen blev senere ændret i forbindelse med revisioner af VVM-direktivet, herunder navnlig opdateringen af direktivet til Espoo Konventionen og Århus Konventionen, jf. direktiv 97/11/EF og direktiv 2003/35/EF. Sidstnævnte direktivændring fjernede medlemsstaternes skøn med hensyn til, hvorvidt oplysninger om andre former for vurdering skulle gøres tilgængelige for offentligheden. Med VVM direktivet blev der tilføjet to krav vedrørende anvendelsen af artikel 2, stk. 4, nemlig at anvendelsen af direktivets bestemmelser vil skade formålet med projektet, og at målene med VVM-direktivet fortsat opfyldes.

Da udtrykket »undtagelsestilfælde« ikke indeholder nogen udtrykkelig henvisning til medlemsstaternes ret med hensyn til fastlæggelsen af dens betydning og rækkevidde, fastlægges indholdet af begrebet ved en selvstændig og ensartet fortolkning, som skal søges under hensyntagen til bestemmelsens kontekst og formålet med den pågældende ordning, jf. EU-Domstolens dom af 7. januar 2004, Wells, C-201/02, EU:C:2004:12, præmis 37).

En undtagelse efter den foreslåede bestemmelse vil ikke være berettiget alene med den begrundelse, at der er tale om et undtagelsestilfælde. Bestemmelsen vil derfor ikke finde anvendelse i det tilfælde, hvor de faktorer, der gør det til et undtagelsestilfælde, ikke er til hinder for den fulde overholdelse af loven. Undtagelsen skal med andre ord være forbundet med den manglende mulighed for at opfylde alle lovens krav uden at kompromittere projektets formål. EU-Domstolen har i dom af 29. juli 2019, Inter-Environnement Wallonie og Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen, C-411/17, EU:C:2019:622, præmis 97 og 101) slået fast, at behovet for at sikre forsyningssikkerheden for elektricitet kan betragtes som et »undtagelsestilfælde«. Ifølge Domstolen er det fastsat i artikel 2, stk. 4, at medlemsstaterne skal dokumentere, at risikoen for denne forsyningssikkerhed er »rimeligt sandsynlig« (5), og at det påtænkte projekt er tilstrækkeligt hastende til at begrunde, at vurderingen ikke skal foretages.

EU-Kommissionen har derudover tre eksempler på anvendelsen af ”undtagelsestilfælde” i perioden 2014-2017. I et af disse tilfælde var der behov for at sikre en gasforsyning, og i et andet tilfælde skulle projektet imødekomme en strategisk interesse i vedvarende energi, mens projektet i det tredje tilfælde skulle indfri de offentlige myndigheders politiske tilsagn på højt niveau med henblik på at skabe tillid mellem lokalsamfund i forbindelse med bredere forsoningsforhandlinger. I alle disse tilfælde betød projektets nødvendighed og hastende karakter, at det ville være i strid med offentlighedens interesser ikke at fortsætte med projekterne og en trussel mod den politiske, administrative eller økonomiske stabilitet og sikkerhed, jf. punkt 3.7. i Kommissionens vejledning.

Omstændighederne omkring et undtagelsestilfælde skal være af en sådan karakter, at det er umuligt eller uigennemførligt at overholde alle lovens krav til en miljøvurdering af et konkret projekt, dvs. udarbejdelse af en miljøkonsekvensrapport, fremlæggelse af oplysninger, gennemførelse af høringer, hensyntagen til resultaterne af miljøvurderingen, formidling af oplysninger om den afgørelse, der træffes efter vurderingen, og sikring af adgang til klage og domstolsprøvelse. Dertil skal det være kontraproduktivt med hensyn til projektets formål, som hvis et projekt skal godkendes og gennemføres så hurtigt, at der ikke er tid til at udarbejde alle de miljøoplysninger, der kræves i henhold til lovens § 20, eller til at gennemføre en offentlig høring, jf. lovens § 35, inden der træffes afgørelse efter § 25 om at tillade projektet.

Efter den foreslåede bestemmelse vil der ikke kunne fritages for bestemmelserne i lovens § 38 om grænseoverskridende høringer, heller ikke i undtagelsestilfælde som den foreslåede bestemmelse omhandler.

VVM-direktivets artikel 2, stk. 4, litra a-c, indeholder en række betingelser, der skal opfyldes, såfremt den kompetente myndighed for et konkret projekt ønsker at anvende den foreslåede bestemmelse. EU-Domstolen har med afgørelsen af 29. juli 2019, Inter-Environnement Wallonie og Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen (Doel-sagen), C-411/17, EU:C:2019:622, præmis 99) fastslået, at disse betingelser ikke er rene formalia, men de er forpligtelser med henblik på så vidt muligt at sikre overholdelsen af de mål, der søges virkeliggjort ved VVM-direktivet.

De tre betingelser vil med hjemmel i lovens § 44, stk. 3, blive fastsat i miljøvurderingsbekendtgørelsen.

Den første betingelse er, at det skal undersøges, om der bør foretages en anden form for vurdering end den, som undtagelsesvist ikke kan gennemføres eller kun delvist kan gennemføres efter loven. I forbindelse med overvejelserne om en anden form for vurdering er hensigtsmæssig, skal der tages hensyn til målene med loven. Denne afvejning omkring vurderingen berører ikke forpligtelserne vedrørende vurdering i henhold til andre direktiver som f.eks. artikel 6, stk. 3 og 4, i habitatdirektivet og artikel 4, stk. 7, i vandrammedirektivet.

Justeringer af formen og indholdet af vurderingen kan antage forskellige former. Hvis et projekt f.eks. består af flere faser, kan det være hensigtsmæssigt at foretage en delvis miljøkonsekvensvurdering, der kun omfatter nogle af faserne. Mens projektets hastende karakter f.eks. kan hindre opfyldelsen af kravene om miljøvurdering i projektets første fase, kan det være muligt i de efterfølgende faser. Det ville være en forholdsmæssig reaktion på det pågældende undtagelsestilfælde, idet det ville sikre, at lovens krav blev opfyldt i videst muligt omfang.

En delvis miljøvurdering kan være hensigtsmæssig, hvis f.eks. ikke alle elementer i lovens bilag 7 kan medtages i miljøkonsekvensrapporten som følge af de særlige omstændigheder. En sådan situation kan opstå, hvis kun nogle af de data, der er nødvendige for at identificere og vurdere projektets forventede virkninger på miljøet kan fremlægges ved begyndelsen (f.eks. hvis undersøgelser til kortlægning af den mulige forekomst af beskyttede arter skal løbe over en periode på mindst ét år, men arbejdet skal indledes

inden for en kortere periode på grund af projektets dokumenterede hastende karakter). Et andet eksempel kan være en situation, hvor der er opstået et akut og uventet behov for at bortskaffe farligt affald, og det bedst egnede deponeringsanlæg hurtigt skal udpeges blandt et stort antal potentielle anlæg, men der ikke er tilstrækkelig tid til at foretage en udførlig vurdering af hvert anlæg. Mens miljøvurderingen skal foretages i videst muligt omfang, kan en vurdering af de mest presserende miljøforhold (f.eks. virkningerne på grundvandet) være hensigtsmæssig i et sådant tilfælde.

Den anden betingelse er, at oplysningerne skal stilles til rådighed for offentligheden. I lovens § 5, nr. 1, ligestilles offentligheden og den berørte offentlighed, for så vidt angår de oplysninger, som skal stilles til rådighed. Hvis en anden form for vurdering kan foretages og anses for hensigtsmæssig, skal de dertil indhentede oplysninger stilles til rådighed for offentligheden, og offentligheden skal informeres om afgørelsen om at indrømme undtagelsen samt grundene til, at den er blevet indrømmet. Kommissionen anbefaler, at alle miljøoplysninger, der er indhentet ved brug af andre former for vurdering, stilles til rådighed på samme måde for offentligheden som beskrevet i VVM-direktivets artikel 6, stk. 3, se lovens § 35, stk. 2 og 3, som foreslås revideret, jf. dette lovforslags § 1, nr. 25.

Den tredje betingelse er, at Kommissionen skal underrettes om anvendelsen af undtagelsen forud for tilladelsen til projektet. Underretningen skal indeholde en begrundelse for undtagelsen og de oplysninger, der stilles til rådighed for offentligheden.

Det forventes, at der til brug for sagsbehandlingen vil blive udarbejdet det nødvendige materiale med henblik på at sikre den mest effektive sagsbehandling af sådanne undtagelser samt underretning af Kommissionen.

Til nr. 3. (§ 5, nr. 1)

Den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 5, nr. 1, fastsætter definitionen på offentligheden, som den anvendes i miljøvurderingsloven. Definitionen, der finder anvendelse inden for såvel planer og programmer som konkrete projekter, har følgende ordlyd:

'Offentligheden:

- a) En eller flere fysiske eller juridiske personer (selskaber m.v.), som direkte eller indirekte berøres eller forventes berørt af planen, programmet eller projektet, og
- b) foreninger og organisationer, der har beskyttelsen af landskab, kulturarv, natur eller miljøinteresser som formål, hvis foreningen eller organisationen har vedtægter eller love, som dokumenterer dens formål, og foreningen eller organisationen repræsenterer mindst 100 medlemmer.'

Det følger af den foreslåede ændring af § 5, nr. 1, at begrebet offentligheden præciseres, således at begrebet omfatter den brede offentlighed, som omfatter en eller flere fysiske eller juridiske personer eller foreninger, organisationer eller grupper, og den berørte offentlighed, som omfatter den del af offentligheden, som er berørt af, kan blive berørt af eller har en interesse i planen, programmet eller projektet. Hertil anses også ikke-statslige organisationer, foreninger og organisationer, der har beskyttelsen af landskab, kulturarv, natur eller miljøinteresser som formål, hvis foreningen eller organisationen har vedtægter eller love, som dokumenterer dens formål, og foreningen eller organisationen repræsenterer mindst 100 medlemmer, for at være omfattet.

Ændringen betyder, at den gældende retstilstand på området for definitionen af offentligheden præciseres, således at det tydeligt fremgår, at begrebet omfatter såvel den brede offentlighed som den berørte offentlighed. Derudover foreslås der ikke ændringer til definitionen af begrebet offentligheden.

Til nr. 4. (§ 5, nr. 5, litra d)

Den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 5, nr. 5, indeholder en definition på, hvad en miljøvurderingsproces består af. Definitionen, der beskriver således de vigtigste trin i miljøvurderingsprocessen af konkrete projekter, har følgende ordlyd:

'Miljøvurdering af konkrete projekter: En proces, der består af

- a) bygherrens udfærdigelse og fremlæggelse af en miljøkonsekvensrapport, jf. § 20,
- b) myndighedens gennemførelse af høringer af offentligheden og berørte myndigheder og andre af projektet berørte stater i henhold til §§ 35 og 38,
- c) myndighedens undersøgelse af de i miljøkonsekvensrapporten fremlagte oplysninger og eventuelle supplerende oplysninger, som bygherren om nødvendigt har fremlagt i overensstemmelse med § 24, og af eventuelle relevante oplysninger modtaget via høringer i henhold til §§ 35 og 38,
- d) myndighedens afgørelse om et projekts væsentlige indvirkninger på miljøet under hensyntagen til resultaterne af den i litra c omhandlede undersøgelse og myndighedens egen supplerende undersøgelse, jf. § 24, stk. 1, og
- e) afgørelse om tilladelse efter § 25 og afgørelse om tilladelse efter anden lovgivning, som i regler fastsat i medfør af § 15, stk. 4, erstatter en afgørelse om tilladelse efter § 25.'

Definitionen beskriver i litra d) den del af den forvaltningsretlige afgørelse, som indeholder myndighedens selvstændige afvejning og vurdering af de oplysninger mv., som bygherren har fremlagt og som er fremkommet under høringerne.

Det følger af den foreslåede ændring af § 5, nr. 5, litra d, at miljøvurdering af konkrete projekter er en proces, der bl.a. omfatter myndighedens begrundede konklusion om et projekts væsentlige indvirkninger på miljøet under hensyntagen til resultaterne af den i litra c omhandlede undersøgelse og myndighedens egen supplerende undersøgelse.

Ændringen betyder, at den gældende retstilstand for myndighedens afgørelse præciseres, således at myndighedens afgørelse er myndighedens 'begrundede konklusion'. Forvaltningsretligt set er der tale om en eksplicit omtale af den forpligtelse, som myndigheden i forvejen har til at forholde sig selvstændigt til sagen og at inddrage dette i den endelige afgørelse.

Til nr. 5. (§ 5, nr. 5, litra e)

Den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 5, nr. 5, indeholder en definition på, hvad en miljøvurderingsproces består af. Definitionen, der beskriver således de vigtigste trin i miljøvurderingsprocessen af konkrete projekter, har følgende ordlyd:

'Miljøvurdering af konkrete projekter: En proces, der består af

- a) bygherrens udfærdigelse og fremlæggelse af en miljøkonsekvensrapport, jf. § 20,
- b) myndighedens gennemførelse af høringer af offentligheden og berørte myndigheder og andre af projektet berørte stater i henhold til §§ 35 og 38,
- c) myndighedens undersøgelse af de i miljøkonsekvensrapporten fremlagte oplysninger og eventuelle supplerende oplysninger, som bygherren om nødvendigt har fremlagt i overensstemmelse med § 24, og af eventuelle relevante oplysninger modtaget via høringer i henhold til §§ 35 og 38,

d) myndighedens afgørelse om et projekts væsentlige indvirkninger på miljøet under hensyntagen til resultaterne af den i litra c omhandlede undersøgelse og myndighedens egen supplerende undersøgelse, jf. § 24, stk. 1, og

e) afgørelse om tilladelse efter § 25 og afgørelse om tilladelse efter anden lovgivning, som i regler fastsat i medfør af § 15, stk. 4, erstatter en afgørelse om tilladelse efter § 25.'

Definitionen beskriver i litra e) den del af den forvaltningsretlige afgørelse, som indeholder myndighedens selvstændige afvejning og vurdering af de oplysninger mv., som bygherren har fremlagt og som er fremkommet under høringerne.

Det følger af den foreslåede ændring af § 5, nr. 5, litra e, at miljøvurdering af konkrete projekter er en proces, der bl.a. omfatter indarbejdelse af myndighedens begrundede konklusion i tilladelse efter § 25 og afgørelse om tilladelse efter anden lovgivning, som i regler fastsat i medfør af § 15, stk. 4, erstatter en afgørelse om tilladelse efter § 25.

Ændringen betyder, at den gældende retstilstand præciseres, således at myndighedens selvstændige vurdering og afvejning nu benævnes 'begrundet konklusion'. Derudover skal afgørelsen fortsat indarbejdes i myndighedens endelige afgørelse om tilladelse samt i afgørelser om tilladelse efter anden lovgivning, som erstatter tilladelse efter miljøvurderingslovens § 25.

Til nr. 6. (§ 15, stk. 1)

Den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 15, stk. 1, fastsætter det grundlæggende princip om, at projekter, der kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet, ikke må påbegyndes, før myndigheden skriftligt har meddelt tilladelse til at påbegynde projektet efter en miljøvurdering af projektets indvirkning.

Det følger af den foreslåede ændring af § 15, stk. 1, at projekter, der på grund af deres art, dimensioner eller placering kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet, ikke må påbegyndes, før myndigheden, jf. § 17, skriftligt har meddelt tilladelse til at påbegynde projektet efter en miljøvurdering af projektets indvirkning på miljøet.

Ændringen betyder, at den gældende retstilstand præciseres, således at det udtrykkeligt fremgår, at der er tale om projekter, som kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet på grund af deres art, dimensioner eller placering dvs. i første omgang projekter omfattet af miljøvurderingslovens bilag 1, men også projekter omfattet af miljøvurderingslovens bilag 2, der enten er screenet til at være miljøvurderingspligtige efter lovens 21, eller et projekt omfattet af bilag 2, men som bygherren har anmodet om, at det bliver omfattet af miljøvurderingsprocessen.

Til nr. 7. (§ 15, stk. 1, nr. 3)

Den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 15, stk. 1, nr. 3, fastsætter, at også projekter omfattet af bilag 2, hvor en bygherre har anmodet om, at ansøgningen skal undergå en miljøvurdering, er omfattet af miljøvurderingslovens § 15. Miljøvurderingslovens krav til bygherrens anmodning herom fremgår af miljøvurderingslovens § 18, stk. 2.

Det følger af den foreslåede ændring af § 15, stk. 1, nr. 3, at der i bestemmelsen henvises til lovens § 19, stk. 4, som konsekvensrettelse af den foreslåede ændring af miljøvurderingslovens § 19, se bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 13.

Til nr. 8. (§ 15, stk. 3)

Den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 15, stk. 3, fastsætter, at tilladelser, som helt eller delvis skal erstatte tilladelser efter § 25, skal meddeles på baggrund af en miljøvurdering efter reglerne i denne lov eller regler fastsat i medfør af § 4, stk. 4, dvs. regler, som er fraviger lovens bestemmelser om projekter på havområdet.

Det følger af den foreslåede ændring af § 15, stk. 3, at der i bestemmelsen henvises til lovens § 4, stk. 5, som konsekvensrettelse af den foreslåede ændring af miljøvurderingslovens § 4, se bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 2.

Til nr. 9. (§ 17, stk. 1-4)

Den gældende bestemmelse i § 17, stk. 1-4, fastsætter, hvilke myndigheder der har kompetencen til at behandle bygherrens ansøgninger om projekter omfattet af lovens bilag 1 eller 2 samt de dertil knyttede afgørelser efter §§ 21 og 25.

Det følger af den foreslåede nyaffattelse af § 17, stk. 1-4, at følgende myndigheder har kompetencen til behandling af sager vedrørende projekter omfattet af bilag 1 eller 2 og for vurderingen af, om projekter omfattet af bilag 2 på grund af deres art, dimensioner eller placering kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet:

Efter miljøvurderingslovens § 17, stk. 1, er det kommunalbestyrelsen, som er myndighed for behandling af sager vedrørende projekter på land.

Efter miljøvurderingslovens § 17, stk. 2, er det regionsrådet, som er myndighed for behandling af sager vedrørende projekter, hvor hele eller dele af projektet er omfattet af råstoflovens § 7.

Efter miljøvurderingslovens § 17, stk. 3, er miljøministeren myndighed for behandling af sager vedrørende projekter på havområdet. Dog er kommunalbestyrelsen myndighed for behandling af sager vedrørende projekter, hvor hele eller dele af projektet er omfattet af § 3, stk. 2 og 3, i lov om kystbeskyttelse m.v.

Efter miljøvurderingslovens § 17, stk. 4, er klima-, energi- og forsyningsministeren myndighed for behandling af sager vedrørende:

- 1) Projekter om efterforskning og indvinding af kulbrinter, lagring i undergrunden, rørledninger m.v. omfattet af bilag 1, nr. 14, 16, 22, 23 og 29, og bilag 2, nr. 2, litra d og e, nr. 3, litra a, nr. 10, litra i, og nr. 13, litra a og b.
- 2) Projekter om etablering af elproduktionsanlæg, der udnytter vand og vind, med tilhørende interne ledningsanlæg omfattet af bilag 2, nr. 3, litra i og j, og nr. 13, litra a.

Den foreslåede affattelse af miljøvurderingslovens § 17, stk. 1-4, indebærer en præcisering af, at de sager, som de respektive myndigheder er kompetente til at behandle, vedrører projekter omfattet af bilag 1 eller 2. Da miljøvurderingslovens § 15, stk. 1, indledningen, jf. lovforslagets § 1, nr. 6, allerede har fastsat kravet om, at projekter omfattet af bilag 1 og dem, der er screenet til at kunne forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet, skal gennemgå en miljøvurdering, før der kan træffes afgørelse om tilladelse, er dette forudsat i den foreslåede affattelse. Med den foreslåede affattelse præciseres det, at myndighedens kompetence til at behandle sager også gælder for projekter omfattet af bilag 2.

Derudover indebærer den foreslåede affattelse af miljøvurderingslovens § 17, stk. 3, at kommunalbestyrelsen ikke længere er ansvarlig myndighed for intensivt fiskeopdræt (havbrug), hvor det

samlede anlæg er beliggende nærmere end 1 sømil fra kysten. Herved samles myndighedskompetencen for havbrug hos staten ved Miljøstyrelsen, idet myndighedskompetencen for havbrug herefter kommer til at følge hovedreglen i § 17, stk. 3, 1. pkt., og derved i alle tilfælde henhører under miljøministeren.

Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med, at det er hensigten ved en ændring af godkendelsesbekendtgørelsen at ændre myndighedskompetencen for miljøgodkendelse til havbrugsprojekter efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 5, således, at myndighedskompetencen også her samles hos Miljøstyrelsen. Med ændringen sikres det således, at myndighedskompetencen for havbrug efter begge regelsæt fortsat følger hinanden, hvilket er særligt relevant, da miljøgodkendelse efter § 33 i miljøbeskyttelsesloven erstatter VVM-tilladelse efter lovens § 25, jf. lovens § 15, stk. 3, jf. § 9, nr. 2, i miljøvurderingsbekendtgørelsen.

Til nr. 10. (Titel på Kapitel 7)

Den gældende overskrift til miljøvurderingslovens kapitel 7 fastsætter, at bestemmelserne i kapitlet beskriver krav til bygherren.

Det følger af den foreslåede ændring af titlen på *kapitel 7*, at det præciseres, at bestemmelserne i kapitlet beskriver rammerne for bygherrens ansøgning og miljøkonsekvensrapport. Hermed foreslås en konsekvensrettelse som følge af den foreslåede ændring af miljøvurderingslovens §§ 19 og 20, se bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 13-16.

Til nr. 11. (§ 18)

Den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 18, stk. 1, fastsætter, at det er bygherren, der udarbejder ansøgningen om projektet, uanset om projektet er optaget på lovforslagets bilag 1 eller bilag 2.

Det følger af den foreslåede ændring af § 18, stk. 1, at bygherren skal før etablering, udvidelse eller ændring af projekter omfattet af bilag 1, der på grund af deres art, dimensioner eller placering kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet, indgive en skriftlig ansøgning om projektet til den myndighed, der skal behandle ansøgningen, jf. § 17.

Ændringen betyder, at den gældende retstilstand præciseres, således at det udtrykkeligt fremgår, at de projekter, som bygherren skal indgive ansøgning om, er dem, der er omfattet af lovens bilag 1, og som kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet på grund af deres art, dimensioner eller placering. Samtidig betyder ændringen, at anvendelsesområdet for miljøvurderingslovens § 18 afgrænses til kun at vedrøre ansøgninger om projekter omfattet af bilag 1 i miljøvurderingsloven. Reglerne for bygherrens ansøgning om projekter omfattet af miljøvurderingslovens bilag 2 fremgår af de foreslåede ændringer til lovens § 19, se bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 13.

Til nr. 12. (§ 18, stk. 2)

Den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 18, stk. 2, fastsætter, at såfremt bygherren ønsker, at det konkrete projekt, der er optaget på lovforslagets bilag 2, skal undergå en miljøvurdering, skal bygherrens ansøgning indeholde oplysning herom.

Det følger af den foreslåede ophævelse af § 18, stk. 2, at § 18 herefter alene fastsætter betingelserne for bygherrens ansøgning om projekter omfattet af miljøvurderingslovens bilag 1.

Ændringen betyder, at bygherrens ansøgning om projekter omfattet af miljøvurderingslovens bilag 2 foreslås reguleret af miljøvurderingslovens § 19 og at den ophævede bestemmelse derfor indarbejdes i lovforslagets foreslåede formulering af § 19, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 13.

Til nr. 13. (§ 19)

Den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 19 fastsætter de oplysninger, som bygherrens ansøgning skal indeholde, når den vedrører et projekt omfattet af lovens bilag 2.

Det følger af den foreslåede nyaffattelse af § 19, at bygherren før etablering, udvidelse eller ændring af projekter omfattet af bilag 2 skal indgive en skriftlig ansøgning om en afgørelse efter § 21 til den myndighed, der skal behandle ansøgningen, jf. § 17. Bygherrens ansøgning om en afgørelse efter § 21 skal indeholde oplysninger om projektets karakteristika og dets forventede væsentlige indvirkninger på miljøet, jf. bilag 5, og tilgængelige resultater af andre relevante vurderinger af projektets indvirkninger på miljøet, der er foretaget i medfør af EU-lovgivning, der er relevante for det konkrete projekt. Bygherrens ansøgning kan tillige indeholde en beskrivelse af særkender ved projektet eller af de foranstaltninger, der påtænkes truffet for at undgå eller forebygge, hvad der kunne have været væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet. Hvis en bygherre ønsker, at et projekt omfattet af bilag 2 skal undergå en miljøvurdering, fordi det på grund af dets art, dimensioner eller placering kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet jf. § 15, stk. 1, nr. 3, skal bygherrens ansøgning indeholde oplysning herom.

Ændringen betyder, at den gældende retstilstand præciseres, således at det udtrykkeligt fremgår, hvilke oplysninger bygherren skal give i ansøgningen om et projekt omfattet af miljøvurderingslovens bilag 2, herunder en sproglig præcisering i § 19, stk. 2, hvorefter bygherren skal fremlægge oplysninger om projektets karakteristika.

Til nr. 14. (§ 20, stk. 1, 2. pkt.)

Den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 20, stk. 1, 2. pkt., fastsætter, at de oplysninger, som bygherren fremlægger i miljøkonsekvensrapporten skal være fuldstændige og af tilstrækkelig høj kvalitet.

Det følger af den foreslåede § 20, stk. 1, 2. pkt., at miljøkonsekvensrapporten skal indeholde de oplysninger, der med rimelighed kan kræves, for at der kan nås frem til en begrundet konklusion om projektets væsentlige indvirkninger på miljøet, idet der tages hensyn til gældende viden og vurderingsmetoder

Den foreslåede nyaffattelse betyder, at den gældende retstilstand præciseres, således at det udtrykkeligt fremgår, at niveauet for indholdet og omfanget af miljøkonsekvensrapportens oplysninger skal give myndigheden mulighed for at nå frem til en begrundet konklusion om projektets væsentlige indvirkninger på miljøet. Henvielsen til, at bygherrens oplysninger i miljøkonsekvensrapporten skal være fuldstændige og af tilstrækkelig høj kvalitet, foreslås at fremgå af miljøvurderingslovens § 20, stk. 2 (indledningen), se bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 15.

Til nr. 15. (§ 20, stk. 2 (indledningen))

Den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 20, stk. 2, (indledningen) fastsætter miljøkonsekvensrapportens mindsteindhold, som kan udvides med oplysningerne i lovens bilag 7.

Det følger af den foreslåede § 20, stk. 2 (indledningen), at de oplysninger, som bygherren fremlægger i miljøkonsekvensrapporten, skal være fuldstændige og af tilstrækkelig høj kvalitet og mindst omfatte de oplysninger, der er nævnt under nr. 1-6.

Ændringen betyder, at den gældende henvisning til, at de oplysninger, som bygherren fremlægger i miljøkonsekvensrapporten, skal være fuldstændige og af tilstrækkelig høj kvalitet, nu fremgår i tilknytning til opstillingen af rapportens mindsteindhold og det supplerende bilag 7 i miljøvurderingsloven.

Til nr. 16. (§ 20, stk. 7)

Den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 20 har til formål særligt at fastsætte kravene til bygherrens oplysninger i miljøkonsekvensrapporten.

Det følger af den foreslåede nye bestemmelse § 20, stk. 7, at myndigheden skal stille relevante miljøoplysninger til rådighed for bygherrens udarbejdelse af miljøkonsekvensrapporten, såfremt myndigheden er i besiddelse af sådanne.

Ændringen betyder, at den gældende retstilstand præciseres, hvorved myndighederne har ansvar for at oplyse en sag tilstrækkeligt, inden de træffer afgørelse. Princippet kaldes officialprincippet eller undersøgelsesprincippet. Det er ikke lovfæstet, men er udtryk for en almindelig retsgrundsætning. Formålet med officialprincippet er at understøtte, at der træffes materielt lovlige og rigtige afgørelser. Officialprincippet kan ligeledes være med til at sikre, at bygherren får stillet relevante oplysninger til rådighed.

Herudover har myndighederne en generel vejledningspligt efter forvaltningslovens § 7 for at imødekomme informationsbehov. Myndighederne skal således i nødvendigt omfang yde vejledning og bistand til f.eks. bygherren. Vejledningspligten kan være med til at sikre at bygherren får stillet relevante oplysninger til rådighed.

Endvidere har bygherren adgang til Danmarks Miljøportal, som er en platform til opsamling og opbevaring af natur- og miljødata, der sikrer, at data kan deles mellem myndigheder, borgere, organisationer og virksomheder. Miljøportalen understøtter den digitale miljøforvaltning og skaber rammerne for en effektiv håndtering af miljøopgaverne i Danmark.

Til nr. 17. (§ 21, stk. 1)

Den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 21, stk. 1, fastsætter, at myndigheden skal træffe afgørelse om, hvorvidt et ansøgt projekt omfattet af bilag 2 kan have væsentlige indvirkninger på miljøet. I givet fald skal der foretages en miljøvurdering af projektet.

Det følger af den foreslåede ændring af § 21, stk. 1, 1. pkt., at den kompetente myndighed på grundlag af bygherrens ansøgning træffer afgørelse om, hvorvidt et projekt omfattet af bilag 2, der på grund af dets art, dimensioner eller placering er undergivet et krav om miljøvurdering og tilladelse.

Forslaget indebærer, at den gældende retstilstand præciseres, således at det udtrykkeligt fremgår, at den kompetente myndighed efter miljøvurderingslovens § 17, jf. lovforslagets § 1, nr. 9, foretager en vurdering af og træffer afgørelse om, hvorvidt projekter omfattet af bilag 2 på grund af deres art, dimensioner eller placering kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet. Hermed sikres der overensstemmelse med den foreslåede affattelse af § 17, stk. 1-4, jf. lovforslagets § 1, nr. 9.

Til nr. 18. (§ 21, stk. 2)

Den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 21, stk. 2, fastsætter, at begrundelsen for en afgørelse om, at et projekt ikke er omfattet af krav om miljøvurdering, skal anføre særkender ved projektet eller anføre, hvilke foranstaltninger der påtænkes truffet for at undgå eller forebygge, hvad der ellers

kunne have været væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet, hvis bygherren har fremlagt en beskrivelse efter § 19, stk. 2.

Det følger af den foreslåede ændring af § 21, stk. 2, at henvisningen til § 19, stk. 2, konsekvensrettes til § 19, stk. 3, som følge af den foreslåede ændring af miljøvurderingslovens § 19, se bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 13.

Til nr. 19. (§ 23, stk. 4)

Den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 23 fastsætter som helhed de nærmere betingelser for myndighedens forudgående udtalelse om afgrænsning af miljøkonsekvensrapportens indhold, forinden bygherren udarbejder denne.

Det følger af den foreslåede nye bestemmelse § 23, stk. 4, at myndigheden udarbejder en udtalelse på grundlag af de af bygherren fremlagte oplysninger, navnlig oplysningerne om projektets særlige karakteristika, jf. § 18, herunder dets placering og tekniske kapacitet, og dets forventede indvirkning på miljøet.

Forslaget indebærer, at den gældende retstilstand præciseres, således at det udtrykkeligt fremgår, at myndighedens udtalelse udarbejdes på grundlag af bygherrens oplysninger om det ansøgte projekt.

§ 23, stk. 4, bliver herefter til stk. 5.

Til nr. 20. (§ 24, stk. 2)

Den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 24, stk. 2, fastsætter, at myndigheden efter gennemgangen af miljøkonsekvensrapporten skal sende den i høring hos berørte myndigheder og offentligheden i overensstemmelse med § 35, stk. 1, nr. 3, og § 38, der skal høres.

Det følger af den foreslåede ændring af § 24, stk. 2, at henvisningen til § 35, stk. 1, nr. 3, konsekvensrettes til § 35, stk. 3, nr. 3, som følge af den foreslåede ændring af miljøvurderingslovens § 35, se bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 25.

Til nr. 21. (§ 25, stk. 1, 2. pkt.)

Den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 25, stk. 1, 2. pkt., fastsætter, at den kompetente myndigheds afgørelse om, hvorvidt det ansøgte projekt kan tillades eller ej, baseres på bygherrens ansøgning, miljøkonsekvensrapporten, eventuelle supplerende oplysninger samt resultatet af de høringer, der er foretaget, samt eventuelt miljøministerens samtykke efter § 38, såfremt projektet kan få væsentlig indvirkning på miljøet i en anden stat.

Det følger af den foreslåede ændring af § 25, stk. 1, 2. pkt., at den kompetente myndigheds afgørelse om, hvorvidt det ansøgte projekt kan tillades eller ej, baseres på bygherrens ansøgning, miljøkonsekvensrapporten, eventuelle supplerende oplysninger, resultatet af de høringer, der er foretaget, myndighedens begrundede konklusion samt eventuelt miljøministerens samtykke efter dette lovens § 38, såfremt projektet kan få væsentlig indvirkning på miljøet i en anden stat.

Ændringen betyder, at den gældende retstilstand præciseres, således at det udtrykkeligt fremgår, at myndighedens begrundede konklusion skal indgå i afgørelse om tilladelse. Hermed sikres der overensstemmelse med den foreslåede præcisering af definitionen på miljøvurderingsprocessen for konkrete projekter i miljøvurderingslovens § 5, nr. 5, se bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 4 og 5, og deraf afledte forslag til præcisering af miljøvurderingslovens § 20, stk. 1, se bemærkningerne til

lovforslagets § 1, nr. 14. Den begrundede konklusion er et andet begreb for den af myndigheden selvstændige vurdering, som skal foretages efter den almindelige forvaltningsretlige sagsbehandling.

Til nr. 22. (§ 27)

Den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 27, stk. 1, fastsætter indholdet af myndighedens afgørelse om at tillade et ansøgt projekt.

Det følger af den foreslåede nyaffattelse af § 27, stk. 1, at træffer myndigheden afgørelse efter § 25, stk. 1, om at tillade det ansøgte projekt, skal afgørelsen omfatte den begrundede konklusion samt indeholde alle de miljømæssige betingelser, der er knyttet til afgørelsen, en beskrivelse af alle projektets særkender og de foranstaltninger, der påtænkes truffet for at undgå, forebygge eller begrænse og om muligt neutralisere væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet, som bygherren skal gennemføre, og eventuelle overvågningsforanstaltninger.

Forslaget vil betyde, at den gældende retstilstand præciseres, således at det udtrykkeligt fremgår af bestemmelsen, at myndighedens begrundede konklusion skal indgå i afgørelse om at tillade det ansøgte projekt. Hermed sikres der overensstemmelse med den foreslåede præcisering af definitionen på miljøvurderingsprocessen for konkrete projekter i miljøvurderingslovens § 5, nr. 5, se bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 4 og 5, og deraf afledte forslag til præcisering af miljøvurderingslovens § 20, stk. 1, se bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 14, og miljøvurderingslovens § 25, stk. 1, 2. pkt., se bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 21. Den begrundede konklusion er et andet begreb for myndighedens selvstændige vurdering, som skal foretages efter den almindelige forvaltningsretlige sagsbehandling.

Den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 27, stk. 2, fastsætter myndighedens adgang til at stille vilkår i tilladelsen til et projekt.

Det følger af den foreslåede affattelse af miljøvurderingslovens § 27, stk. 2, at vilkår skal stå i et rimeligt forhold til projektets art, placering og dimensioner samt omfanget af dets indvirkninger på miljøet.

Ændringen betyder, at den gældende retstilstand præciseres, således at det udtrykkeligt fremgår, at vilkår skal være lovlige, saglige og proportionale, hvilket allerede gælder efter dansk forvaltningsret.

Miljøvurderingslovens § 27, stk. 2, fastsætter myndighedens adgang til at stille vilkår i tilladelsen til et ansøgt projekt, og efter § 28, stk. 1, skal myndigheden stille vilkår for bygherrens overvågning af det ansøgte projekt, hvis det har væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet.

Det følger af de foreslåede nye bestemmelser § 27, stk. 3, 1. pkt., at vilkår om overvågningsforanstaltninger og deres omfang og varighed skal stå i et rimeligt forhold til projektets art, placering og dimensioner samt omfanget af dets indvirkninger på miljøet. I 2. pkt. fastsættes, at hvor det er hensigtsmæssigt, kan der anvendes eksisterende overvågningsordninger fra anden EU-lovgivning eller fastsat i anden lovgivning eller i medfør af anden lovgivning, hvor det hensigtsmæssigt i forhold til konkrete projekt og formålet med overvågningen.

De foreslåede bestemmelser betyder, at den gældende retstilstand præciseres, således at det udtrykkeligt fremgår, at vilkår også kan være om overvågningsforanstaltninger, og at sådanne skal stå i et rimeligt forhold til projektets art, placering og dimensioner samt omfanget af dets indvirkninger på miljøet. Det præciseres også, at der kan anvendes eksisterende overvågningsordninger fra anden EU-lovgivning eller fastsat i anden lovgivning eller i medfør af anden lovgivning, hvor det er hensigtsmæssigt i forhold til

konkrete projekt og formålet med overvågningen. Dette fremgår allerede i dag af bemærkningerne til lovens § 28, stk. 1, som imidlertid kun omhandler overvågning af et projekts eventuelle væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet.

Det følger af det foreslåede stk. 4, at hvis projektet har væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet, skal myndigheden i tilladelsen stille vilkår for bygherrens overvågning heraf. Det foreslåede stk. 4 er en uændret videreførelse af § 28, stk. 1, hvorefter myndigheden skal stille vilkår i tilladelsen om bygherrens overvågning, når projektet har væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet.

Herefter videreføres den gældende bestemmelse uændret, hvorefter myndigheden skal stille vilkår i tilladelsen til projektet om bygherrens overvågning, når projektet har væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet.

Det foreslåede stk. 5 fastsætter, at træffer myndigheden afgørelse om at nægte tilladelse til det ansøgte projekt, skal myndigheden angive hovedårsagerne herfor i afgørelsen.

Der er tale om en videreførelse af den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 27, stk. 3.

Den foreslåede affattelse af stk. 6 fastsætter, at miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om overvågningens gennemførelse, om indholdet i overvågningen og om, at overvågningen i visse tilfælde skal udøves af andre end bygherren, samt om indberetning til ministeren af resultaterne af overvågningen.

Ændringen betyder, at den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 28, stk. 3, som ikke er udnyttet, videreføres uændret som § 27, stk. 6.

Til nr. 23. (§ 28)

Den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 28, stk. 2, fastsætter de nærmere betingelser for genoptagelse af en afgørelse efter § 25 og eventuel udstedelse af påbud/forbud og tilbagekaldelse af tilladelse.

Det følger af den foreslåede nyaffattelse af § 28, at myndigheden kan genoptage en afgørelse efter § 25 og om nødvendigt kan meddele forbud og påbud, herunder tilbagekalde en tilladelse eller fastsætte særlige vilkår i en eksisterende tilladelse, hvis 1) der fremkommer nye oplysninger om projektets væsentlige skadelige indvirkning på miljøet, 2) projektets væsentlige skadelige indvirkning ikke kunne forudses ved myndighedens afgørelse om tilladelsen, eller 3) projektets skadelige indvirkning i øvrigt går ud over det, som blev lagt til grund ved myndighedens meddelelse af tilladelse.

Forslaget betyder, at miljøvurderingslovens herefter § 28 alene vil omhandle betingelserne for genoptagelse, forbud/påbud samt tilbagekaldelse. Den foreslåede affattelse af nr. 1 og 2 er en uændret videreførelse af den gældende bestemmelse i lovens § 28, stk. 2, medens det foreslåede nr. 3, er identisk med Transport- og Boligministeriets tilsvarende bestemmelse i lov nr. 658 8. juni 2016 ændring af lov om offentlige veje m.v., jernbaneloven og forskellige andre love § 1, nr. 6 (§ 17 I i lov om offentlige veje) og § 2, nr. 4 (§ 38 I om jernbaneloven). Bestemmelsen vil være en opsamlingsbestemmelse, hvorefter myndigheden kan genoptage en afgørelse om at tillade et ansøgt projekt, såfremt projektets væsentlige skadelige indvirkning i øvrigt går ud over det, som blev lagt til grund for myndighedens meddelelse af tilladelsen. § 28 vil i lighed med den gældende bestemmelse ikke finde anvendelse på de projekter, der vedtages ved en anlægslov.

Baggrunden for den foreslåede bestemmelse er det ændrede VVM-direktivs artikel 8 a, stk. 4, hvorefter myndigheden kan kræve foranstaltninger gennemførstofdepotet.dk

mart for projekter, der har væsentlig skadelig indvirkning på miljøet med henblik på at imødegå sådanne indvirkninger på miljøet, samt at de foranstaltninger, som bygherren har udført med henblik på at undgå, forebygge eller begrænse og om muligt neutralisere væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet, overvåges, for at sikre, at de har den ønskede virkning.

Til nr. 26. (§ 32)

Den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 32 angår i sin helhed høring af offentligheden og myndigheder i forbindelse med screening og miljøvurdering af planer og programmer efter lovens afsnit II. Af bestemmelsen fremgår det, at den myndighed, der som en del af udarbejdelsen eller vedtagelsen af en plan eller et program foretager en miljøvurdering m.v. efter reglerne i afsnit II, skal foretage høring af

- 1) berørte myndigheder, før der træffes screeningsafgørelse efter § 10,
- 2) berørte myndigheder, før der tages stilling til afgrænsningen af miljørapporten, jf. § 11, og
- 3) offentligheden og berørte myndigheder over udkast til plan eller program samt ledsagende miljørapport.

Hvis der ikke fremgår tidsfrister for offentlighedens og berørte myndigheders inddragelse og indsigelser i den lov, som planen eller programmet udarbejdes med hjemmel i, fastsætter myndigheden en passende frist for høring af berørte myndigheder og offentligheden.

Det følger af den foreslåede ændring af § 32, stk. 1, at den myndighed, der som en del af udarbejdelsen eller vedtagelsen af en plan eller et program foretager en miljøvurdering m.v. heraf, skal sikre, at offentligheden, berørte myndigheder, og berørte nabostater, informeres tidligt i beslutningsprocessen og senest, så snart oplysningerne med rimelighed kan gives.

Den foreslåede ændring betyder, at § 32 opbygges på samme måde som den foreslåede ændring af miljøvurderingslovens § 35, se bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 25, således at den gældende retstilstand præciseres, således at udtrykkeligt fremgår, at offentligheden, berørte myndigheder og berørte nabostater skal informeres tidligt i beslutningsprocessen og senest så snart oplysningerne med rimelighed kan gives

Det seneste tidspunkt, at informationerne kan gives, vil være i forbindelse med høringer efter den foreslåede formulering af § 32, stk. 3, som omhandler de tre forskellige trin, der foretages høring på efter lovens afsnit II, nemlig screeningen, afgrænsningen af miljørapporten og miljørapporten over udkastet til planen. Det tidligste tidspunkt for oplysning er derfor forud for høringen, men der skal være et sagligt grundlag for at informere om udkastet til planen eller programmet, før en høring gennemføres. Der er således ikke krav om, at offentligheden mv. fra først til sidst skal oplyses om alle sagsbehandlingsskridt, der foretages. Vurderingen af, hvornår offentligheden informeres forud for en høring, skal foretages ud fra hensynet til, at informationen skal sætte offentligheden i stand til tidligt og effektivt at deltage i beslutningsprocessen. Tidlig information af offentligheden foretages allerede i dag, når myndigheder mv. vurderer det hensigtsmæssigt.

De oplysninger, som myndigheden skal informere om efter det foreslåede *stk. 2* er,

- hvortil bemærkninger eller spørgsmål kan rettes, og nærmere oplysninger om fristerne for fremsendelse af bemærkninger eller spørgsmål,
- hvorvidt planen eller programmet vil indebære en høring nabostater over grænseoverskridende miljøpåvirkninger,
- planen eller programmets retlige grundlag,

- hvorvidt de miljøoplysninger, supplerende oplysninger samt de vigtigste rapporter mv., der er indhentet af eller fremsendt til myndigheden til brug for sagens behandling, er til rådighed for offentligheden og i givet fald hvor og hvordan, samt
- hvilke foranstaltninger der er eller vil blive truffet med henblik på offentlighedens deltagelse i miljøvurderingsprocessen.

De oplysninger, som skal gives efter det foreslåede stk. 1, nævnes i stk. 2. Den foreslåede bestemmelse fremgår ikke af miljøvurderingsdirektivet og er en tilpasset opremsning af den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 35, stk. 2, se bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 25. Der er tale om oplysninger, som allerede i dag indgår i et korrekt oplysningsgrundlag for behandlingen af et udkast til en plan eller et program. Det er oplysninger om henholdsvis miljøvurderingsprocessen, hvor og i hvilket omfang relevante oplysninger kan tilgås samt hvilke type af oplysninger, offentligheden skal have stillet til rådighed.

Ved det foreslåede stk. 3, fastsættes, at myndigheden skal sikre, at følgende ved en høring gives mulighed for at afgive kommentarer og stille spørgsmål:

- berørte myndigheder, før der træffes en screeningsafgørelse,
- berørte myndigheder og eventuelt berørte nabostater ved afgrænsningen af miljørapportens indhold, og før myndigheden tager stilling til afgrænsningen af miljørapporten, og
- berørte myndigheder og offentligheden over udkast til planen eller programmet og den ledsagende miljørapport, før planen eller programmet vedtages.

Den foreslåede bestemmelsen i stk. 3 er en videreførelse af, hvem der skal høres over en screening, en afgrænsning af miljørapporten og den endelig miljørapport samt udkastet til planen/programmet. I bestemmelsen præciseres det, at også berørte nabostater vil skulle inddrages i processen.

Efter det foreslåede stk. 4, skal myndigheden fastsætte en passende frist for høringen. En passende tidsfrist skal fastsættes under hensyntagen til planens eller programmets art, omfang, kompleksitet og anvendelsesområdekompleksitet, placering og dimensioner samt formålet med miljøvurdering.

Tidsfristerne for de enkelte høringer fremgår af § 32, stk. 4. Det præciseres med bestemmelsen, hvad der skal tages i betragtning ved fastsættelsen af en passende frist. Ifølge bestemmelsen skal en passende tidsfrist fastsættes under hensyntagen til planens eller programmets art, omfang, kompleksitet og anvendelsesområde samt formålet med miljøvurdering. Hermed anvendes de samme hensyn for fastsættelsen af en passende tidsfrist, som er nævnt i VVM direktivets betragtning 36.

Miljøvurderingsdirektivet anvender også udtrykket 'passende tidsfrist', men der er ikke fastsat kriterier om fastsættelsen i direktivet.

Det bemærkes i øvrigt, at EU-Domstolens dom af 20. oktober 2011, Seaport, C-474/11, ECLI:EU:C:2011:681, præmis 50, fastslår, at implementeringen af miljøvurderingsdirektivets artikel 6, stk. 2, ikke kræver, at der fastsættes en konkret frist, men at der kan fastsættes en frist fra sag til sag. Derfor er der ikke fastsat en konkret frist.

Den gældende bestemmelse i lovens § 32, stk. 3, bliver herefter stk. 5.

Til nr. 27. (§ 35)

Den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 35 angår i sin helhed høring af offentligheden og myndigheder i forbindelse med screening og miljøvurdering af konkrete projekter lovens afsnit III.

Det følger af den foreslåede nyaffattelse af § 35, stk. 1, at den kompetente myndighed, der foretager en miljøvurdering af bygherrens ansøgning og træffer afgørelse efter reglerne i afsnit III, skal sikre, at offentligheden, berørte myndigheder og berørte stater informeres tidligt i beslutningsprocessen og senest, så snart oplysningerne med rimelighed kan gives.

Den foreslåede nyaffattelse betyder, at § 35 opbygges på samme måde som den foreslåede ændring af miljøvurderingslovens § 32, se bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 24, således at den gældende retstilstand præciseres, så det fremgår udtrykkeligt, at offentligheden, berørte myndigheder og berørte stater skal informeres tidligt i beslutningsprocessen og senest så snart oplysningerne med rimelighed kan gives. Det seneste tidspunkt, at informationerne kan gives, vil være i forbindelse med høringer efter den foreslåede formulering af § 35, stk. 3, som omhandler de tre forskellige trin, der foretages høring på efter lovens afsnit III, nemlig screeningen, afgrænsningen af miljøkonsekvensrapporten og miljøkonsekvensrapporten over udkastet til planen. Det tidligste tidspunkt for oplysning er derfor forud for høringen, men der skal være et sagligt grundlag for at informere om det ansøgte projekt, før en høring gennemføres. Der er således ikke krav om, at offentligheden mv. fra først til sidst skal oplyses om alle sagsbehandlingsskridt, der foretages. Vurderingen af, hvornår offentligheden informeres forud for en høring, skal foretages ud fra hensynet til, at informationen skal sætte offentligheden i stand til tidligt og effektivt at deltage i beslutningsprocessen. Tidlig information af offentligheden foretages allerede i dag, når myndigheder eller bygherre vurderer det hensigtsmæssigt.

De oplysninger, som myndigheden efter det foreslåede stk. 2 skal informere om

- Angivelse af, hvortil bemærkninger eller spørgsmål kan rettes, og nærmere oplysninger om fristerne for fremsendelse af bemærkninger eller spørgsmål.
- Oplysning om, hvorvidt projektet vil indebære en høring af berørte nabostater over de grænseoverskridende miljøpåvirkninger.
- Karakteren af eventuelle afgørelser eller udkast til afgørelse, hvis et sådant foreligger, samt efter hvilken lov afgørelsen skal træffes.
- Hvorvidt de miljøoplysninger, der er indhentet af bygherren eller myndigheden til brug for sagens behandling, er til rådighed for offentligheden.
- Eventuelle supplerende oplysninger, herunder de vigtigste rapporter og anbefalinger mv., som myndigheden har modtaget.
- Hvor og hvordan oplysningerne stilles til rådighed.
- Hvilke foranstaltninger der er eller vil blive truffet med henblik på offentlighedens deltagelse i miljøvurderingsprocessen.

De oplysninger, som skal gives efter det foreslåede stk. 1, er således omtalt i stk. 2. Der er tale om oplysninger, som allerede i dag indgår i et korrekt oplysningsgrundlag for behandlingen af en ansøgning om projekt. Det er oplysninger om henholdsvis miljøvurderingsprocessen, hvor og i hvilket omfang relevante oplysninger kan tilgås samt hvilke type af oplysninger, offentligheden skal have stillet til rådighed. Det foreslåede stk. 2 er en sammenskrivning af VVM direktivets artikel 6, stk. 2 og 3 og præciserer med henvisningen til stk. 1 i lovforslaget, at der er tale om de oplysninger, som offentligheden mv. i konkrete tilfælde skal informeres om.

Det følger af det foreslåede stk. 3, at myndigheden skal sikre, at følgende ved en høring gives mulighed for at afgive kommentarer og stille spørgsmål:

- Berørte myndigheder, før der træffes en screeningsafgørelse,

- offentligheden, berørte myndigheder og eventuelt berørte stater ved afgrænsningen af miljøkonsekvensrapportens indhold, og før myndigheden afgiver en udtalelse om afgrænsning af miljøkonsekvensrapporten, og
- berørte myndigheder og offentligheden over miljøkonsekvensrapporten, som bygherren har fremlagt, herunder ansøgningen om tilladelse, før der træffes en afgørelse om, hvorvidt der kan meddeles tilladelse eller ej.

Det foreslåede stk. 3 er en videreførelse af de gældende regler om, hvem der skal høres over en screening, en afgrænsning af miljøkonsekvensrapporten og den endelige miljøkonsekvensrapport. I den foreslåede bestemmelse præciseres det, at også berørte stater vil skulle inddrages i processen.

Det følger af det foreslåede *stk. 4*, at myndigheden skal sikre, at offentligheden og berørte myndigheder får adgang til bygherrens ansøgning og eventuelle supplerende oplysninger, herunder miljøoplysninger, rapporter mv., når der skal gennemføres en høring over afgrænsning af miljøkonsekvensrapporten.

Af det foreslåede *stk. 5* følger, at myndigheden i forbindelse med høring over den fremlagte miljøkonsekvensrapport skal sikre, at offentligheden og berørte myndigheder får adgang til bygherrens ansøgning om projektet, den fremlagte miljøkonsekvensrapport, eventuelle supplerende oplysninger, herunder miljøoplysninger, og rapporter, samt myndighedens udkast til afgørelse om tilladelse.

De foreslåede bestemmelser i *stk. 4* og *5* er en præcisering af, at hvad offentligheden, de berørte myndigheder og berørte stater som det mindste skal have adgang til i forbindelse med høring over afgrænsningen af miljøkonsekvensrapporten og efterfølgende selve rapporten. Bestemmelserne indebærer en præcisering af de gældende bestemmelser i miljøvurderingslovens § 35, *stk. 3*.

I forhold til tidsfrister fastsætter myndigheden efter det foreslåede *stk. 6* en passende frist for høring af de berørte myndigheder og berørte stater, jf. dog miljøvurderingslovens § 35, *stk. 5*, som sætter en minimumsfrist på 30 dage, se bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 25. En passende tidsfrist skal fastsættes under hensyntagen til projektets art, omfang, kompleksitet og anvendelsesområdekompleksitet, placering og dimensioner samt formålet med miljøvurdering. Myndigheden fastsætter en passende tidsfrist på mindst 14 dage for høring af offentligheden ved afgrænsning af miljøkonsekvensrapportens indhold. For høring af offentligheden over miljøkonsekvensrapporten foreslås, at høringsfristen er mindst 8 uger.

Det præciseres med den foreslåede bestemmelse, hvad der skal tages i betragtning ved fastsættelsen af en passende frist. Ifølge bestemmelsen skal en passende tidsfrist fastsættes under hensyntagen til projektets art, kompleksitet, placering og dimensioner samt formålet med miljøvurdering. De nævnte parametre, som er hentet fra betragtning 36 i VVM direktivet, indgår allerede i dag i vurderingen af, hvorledes fristen fastsættes. For så vidt angår fristen for høring over afgrænsning af miljøkonsekvensrapporten, fratages muligheden for at gøre fristen kortere end 14 dage. Dette er resultatet af Kommissionens kritik i åbningskrivelsen af muligheden for at fastsætte en kortere høringsfrist end 14 dage. Fristen for høring af offentligheden over miljøkonsekvensrapporten foreslås fortsat fastsat til mindst 8 uger.

Til nr. 26. (§ 37, *stk. 1*, nr. 1)

Den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 37, *stk. 1*, fastlægger hvilke oplysninger, der skal gøres tilgængelige for offentligheden og berørte myndigheder, når der er truffet afgørelse om tilladelse

efter miljøvurderingslovens § 25. De konkrete oplysninger er oplistet i stk. 1, nr. 1-5, og omfatter bl.a. myndighedens afgørelse og begrundelsen herfor samt resultatet af de foretagne høringer. Bestemmelsen implementerer VVM-direktivets artikel 9, stk. 1.

Det følger af den foreslåede ændring af § 37, stk. 1, nr. 1, at myndigheden skal offentliggøre indholdet af afgørelsen og de betingelser, der eventuelt er knyttet hertil, jf. § 27, stk. 1-5.

Ændringen betyder, at den gældende retstilstand præciseres med en krydshenvisning til § 27, stk. 1-5, jf. lovforslagets § 1, nr. 22, således at det tydeligt fremgår, hvori indholdet af afgørelsen nærmere består.

Til nr. 29. (§ 38)

Den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 38 fastsætter for det første processen for inddragelse og høring af stater, som på grund af planer, programmer eller projekter i Danmark anses for berørte af grænseoverskridende miljøpåvirkninger. For det andet fastsætter bestemmelsen processen for inddragelse og høring af offentligheden og myndigheder i Danmark, der på grund af grænseoverskridende miljøpåvirkninger fra planer, programmer eller projekter i nabostater anses for berørt heraf. Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. afsnit 3.1.1., for en nærmere beskrivelse.

Det foreslås at nyaffatte § 38, da der foretages en række mindre præciseringer og ændringer af bestemmelsen.

Det følger af den foreslåede nyaffattelse af *stk. 1, 1. pkt.*, at såfremt en plan, et program eller et projekt forventes at få væsentlig indvirkning på miljøet i en anden stat, skal myndigheden snarest muligt underrette miljøministeren med henblik på gennemførelse af høring herom. Det følger af den foreslåede *2. pkt.*, at myndigheden må ikke godkende eller vedtage planen eller programmet endeligt eller træffe afgørelse om tilladelse, før ministeren giver samtykke hertil.

Det foreslåede *stk. 2, 1. pkt.*, fastsætter, at hvis miljøministeren modtager en henvendelse fra en anden stats myndighed om, at der i Danmark er igangsat udarbejdelse af en plan eller et program eller anmeldt et projekt, hvis gennemførelse kan få væsentlig indvirkning på miljøet i denne anden stat, skal miljøministeren kontakte den danske myndighed for planen, programmet eller projektet. Af det foreslåede *stk. 2, 2. pkt.*, følger, at den danske myndighed ikke må godkende eller vedtage planen eller programmet endeligt eller træffe afgørelse om tilladelse, før ministeren giver samtykke hertil.

Den foreslåede nyaffattelse af stk. 1 og 2 betyder, at bestemmelserne målrettes processen for henvendelser vedrørende grænseoverskridende miljøpåvirkninger ved at lade henvisningen til høringer udgå. I stedet indsættes kravet om formidling af oplysninger og høringer i de foreslåede præciseringer af miljøvurderingslovens §§ 32 og 35, som har til formål at fastsætte kravene til oplysning og høring af berørte stater, offentligheden og berørte myndigheder, jf. lovforslagets § 1, nr. 24 og 25.

Det følger af det foreslåede § 38, *stk. 3*, at miljøministeren foranlediger, at en berørt nabostat informeres tidligt i beslutningsprocessen og senest, så snart oplysningerne med rimelighed kan gives. Ændringen er en konsekvens af præciseringen af miljøvurderingslovens formålsbestemmelse, jf. § 1, stk. 2, i lovforslagets § 1, nr. 1, hvorefter offentligheden skal inddrages så tidligt som muligt og forud for, at myndigheden træffer afgørelse om en plan, et program eller et projekt. Præciseringen af formålsbestemmelsen medfører, at miljøvurderingslovens høringsbestemmelser i §§ 32 og 35 foreslås nyaffattet, således at kravet om tidlig inddragelse og hvilke oplysninger, der videregives. Dette gælder også berørte stater, hvilket præciseres med henvisningerne til §§ 32, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3, for planer og programmer og § 35, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3, for konkrete projekter.

Det følger af den foreslåede § 38, stk. 4, at er der tale om høring over udkast til en plan eller et program skal ministeren fremsende de i § 32, stk. 2 og 3, nr. 2 og 3, nævnte oplysninger, oplysninger om dens eller dets mulige grænseoverskridende virkninger på miljøet, herunder på menneskers sundhed, og oplysninger om beslutningsproceduren, herunder angivelse af en passende frist for afgivelse af bemærkninger, jf. § 32, stk. 4.

Den foreslåede nyaffattelse af stk. 4 indebærer en konsekvensrettelse af henvisningerne til de relevante bestemmelser om oplysning og høring i miljøvurderingslovens § 32 om planer og programmer, se bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 24, samt en henvisning til, at myndigheden fastsætter en passende frist for høringen. Med henvisningen til den foreslåede § 32, stk. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 24, præciseres det ligeledes, at kriterierne for at fastsætte en passende frist er de samme, som for fastsættelse af en passende frist for høring efter § 32 i øvrigt.

Det følger af det foreslåedes § 38, stk. 5, 1. pkt., at er der tale om høring over et ansøgt projekt fremsender miljøministeren de i § 35, stk. 2, 4 og 5, nævnte oplysninger, oplysninger om projektets mulige grænseoverskridende virkninger på miljøet, herunder på menneskers sundhed, og oplysninger om beslutningsproceduren. Efter det foreslåede § 38, stk. 5, 2. pkt., fastsættes tidsfristen for høring efter § 35, stk. 3, nr. 2, i overensstemmelse med § 35, stk. 6, 3. pkt. Tidsfristen for høring efter § 35, stk. 3, nr. 3, er mindst 30 dage for afgivelse af bemærkninger.

Bestemmelsen i § 38, stk. 5, 1. pkt., er en videreførelse af den gældende bestemmelse i § 38, stk. 4, med konsekvensrettede henvisninger til miljøvurderingslovens § 35, jf. se bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 25.

I forhold til § 38, stk. 5, 2. pkt. fastsættes der en tidsramme for høringer, der er den samme som for høringer i Danmark, se bemærkningerne til miljøvurderingslovens § 35, stk. 5, i lovforslagets § 1, nr. 25. § 38, stk. 5, 3. pkt. fastsætter dog i overensstemmelse VVM direktivets artikel 7, stk. 5, til artikel 6, stk. 7, en tidsramme, som ikke må være kortere end 30 dage for høring over miljøkonsekvensrapporten. Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.1.2-4., for en nærmere beskrivelse heraf.

Det følger af det foreslåede § 38, stk. 6, at hvis miljøministeren modtager oplysninger fra en anden stat om, at et udkast til en plan eller et program under udarbejdelse eller et ansøgt konkret projekt i denne stat kan få væsentlig indvirkning på miljøet i Danmark, skal ministeren formidle de fremsendte oplysninger samt foranledige afholdt de fornødne høringer i Danmark over de fremsendte oplysninger, jf. § 32 for planer og programmer, og § 35 for konkrete projekter.

Det foreslåede stk. 6 vil videreføre den gældende retstilstand med en præcisering af, at miljøministeren skal formidle de fremsendte oplysninger samt foranledige afholdt de fornødne høringer i Danmark, jf. miljøvurderingslovens §§ 32 og 35, se bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 24 og 25, over de fremsendte oplysninger fra en anden stat om, at et udkast til en plan eller et program under udarbejdelse eller et ansøgt konkret projekt i denne stat kan få væsentlig indvirkning.

Til nr. 30. (§ 40)

Den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 40 har som helhed til formål at sikre, at de kompetente myndigheder for planer, programmer og ansøgte projekter foretager vurderingen og behandlingen på objektiv vis og ikke befinder sig i en situation, der giver anledning til en interessekonflikt.

Reguleringen i § 40 suppleres af de allerede gældende bestemmelser i forvaltningsloven om inhabilitet samt Folketingets Ombudsmands praksis vedrørende myndighedsinhabilitet.

Det følger af den foreslåede nyaffattelse af § 40, stk. 1, at en myndighed, der udarbejder planer eller programmer, eller som samtidig er bygherre og myndighed for et ansøgt projekt, skal varetage sine opgaver og beføjelser på objektiv vis.

Den foreslåede nyaffattelse af bestemmelsen vil betyde, at den gældende retstilstand præciseres, således at det fastsættes i § 40, stk. 1, at den myndighed, der udarbejder planer eller programmer eller som samtidig er bygherre og myndighed for et ansøgt projekt skal varetage sine opgaver og beføjelser på objektiv vis. Hermed suppleres de allerede gældende bestemmelser i forvaltningsloven om inhabilitet samt Folketingets Ombudsmands praksis vedrørende myndighedsinhabilitet.

Det følger endvidere af den foreslåede affattelse af § 40, stk. 2, at en myndighed, der udarbejder planer eller programmer, ikke må udføre opgaver og udøve beføjelser som berørt myndighed i forhold til disse planer og programmer, medmindre der inden for myndigheden er sikret en passende adskillelse mellem uforenelige funktioner i forbindelse med varetagelsen af disse opgaver og beføjelser.

Endelig må en myndighed, der er bygherre for et projekt, efter det foreslåede § 40, stk. 3, ikke behandle ansøgningen om projektet og træffe afgørelse herom, medmindre der inden for myndigheden er sikret en passende adskillelse mellem uforenelige funktioner i forbindelse med varetagelsen af disse opgaver og beføjelser.

Ved de foreslåede bestemmelser i § 40, stk. 2 og 3, foretages der en formel ændring ved at anvende det mere direktivnære udtryk "en passende adskillelse mellem uforenelige funktioner" i stedet for "funktionel adskillelse". Det bemærkes, at for VVM direktivets vedkommende fremgår det af betragtning nr. 25, at interessekonflikter kan forebygges bl.a. gennem en »funktionel adskillelse« mellem den kompetente myndighed og bygherren.

Ved det foreslåede § 40, stk. 4, bemyndiges miljøministeren til at fastsætte nærmere regler om, hvordan myndighedernes varetagelse af opgaver og beføjelser efter stk. 1-3 kan ske på objektiv vis og med en passende adskillelse mellem uforenelige funktioner. Det er hensigten, at kriterierne fastsættes således, at der ikke ændres på de almindelige forvaltningsretlige regler og praksis om henskydning af kompetence og beslutning om substitution. Såfremt der i medfør af anden lovgivning er fastsat kompetencebestemmelser med henblik på at forebygge tilbagevendende problemstillinger med myndighedsinhabilitet, kan disse være tilstrækkelige til at imødegå de beskrevne interessekonflikter, hvis de anses for dækkende i forhold til at håndtere disse specifikke problemstillinger.

Til nr. 29. (§ 46, stk. 2, 2. pkt.)

Den gældende bestemmelse i miljøvurderingslovens § 46, stk. 2, fastsætter, at den kompetente myndighed er tilsynsmyndighed for de afgørelser, der er truffet efter §§ 21 og 25, og for, at vilkår fastsat i tilladelser efterkommes.

Det følger af den foreslåede § 46, stk. 2, 2. pkt., at den kompetente myndighed er tilsynsmyndighed for de afgørelser, der er truffet efter §§ 21 og 25, og for, at vilkår efter lovens § 27 fastsat i tilladelser overholdes.

Ændringen betyder, at den gældende retstilstand opretholdes og præciseres med en henvisning til miljøvurderingslovens § 27, for så vidt angår overholdelsen af vilkår fastsat i tilladelser efter lovens § 25.

Til nr. 1 (§ 2, stk. 3, 2. pkt.)

Det foreslås, at § 2, stk. 3, 2. pkt., ophæves, idet bemyndigelsesbestemmelserne i §§ 5 a-5 c i husdyrbrugloven og § 2, stk. 3, 1. pkt., både fastlægger rammerne for gødningsanvendelsen og giver bemyndigelsen til at fastlægge den nedre grænse for, hvornår bekendtgørelsen finder anvendelse. Der er således ikke behov for den selvstændige bemyndigelse i § 2, stk. 3, 2. pkt., hvorefter miljøministeren kan fastsætte regler om, at anvendelse af gødning under en vis grænse ikke er omfattet af lovens regler.

Til nr. 2 (§ 3, stk. 1, nr. 7)

Den gældende husdyrbruglovs § 3, stk. 1, fastsætter definitioner af særligt relevante begreber, herunder husdyrbrug, husdyranlæg, emission og bedste tilgængelige teknik.

Loven indeholder ikke i dag en definition af offentlighed, idet den gældende definition af begrebet offentlighed er fastsat i husdyrgodkendelsesbekendtgørelses § 2, stk. 1, nr. 13, hvorved begrebet defineres som en eller flere fysiske eller juridiske personer (selskaber m.v.), som direkte eller indirekte berøres eller forventes berørt af en etablering, udvidelse eller ændring af et husdyrbrug samt foreninger og organisationer, der efter deres vedtægter eller love har til hovedformål at værne om de hensyn, der er nævnt i § 1, stk. 1, i husdyrbrugloven

Det foreslås, at der i lovens § 3, stk. 1, nr. 7, indsættes en definition af begrebet "offentlighed", som indebærer, at begrebet omfatter både den brede offentlighed, som omfatter en eller flere fysiske eller juridiske personer eller foreninger, organisationer eller grupper, og den berørte offentlighed, som omfatter den del af offentligheden, som er berørt af, kan blive berørt af eller har en interesse en godkendelse eller tilladelse efter lovens §§ 16 a eller 16 b. Hertil anses også ikke-statslige organisationer foreninger og organisationer, der har beskyttelsen af landskab, kulturarv, natur eller miljøinteresser som formål, hvis foreningen eller organisationen har vedtægter eller love, som dokumenterer dens formål, og foreningen eller organisationen repræsenterer mindst 100 medlemmer, for at være omfattet.

Forslaget skal sikre, at EU-Kommissionens bemærkninger i åbningsskrivelsen til gennemførelse af VVM-direktivets artikel 1, stk. 2, imødekommes. Kommissionen bemærkninger må forstås således, at den gældende definition af begrebet offentlighed, er utilstrækkelig. Kommissionen anfører således, at en sådan definition alene gennemfører VVM-direktivets definition af "den berørte offentlighed", og at dette ikke i overensstemmelse med direktivet.

Det foreslås derfor, at lovens definition af offentlighed – set ift. den gældende definition i husdyrgodkendelsesbekendtgørelses § 2, stk. 1, nr. 13, – defineres således, at det klart fremgår, at begrebet offentlighed i husdyrbrugloven omfatter direktivets definitioner af både den brede offentlighed og den berørte offentlighed, jf. direktivets artikel 1, stk. 2, litra d og e.

Inddragelse af offentligheden og gennemsigtighed i processen er centrale hensyn i VVM-direktivet. Begrebet "offentlighed" i den foreslåede § 3, stk. 1, nr. 7, skal forstås bredt og uden egentlige indskrænkninger, dvs. en personkreds uden egentlige begrænsninger, der både omfatter fysiske og juridiske personer samt foreninger, organisationer og grupper.

Den foreslåede definition i § 3, stk. 1, nr. 7, medfører ikke en ændring af retstilstanden, da lovændringen ikke indebærer indholdsmæssige ændringer ift. den gældende definition i husdyrgodkendelsesbekendtgørelses § 2, stk. 1, nr. 1.

Der henvises i den forbindelse til, at de gældende annonceringsregler i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsens § 62, reelt set indebærer, at den brede offentlighed inddrages i den informationsproces, der følger af den gældende lovs § 55, stk. 2, og som det er hensigten skal videreføres i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen, jf. lovforslagets § 2, nr. 4 og 6. Tilsvarende har offentligheden mulighed for at kommentere på det offentliggjorte udkast, herunder kan alle bede om at modtage udkast til afgørelse, jf. den gældende lovs § 55, stk. 4, som det er hensigten at videreføre i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen, jf. lovforslagets § 2, nr. 4 og 6.

Til nr. 3 (§ 54 j, stk. 3)

Efter den gældende husdyrbruglovs § 54 j, stk. 3, kan miljøministeren fastsætte regler om annoncering af afgørelser omfattet af § 54 j, stk. 1, dvs. screeningsafgørelser. Bestemmelsen gennemfører VVM-direktivets artikel 4, stk. 5, 2. pkt.

Bemyndigelsesbestemmelsen er udnyttet i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsens § 62, stk. 1, nr. 3, hvoraf det følger, at kommunalbestyrelsen skal foretage digital annoncering af afgørelser om godkendelser og tilladelser efter husdyrbruglovens §§ 16 a og 16 b, der ikke er omfattet af proceduren i husdyrbruglovens § 55, herunder begrundelsen, jf. bekendtgørelsens § 61, stk. 2. Offentliggørelsen af førnævnte afgørelser kan ske på kommunens hjemmeside, eller ved anvisning på kommunens hjemmeside om, hvor og hvordan den pågældende information eller afgørelse er tilgængelig, jf. § 62, stk. 1, i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen.

Det foreslås, at bemyndigelsesbestemmelsen i § 54 j, stk. 3, om annoncering af afgørelser omfattet af § 54 j, stk. 1, dvs. ophæves. Ophævelsen af stk. 3 er en konsekvens af den foreslåede ændring af § 56 a, stk. 3. Det foreslås således, at bemyndigelsesbestemmelsen i lovens § 56 a, stk. 3, præciseres, således at det udtrykkeligt fremgår, at bestemmelsen også omfatter annoncering af afgørelser omfattet af § 54 j, stk. 1. Bemyndigelsesbestemmelsen i den gældende § 54 j, stk. 3, videreføres dermed ved med de ændringer til § 56 a, stk. 3, som foreslås med forslaget § 2, nr. 6. Der henvises til bemærkningerne til § 2, nr. 6, nedenfor.

Ophævelsen af stk. 3, er endvidere en konsekvens af, at bestemmelserne i lovens § 55, stk. 2-5, om inddragelse af offentligheden og annoncering ophæves med henblik på at overføre disse regler til husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen således, at VVM-reglerne for projekter om intensiv husdyravl som hovedregel samles i denne bekendtgørelse. I det lys vurderer Miljø- og Fødevarerministeriet, at det er mest hensigtsmæssigt at samle bemyndigelsen til at fastsætte regler om inddragelse af offentligheden og berørte myndigheder samt annoncering i § 56 a, stk. 3.

Lovforslaget ændrer således ikke på den nugældende retstilling, idet miljøministeren fortsat vil være bemyndiget til at fastsætte regler om annoncering af afgørelser omfattet af § 54 j, stk. 1. Bemyndigelsen vil dog med dette lovforslaget følge af § 56 a, stk. 3.

Til nr. 4 (§ 55, stk. 2-5)

Efter husdyrbruglovens § 55, stk. 2, skal kommunalbestyrelsen fastsætte krav om tidlig inddragelse af offentligheden, herunder berørte myndigheder. Den gældende § 55, stk. 2, har således til formål at gennemføre VVM-direktivets artikel 6, stk. 1-4, og skal således sikre, at offentligheden tidligt i beslutningsprocessen får kendskab til ansøgningen om godkendelse eller tilladelse og relevante oplysninger. Med bestemmelsen sikres offentligheden mulighed for at komme med bemærkninger, ideer, emner m.v., som ansøgeren kan bruge i det evt. videre arbejde med miljøkonsekvensrapporten m.v.

Efter den gældende lovs § 55, stk. 3, skal kommunalbestyrelsen fastsætte passende frister for offentlighedens og berørte myndigheders fremsendelse af bemærkninger og spørgsmål. Den gældende bestemmelse har til

formål at implementere VVM-direktivets artikel 6, stk. 6, hvorefter der skal fastsættes rimelige tidsrammer for de forskellige faser, der giver tilstrækkelig tid til at informere berørte myndigheder og offentligheden, og til at berørte myndigheder og den berørte offentlighed kan forberede sig på og opnå reel deltagelse i beslutningsprocesserne. Af bemærkningerne til den gældende § 55, stk. 3, Folketingstidende 2016-17, tillæg A, L 114, som fremsat, side 159, fremgår det, at en passende frist i det enkelte tilfælde vil afhænge af det ansøgte kompleksitet, karakter og omfang m.v. samt praktiske hensyn, som f.eks. ferieperioder, den berørte offentlighed, det valgte medie eller samspillet mellem disse. Det følger videre af de nævnte forarbejder, at en frist for offentlighedsfasen på 2 uger som udgangspunkt – og i overensstemmelse med hidtidig praksis – anses for passende, hvis der ikke er særlige forhold, der konkret begrundet en længere eller kortere frist.

Efter den gældende lovs § 55, stk. 4, skal kommunalbestyrelsen fremsende udkast til afgørelse til dem, som har anmodet herom samt til naboer og andre berørte. Den gældende bestemmelse fastsætter endvidere en frist på 30 dage til at kommentere udkastet i overensstemmelse med VVM-direktivets artikel 6, stk. 7.

Af den gældende lovs § 55, stk. 5, følger det, at kommunalbestyrelsen straks skal foretage offentlig annoncering, når den har truffet afgørelse om en ansøgning omfattet af offentlighedsproceduren. Kommunalbestyrelsen skal endvidere sikre, at indholdet af afgørelsen og de vigtigste begrundelser og vurderinger, der ligger til grund for afgørelsen, herunder proceduren for offentlig deltagelse, gøres tilgængelige for offentligheden og berørte myndigheder. Kommunalbestyrelsen skal i den forbindelse også informere om, hvor og hvordan afgørelsen og relevante oplysninger stilles til rådighed.

De oplysninger, som skal være tilgængelige for offentligheden og berørte myndigheder, omfatter den trufne afgørelse, herunder de vilkår og betingelser, der evt. er knyttet til afgørelsen, de vigtigste begrundelser for afgørelsen og de overvejelser, der ligger til grund for afgørelsen, oplysninger om proceduren for offentlig deltagelse, herunder resumé af resultaterne af de høringer, der er foretaget, indhentede oplysninger, og hvorledes disse resultater er indarbejdet eller på anden måde er taget i betragtning.

Den gældende husdyrbruglovs § 55, stk. 5, har således bl.a. til formål at gennemføre VVM-direktivets artikel 9, stk. 1, der indeholder bestemmelser om, hvem der skal informeres og om hvad, når der er truffet afgørelse om at meddele eller give afslag på en ansøgning om VVM-tilladelse.

Det foreslås med lovforslaget, at § 55, stk. 2-5, ophæves med henblik på at overføre disse regler til husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen således, at VVM-reglerne for projekter om intensiv husdyravl som hovedregel samles i denne bekendtgørelse.

Fremadrettet vil § 55, stk. 2-5, blive videreført i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen i medfør af bemyndigelsesbestemmelsen i § 56 a, stk. 3. Den nugældende retsstilling vil derfor i vid udstrækning blive videreført. I det omfang EU-Kommissionens åbningsskrivelse giver anledning til at præcisere nugældende regler i § 55, stk. 2-5, vil sådanne tilpasninger dog blive foretaget i forbindelse med, at husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen ændres og i hvilken forbindelse relevante supplerende bestemmelser til gennemførelse af VVM-direktivet indføres i bekendtgørelsen. Der er redegjort nærmere for disse overvejelser nedenfor i bemærkningerne til § 2, nr. 6, nedenfor.

Til nr. 5 (§ 56, stk. 1)

Den gældende husdyrbruglovs § 56, stk. 1, indebærer, at godkendelser og tilladelser omfattet af husdyrbrugloven, som ikke er omfattet af offentlighedsbestemmelserne i § 55, først kan meddeles, når der er forløbet 2 uger efter, at kommunalbestyrelsen har givet skriftlig orientering om ansøgningen til naboerne til den omhandlede ejendom.

Det følger af forarbejderne til den nugældende bestemmelse, hhv. Folketingstidende 2006-07, tillæg A, som fremsat, side 1996, og Folketingstidende 2016-17, tillæg A, L 114, som fremsat, side 161, at bestemmelsen svarer til bestemmelsen om naboorientering efter planlovens landzoneregler.

Det foreslås med lovforslaget, at § 56, stk. 1, ændres således, at henvisningen til offentlighedsbestemmelserne i § 55, udgår, og erstattes af en henvisning til lovens § 55.

Ændringen foretages som konsekvens af, at § 55, stk. 2-5, ophæves. Retsstillingen vil fortsat være, at godkendelser og tilladelser, der ikke kan medføre væsentlig indvirkning på miljøet, og som derfor ikke er omfattet af VVM-pligt, er omfattet af krav om naboorientering, jf. § 56, stk. 1.

Til nr. 6 (§ 56 a, stk. 1, 1. pkt.)

Den gældende husdyrbruglovs § 56 a, stk. 1, 1. pkt., indebærer, at afgørelser omfattet af § 54 j, stk. 1, og § 55, der kan påklages, tillige skal meddeles klageberettigede personer, organisationer og myndigheder, jf. §§ 84-87, og de myndigheder, der i øvrigt har været inddraget i sagens behandling.

Det foreslås med lovforslaget, at § 56 a, stk. 1, 1. pkt., ændres således, at tillige udgår af bestemmelsen.

Ændringen, som alene er af redaktionel karakter, foretages som konsekvens af, at § 55, stk. 5, ophæves. Ændringen indebærer således ingen ændring i den gældende retsstilling. Kommunalbestyrelsen skal således fortsat meddele afgørelser omfattet af § 54 j, stk. 1, og § 55, der kan påklages, til klageberettigede personer, organisationer og myndigheder, jf. §§ 84-87, og de myndigheder, der i øvrigt har været inddraget i sagens behandling.

Til nr. 7 (§ 56 a, stk. 3)

Den gældende husdyrbruglovs § 56 a, stk. 3, bemyndiger miljøministeren til at fastsætte regler om offentlighedens inddragelse i sager omfattet af §§ 54 j-56, og visse afgørelser i sager om revurdering efter §§ 40 og 41, samt andre afgørelser vedrørende husdyrbrug, der træffes efter miljøbeskyttelsesloven eller regler udstedt i medfør heraf. Bemyndigelsen vil endvidere kunne anvendes i forhold til afgørelser vedrørende bedrifter med arealer, der modtager gødning.

Det følger af forarbejderne til den nugældende bestemmelse, Folketingstidende 2016-17, tillæg A, L 114, som fremsat, side 161, at bemyndigelsen bl.a. kan anvendes til at fastsætte regler for kommunalbestyrelsens høringer, herunder deres form, indhold og formidling. Det følger videre, at bestemmelse også kan anvendes til at fastsætte regler om bl.a. fremgangsmåden ved gennemførelse af annonceringer og høringer, herunder tidsfrister.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med lovens § 69, hvorefter miljøministeren kan fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsens underretninger, informationer og høringer skal ske digitalt og indberettes i en særlig form til en elektronisk portal eller et register.

Bestemmelsen er nærmere udmøntet i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen. Der er bl.a. fastsat regler om inddragelse af berørte myndigheder i forbindelse med sager, som ikke er omfattet af proceduren i den gældende § 55 i husdyrbrugloven, jf. § 59 i den gældende bekendtgørelse.

Der er endvidere fastsat regler om digital annoncering af information og afgørelser i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsens § 62. Også denne bestemmelse har hjemmel i den gældende bemyndigelsesbestemmelse i § 56 a, stk. 3, samt lovens § 69. Bestemmelsen omfatter annoncering af bl.a. information til offentligheden, jf. den gældende husdyrbruglovs § 55, stk. 2, afgørelser om godkendelser og tilladelser efter husdyrbruglovens §§ 16 a og 16 b, der er omfattet af proceduren i den gældende

husdyrbruglovs § 55, med de oplysninger, der er nævnt i den gældende lovs § 55, stk. 5, og afgørelser om godkendelser og tilladelser efter husdyrbruglovens §§ 16 a og 16 b, der ikke er omfattet af proceduren i den gældende husdyrbruglovs § 55, herunder begrundelsen, jf. den gældende husdyrgodkendelsesbekendtgørelses § 61, stk. 2.

Det foreslås, med lovforslaget, at den gældende bemyndigelsesbestemmelse i § 56 a, stk. 3, præciseres således, at bestemmelsen udtrykkeligt omfatter inddragelse af berørte myndigheder og regler om annoncering i sager omfattet af § 54 j, stk. 1 og § 55, stk. 1. Der er som nævnt tale om en præcisering, hvorfor den nugældende retsstilling videreføres.

Præciseringen af § 56 a, stk. 3, skal ses i sammenhæng med forslaget om at ophæve den gældende lovs § 55, stk. 2-5, jf.- forslagets § 2, nr. 4, idet det er hensigten, at de ophævede bestemmelser skal videreføres i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen i medfør af § 56 a, stk. 3. Herved vil det kunne sikres, at VVM-reglerne for projekter om intensiv husdyravl som hovedregel samles i denne bekendtgørelse.

Den foreslåede præcisering af bemyndigelsesbestemmelsen i § 56 a, stk. 3, skal medvirke til at sikre, at de bemærkninger, der følger af EU-Kommissionens åbningsskrivelse, kan imødekommes i overensstemmelse med Danmarks besvarelse heraf ved ændringer i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen. Kommissionen har bl.a. kritiseret implementeringen af VVM direktivets artikel 6, som vedrører offentlighedens, herunder den berørte offentligheds mulighed, for tidligt at blive informeret om og inddraget i beslutningsprocesserne om konkrete projekter. EU-Kommissionens åbningsskrivelse vil således give anledning til præciseringer i forhold til de nugældende regler i lovens § 55, stk. 2-5, når disse bestemmelser som det er hensigten overføres til husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen i medfør af § 56 a, stk. 3. Foruden disse præciseringer, er det hensigten, at den nugældende retsstilling således vil blive videreført i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen.

Bemyndigelsesbestemmelsen i § 56 a, stk. 3, vil bl.a. blive anvendt til at udvide den nugældende regel i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsens § 59, således at bestemmelsen også vil omfatte høring af de berørte myndigheder i forbindelse med afgørelser, der er omfattet af lovens § 54 j og § 55, dvs. i projekter omfattet af hhv. screeningspligt og obligatorisk VVM-pligt. Denne forpligtelse følger i dag af den gældende lovs § 55, stk. 2. Den beskrevne ændring af husdyrgodkendelsesbekendtgørelsens § 59, vil indebære en mere tekstnær implementering af VVM-direktivets artikel 6, stk. 1. Der skal også i bekendtgørelsen fastsættes regler, der sikrer, at de berørte myndigheder bliver hørt, inden kommunalbestyrelsen afgiver en udtalelse om, hvor omfattende og detaljerede de oplysninger, som ansøger skal fremlægge i miljøkonsekvensvurderingsrapporten, skal være. En sådan bestemmelse skal sikre gennemførelse af VVM-direktivets artikel 5, stk. 2.

Der skal endvidere – i overensstemmelse med den gældende lovs § 55, stk. 2, – fastsættes regler, der sikrer, at offentligheden ved offentlig annoncering eller andre egnede midler inddrages tidligt i beslutningsprocedurerne, og senest så snart de oplysninger, der følger af VVM-direktivets artikel 6, stk. 2, litra a-g, med rimelighed kan gives. Dette vil indebære, at offentligheden skal informeres om de oplysninger, der følger af den gældende lovs § 55, stk. 2, nr. 1-7. Derudover skal offentligheden også informeres om, hvorvidt de miljøoplysninger, der er indhentet af ansøgeren eller kommunalbestyrelsen til brug for sagens behandling, er til rådighed for offentligheden.

I overensstemmelse med den gældende lovs § 55, stk. 3, vil der også blive fastsat regel om, at kommunalbestyrelsen fastsætter passende tidsfrister for fremsendelse af bemærkninger eller spørgsmål i forbindelse med den beskrevne offentlighedsproces. Bestemmelsen vil endvidere fortsat give mulighed for kommunalbestyrelsen til at fastsætte en passende frist afhængig af det ansøgtes kompleksitet, karakter og omfang samt praktiske hensyn. I overensstemmelse med EU-Kommissionens bemærkninger i

åbningskrivelsen vil reglen dog blive formuleret således, at der ikke kan fastsættes frister, der er kortere end 2 uger.

Herudover skal der på baggrund af bemyndigelsesbestemmelsen også fastsættes regler, der udtrykkeligt sikrer, at den berørte offentlighed og berørte myndigheder inden for rimelige tidsfrister får adgang til de oplysninger, der følger af VVM-direktivets artikel 6, stk. 3, dvs. ansøgningen, miljøkonsekvensrapporten, eventuelle supplerende oplysninger, herunder miljøoplysninger, og rapporter og udkast til afgørelse om tilladelse. Der skal i den forbindelse også fastsættes regler, der sikrer, at den berørte offentlighed og de berørte myndigheder har adgang til at kommentere på oplysningerne og derved vil have reel adgang til tidligt og effektivt at deltage i beslutningsprocessen, mens alle muligheder står er åbne. Kommunalbestyrelsen vil – i overensstemmelse med den gældende § 55, stk. 4 – være forpligtet til at fastsætte en høringsfrist på mindst 30 dage svarende til direktivets artikel 6, stk. 7.

Kommunalbestyrelsen vil i den forbindelse blive forpligtet til at fastsætte rimelige tidsrammer for de forskellige faser, således at der dels er tilstrækkelig tid til at informere de berørte myndigheder og offentligheden, dels er tilstrækkelig tid for den berørte offentlighed og de berørte myndigheder til at forberede sig på og opnå reel deltagelse i beslutningsprocessen. Denne forpligtelse vil have til formål at gennemføre direktivets artikel 6, stk. 5, i overensstemmelse med EU-Kommissionens bemærkninger i åbningskrivelsen, og vil være en videreførelse af den gældende lovs § 55, stk. 3.

Bemyndigelsesbestemmelsen vil som hidtil kunne anvendes til at fastsætte regler om formidling af høringer, jf. også den gældende § 62 i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen om offentliggørelse. Bemyndigelsesbestemmelsen vil tilsvarende kunne anvendes til at fastsætte regler svarende til den nugældende lovs § 55, stk. 5, hvorefter kommunalbestyrelsen dels straks skal foretage offentlig annoncering, når den har truffet afgørelse om en ansøgning omfattet af lovens § 55, stk. 1, dels skal sikre, at indholdet af afgørelsen og de vigtigste begrundelser og overvejelser, der ligger til grund for afgørelsen, herunder om proceduren for offentlig deltagelse, er tilgængelige for offentligheden og berørte myndigheder, dels skal informere om, hvor og hvordan afgørelsen og relevante oplysninger stilles til rådighed.

Miljø- og Fødevareministeriet bemærker, at ovennævnte angivelse af konkrete udmøntninger ikke er udtømmende, men alene er et udtryk for forventede ændringer af husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen som følge af, at husdyrbruglovens § 55, stk. 2-5, ophæves og i lyset af EU-Kommissionens åbningskrivelse.

Det bemærkes i den forbindelse, at bemyndigelsesbestemmelsen fortsat bl.a. også vil kunne anvendes til at fastsætte regler om høring og annoncering samt efterfølgende informering og inddragelse af offentligheden om godkendelser og tilladelser mv. alt efter de EU-krav, som de forskellige direktiver eller internationale forpligtelser måtte stille til inddragelse af offentligheden.

Til nr. 8 (§ 56 a, stk. 4)

Den gældende husdyrbruglovs § 56 a, stk. 4, indebærer, at miljøministeren kan fastsætte regler om inddragelse af offentligheden i forbindelse med afgørelser om husdyrbrug, husdyranlæg, gødnings- og ensilageopbevaringsanlæg og forhold forbundet med husdyrhold eller anvendelse af gødning m.v. i en anden stat, som kan få indvirkning på miljøet i Danmark, for at opfylde Danmarks EU-retlige og internationale forpligtelser.

Det foreslås med lovforslaget, at § 56 a, stk. 4, præciseres, således at det fremgår, at miljøministeren fastsætter regler om inddragelse af offentligheden i forbindelse med afgørelser om husdyrbrug, husdyranlæg, gødnings- og ensilageopbevaringsanlæg og forhold forbundet med husdyrhold eller

anvendelse af gødning m.v. i en anden stat, som kan få indvirkning på miljøet i Danmark, for at opfylde Danmarks EU-retlige og internationale forpligtelser.

Ændringen er alene af redaktionel karakter, og indebærer ingen ændring af den gældende retstilstand.

Til § 3

Det foreslås med § 3, at loven træder i kraft den 1. januar 2021.

Miljøvurderingsloven og husdyrbrugloven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. miljøvurderingslovens § 59 og husdyrbruglovens § 112.

Til § 4

Det foreslås med § 4, stk. 1, at ansøgninger efter miljøvurderingsloven om projekter om intensivt fiskeopdræt, hvor det samlede anlæg er beliggende nærmere end 1 sømil fra kysten, der er indgivet til eller under behandling ved kommunalbestyrelsen overføres ved ikrafttrædelsen af lovforslaget til miljøministeren.

Det foreslås med § 4, stk. 2, kommunalbestyrelsen videregiver sagerne til miljøministeren, som orienterer ansøger om, at sagerne færdigbehandles af miljøministeren.

Til § 5

Det foreslås med § 5, stk. 1, at såfremt Miljø- og Fødevarerklagenævnet ved behandlingen af en klage over en afgørelse efter miljøvurderingsloven vedrørende intensivt fiskeopdræt, hvor det samlede anlæg er beliggende nærmere end 1 sømil fra kysten efter lovforslagets ikrafttrædelse, træffer afgørelse om, at sagen hjemvises til fornyet behandling i første instans, skal sagen i første instans overføres til miljøministeren.

Det foreslås med § 5, stk. 2, indebærer, at kommunalbestyrelsen i sager omfattet af § 5, stk. 1, videregiver sagen til miljøministeren, som orienterer adressaten om, at sagen færdigbehandles af ministeren.

Til § 6

Det foreslås med § 6, at såfremt Miljø- og Fødevarerklagenævnet efter lovforslagets ikrafttrædelse stadfæster en afgørelse efter miljøvurderingslovens § 21 om krav om miljøvurdering af intensivt fiskeopdræt, hvor det samlede anlæg er beliggende nærmere end 1 sømil fra kysten, skal miljøministeren færdigbehandle sagen.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
<p>§ 1 –</p> <p><i>Stk. 2.</i> Formålet med en miljøvurdering er, at der under inddragelse af offentligheden tages hensyn til planers, programmers og projekters sandsynlige væsentlige indvirkning på miljøet, herunder den biologiske mangfoldighed, befolkningen, menneskers sundhed, flora, fauna, jordbund, jordarealer, vand, luft, klimatiske faktorer, materielle goder, landskab, kulturarv, herunder kirker og deres omgivelser og arkitektonisk og arkæologisk arv, større menneske- og naturskabte katastroferisici og ulykker og ressourceeffektivitet og det indbyrdes forhold mellem disse faktorer.</p>	<p>§ 1</p> <p>I lov om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VMM), jf. lovbekendtgørelse nr. 1225 af 25. oktober 2018:</p> <p>1. I § 1 <i>stk. 2</i>, indsættes efter »der under inddragelse af offentligheden«: »så tidligt som muligt og forud for, at myndigheden træffer afgørelse om en plan, et program eller et projekt,«.</p>
<p>§ 4 –</p> <p><i>Stk. 2.</i> Lovens bestemmelser om offentlig høring, jf. § 35, finder ikke anvendelse på projekter, der vedtages i enkeltheder ved lov.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Loven finder ikke anvendelse på projekter eller dele af projekter, som i anden lovgivning udtrykkeligt er undtaget fra loven.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Vedkommende minister kan efter forhandling med miljø og fødevareministeren fastsætte regler, der fraviger lovens bestemmelser om projekter på havområdet.</p>	<p>2. § 4, <i>stk. 2 og 3</i>, ophæves og i stedet indsættes:</p> <p>»<i>Stk. 2.</i> Såfremt et projekt omfattet af lovens bilag 1 eller 2 vedtages i enkeltheder ved en særlig lov, kan høring af offentligheden, jf. § 35, <i>stk. 1, nr. 2 og 3</i>, undlades, forudsat at lovens formål, jf. § 1, opfyldes. Undtagelsen gælder ikke høring efter § 38.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Loven finder ikke anvendelse på projekter eller dele af projekter omfattet af bilag 1 eller 2, såfremt projekterne miljøvurderes efter anden lovgivning, som udtrykkeligt undtager disse projekter fra denne lov.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Et projekt omfattet af lovens bilag 1 eller 2 kan i undtagelsestilfælde helt eller delvist</p>

<p>§ 5</p> <p><i>§ 5 nr. 1) Offentligheden:</i></p> <p>a) En eller flere fysiske eller juridiske personer (selskaber m.v.), som direkte eller indirekte berøres eller forventes berørt af planen, programmet eller projektet, og</p> <p>b) foreninger og organisationer, der har beskyttelsen af landskab, kulturarv, natur eller miljøinteresser som formål, hvis foreningen eller organisationen har vedtægter eller love, som dokumenterer dens formål, og foreningen eller organisationen repræsenterer mindst 100 medlemmer.</p> <p>2-4) --</p> <p><i>5) Miljøvurdering af konkrete projekter: En proces, der består af</i></p> <p>a-c –</p> <p>d) myndighedens afgørelse om et projekts væsentlige indvirkninger på miljøet under hensyntagen til resultaterne af den i litra c omhandlede undersøgelse og myndighedens egen supplerende undersøgelse, jf. § 24, stk. 1, og</p> <p>e) afgørelse om tilladelse efter § 25, og afgørelse om tilladelse efter anden lovgivning som i regler fastsat i medfør af § 15, stk. 4, erstatter en afgørelse om tilladelse efter § 25.</p> <p>6-8) –</p>	<p>fritages fra lovens bestemmelser om miljøvurdering, hvis dette vil skade formålet med projektet, forudsat at lovens formål, jf. § 1, opfyldes. Fritagelsen gælder ikke høring efter § 38.«</p> <p>Stk. 4 bliver herefter stk. 5.</p> <p>3. <i>§ 5, nr. 1</i>, affattes således:</p> <p>»1) Offentligheden:</p> <p>a) den brede offentlighed: en eller flere fysiske eller juridiske personer eller foreninger, organisationer eller grupper, og</p> <p>b) den berørte offentlighed: den del af offentligheden, som er berørt af, kan blive berørt af eller har en interesse i planen, programmet eller projektet. Hertil anses også ikke-statslige organisationer foreninger og organisationer, der har beskyttelsen af landskab, kulturarv, natur eller miljøinteresser som formål, hvis foreningen eller organisationen har vedtægter eller love, som dokumenterer dens formål, og foreningen eller organisationen repræsenterer mindst 100 medlemmer, for at være omfattet.«</p> <p>4. I <i>§ 5, nr. 5, litra d</i>, ændres »myndighedens afgørelse« til »myndighedens begrundede konklusion«.</p> <p>5. I <i>§ 5, nr. 5, litra e</i>, indsættes før »afgørelse om tilladelse efter § 25«: »indarbejdelse af myndighedens begrundede konklusion i«.</p>
--	--

§ 15

§ 15. Følgende projekter, der kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet må ikke påbegyndes, før myndigheden, jf. § 17, skriftligt har meddelt tilladelse til at påbegynde projektet efter en miljøvurdering af projektets indvirkning på miljøet,

1-2) --

3) projekter omfattet af bilag 2, hvor en bygherre har anmodet om, at ansøgningen skal undergå en miljøvurdering, jf. § 18, stk. 2.

Stk. 2. -

Stk. 3. Tilladelser, som i henhold til regler fastsat i medfør af stk. 4 helt eller delvis skal erstatte tilladelser efter § 25, skal meddeles på baggrund af en miljøvurdering efter reglerne i denne lov eller regler fastsat i medfør af § 4, stk. 4.

§ 17

§ 17. Kommunalbestyrelsen er myndighed for behandling af projekter på land omfattet af bilag 1 og 2 og for behandling af bygherrens ansøgninger efter § 18 og dertil knyttede afgørelser efter §§ 21 og 25, jf. dog stk. 2, og 5 og 6.

Stk. 2. Regionsrådet er myndighed for behandling af projekter omfattet af bilag 1 og 2 og for behandling af bygherrens ansøgninger efter § 18 og dertil knyttede afgørelser efter §§ 21 og 25, hvis dele eller hele projektet er omfattet af råstoflovens § 7, jf. dog stk. 5 og 6.

Stk. 3. Miljøministeren er myndighed for behandling af projekter på havområdet omfattet af bilag 1 og 2 og for behandling af bygherrens ansøgninger efter § 18 og dertil knyttede afgørelser efter §§ 21 og 25. Dog er kommunalbestyrelsen myndighed for behandling af projekter vedrørende kystbeskyttelsesforanstaltninger omfattet af § 3, stk. 2 og 3, i lov om kystbeskyttelse m.v. og intensivt fiskeopdræt, hvor det samlede anlæg er beliggende nærmere end 1 sømil fra kysten.

6. I § 15, stk. 1, indsættes efter »Følgende projekter, der«: »på grund af deres art, dimensioner eller placering«.

7. I § 15, stk. 1, nr. 3, ændres »§ 18, stk. 2« til: »§ 19, stk. 4«.

8. I § 15, stk. 3, ændres »§ 4, stk. 4« til: »§ 4, stk. 5«.

9. § 17, stk. 1-4, affattes således:
»§ 17. Kommunalbestyrelsen er myndighed for behandling af sager vedrørende projekter på land, der er omfattet af bilag 1 eller 2, og herunder for vurderingen af, om projekter omfattet af bilag 2 på grund af deres art, dimensioner eller placering kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet, jf. dog stk. 2, 3, 5 og 6.
Stk. 2. Regionsrådet er myndighed for behandling af sager vedrørende projekter, der er omfattet af bilag 1 eller 2, hvor hele eller dele af projektet er omfattet af råstoflovens § 7, og herunder for vurderingen af, om projekter omfattet af bilag 2 på grund af deres art, dimensioner eller placering kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet, jf. dog stk. 5 og 6.
Stk. 3. Miljøministeren er myndighed for behandling af sager vedrørende projekter på havområdet omfattet af bilag 1 eller 2, jf. dog stk. 4, og herunder for vurderingen af, om projekter omfattet af bilag 2 på grund af deres art, dimensioner eller placering kan forventes

<p><i>Stk. 4.</i> Energi-, forsynings- og klimaministeren er myndighed for følgende projekter på havet:</p> <p>1) Projekter om efterforskning og indvinding af kulbrinter, lagring i undergrunden, rørledninger m.v. omfattet af bilag 1, nr. 14, 16, 22, 23 og 29, og bilag 2, nr. 2, litra d og e, nr. 3, litra a, nr. 10, litra i, og nr. 13, litra a og b.</p> <p>2) Projekter om etablering af elproduktionsanlæg, der udnytter vand og vind, med tilhørende interne ledningsanlæg omfattet af bilag 2, nr. 3, litra i og j, og nr. 13, litra a.</p> <p><i>Stk. 5-7 –</i></p> <p style="text-align: center;">Kapitel 7 <i>Krav til bygherren</i> <i>Ansøgning</i></p> <p>§ 18</p> <p><i>§ 18.</i> Bygherren skal før etablering, udvidelse eller ændring af projekter omfattet af bilag 1 og 2 indgive en skriftlige ansøgning om projektet til den myndighed, der skal behandle ansøgningen, jf. § 17.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Såfremt bygherren ønsker, at et projekt omfattet af bilag 2 skal undergå en miljøvurderingsproces, skal bygherrens ansøgning indeholde oplysning herom.</p> <p>§ 19</p> <p><i>§ 19.</i> Bygherrens ansøgning om en afgørelse efter § 21, skal indeholde</p> <p>1) oplysninger om projektets potentielle indvirkning på miljøet, jf. bilag 5, og</p> <p>2) tilgængelige resultater af andre relevante vurderinger af projektets indvirkninger på miljøet, der er foretaget i medfør af EU-lovgivning, der er relevante for det konkrete projekt.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Ansøgningen efter stk. 1 kan indeholde en beskrivelse af særkender ved projektet eller af de foranstaltninger, der påtænkes truffet for at undgå</p>	<p>at få er væsentlige indvirkninger på miljøet. Dog er kommunalbestyrelsen myndighed for behandling af sager vedrørende projekter omfattet af bilag 1 eller 2, hvor hele eller dele af projektet er omfattet af § 3, stk. 2 og 3, i lov om kystbeskyttelse m.v., og herunder for vurderingen af, om projekter omfattet af bilag 2 på grund af deres art, dimensioner eller placering kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Energi-, forsynings- og klimaministeren er myndighed for behandling af sager vedrørende projekter på havområdet, der er omfattet af bilag 1 eller 2, og herunder for vurderingen af, om projekter omfattet af bilag 2 på grund af deres art, dimensioner eller placering kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet:</p> <p>1) Projekter om efterforskning og indvinding af kulbrinter, lagring i undergrunden, rørledninger m.v. omfattet af bilag 1, nr. 14, 16, 22, 23 og 29, og bilag 2, nr. 2, litra d og e, nr. 3, litra a, nr. 10, litra i, og nr. 13, litra a og b.</p> <p>2) Projekter om etablering af elproduktionsanlæg, der udnytter vand og vind, med tilhørende interne ledningsanlæg omfattet af bilag 2, nr. 3, litra i og j, og nr. 13, litra a.»</p> <p>10. <i>Overskriften</i> til kapitel 7 affattes således:</p> <p style="text-align: center;">»Kapitel 7 <i>Bygherrens ansøgning og miljøkonsekvensrapport</i>«.</p> <p>11. I § 18, <i>stk. 1</i>, indsættes efter ”omfattet af bilag 1”: ”, der på grund af deres art, dimensioner eller placering kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet,«.</p> <p>12. § 18, <i>stk. 2</i>, ophæves.</p>
---	--

eller forebygge, hvad der kunne have været væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet.

§ 20

§ 20. Bygherren fremlægger en miljøkonsekvensrapport for et projekt omfattet af § 15. De oplysninger, som bygherren efter stk. 2 fremlægger i miljøkonsekvensrapporten, skal være fuldstændige og af tilstrækkelig høj kvalitet.

Stk. 2. Miljøkonsekvensrapporten skal mindst omfatte følgende oplysninger:

1-6) –

Stk. 3-6 –

13. § 19 affattes således:

»§ 19. Bygherren skal før etablering, udvidelse eller ændring af projekter omfattet af bilag 2 indgive en skriftlig ansøgning om en afgørelse efter § 21 til den myndighed, der skal behandle ansøgningen, jf. § 17.

Stk. 2. Bygherrens ansøgning om en afgørelse efter § 21 skal indeholde

1) oplysninger om projektets karakteristika og dets forventede væsentlige indvirkninger på miljøet, jf. bilag 5, og

2) tilgængelige resultater af andre relevante vurderinger af projektets indvirkninger på miljøet, der er foretaget i medfør af EU-lovgivning, der er relevante for det konkrete projekt.

Stk. 3. Bygherrens ansøgning kan tillige indeholde en beskrivelse af særkender ved projektet eller af de foranstaltninger, der påtænkes truffet for at undgå eller forebygge, hvad der kunne have været væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet.

Stk. 4. Hvis en bygherre ønsker, at et projekt omfattet af bilag 2 skal undergå en miljøvurdering, fordi det på grund af dets art, dimensioner eller placering kan forventes at få væsentlige indvirkninger på miljøet, jf. § 15, stk. 1, nr. 3, skal bygherrens ansøgning indeholde oplysning herom.«

14. I § 20, stk. 1, 2. pkt., affattes således:

»Miljøkonsekvensrapporten skal indeholde de oplysninger, der med rimelighed kan kræves, for at der kan nås frem til en begrundet konklusion om projektets væsentlige indvirkninger på miljøet, idet der tages hensyn til gældende viden og vurderingsmetoder.«

15. I § 20, stk. 2, ændres

»Miljøkonsekvensrapporten skal« til: »De oplysninger, som bygherren fremlægger i miljøkonsekvensrapporten, skal være fuldstændige og af tilstrækkelig høj kvalitet og«.

16. I § 20 indsættes som stk. 7:

<p>§ 21</p> <p>§ 21. Myndigheden, jf. § 17, træffer på grundlag af bygherrens ansøgning, jf. § 19, afgørelse om, hvorvidt et projekt omfattet af bilag 2 er omfattet af krav om miljøvurdering og tilladelse. Ved vurderingen skal myndigheden tage hensyn til kriterierne i bilag 6. Afgørelsen skal endvidere tage hensyn til resultaterne af foreløbig kontrol eller vurderinger af indvirkningen på miljøet, der er foretaget i medfør af EU-lovgivningen.</p> <p>Stk. 2. Afgørelsen skal begrundes med hovedårsagerne til afgørelsen og henvisning til de i bilag 6 opførte relevante kriterier. Begrundelsen for en afgørelse om, at et projekt ikke er omfattet af krav om miljøvurdering, skal endvidere anføre særkender ved projektet eller anføre, hvilke foranstaltninger der påtænkes truffet for at undgå eller forebygge, hvad der ellers kunne have været væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet, hvis bygherren har fremlagt en beskrivelse efter § 19, stk. 2.</p> <p>§ 23</p> <p>§ 23 stk. 1-3 –</p> <p>Stk. 4. Miljø- og fødevarerministeren kan fastsætte nærmere regler om indholdet af udtalelsen efter stk. 1 og om myndighedens afgrænsning af miljøkonsekvensrapportens indhold.</p>	<p>»Stk. 7. Myndigheden, jf. § 17, skal stille relevante miljøoplysninger til rådighed for bygherrens udarbejdelse af miljøkonsekvensrapporten, jf. stk. 2, såfremt myndigheden er i besiddelse af sådanne.«</p> <p>17. I § 21, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »hvorvidt et projekt omfattet af bilag 2«: », der på grund af dets art, dimensioner eller placering er undergivet et«.</p> <p>18. I § 21, stk. 2, ændres »19, stk. 2« til: »§ 19, stk. 3«.</p> <p>19. I § 23 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke: »Stk. 4. Myndigheden udarbejder en udtalelse på grundlag af de af bygherren fremlagte oplysninger, navnlig oplysningerne om projektets særlige karakteristika, jf. § 18, herunder dets placering og tekniske kapacitet, og dets forventede indvirkning på miljøet, og de under høringen fremkomne kommentarer og bemærkninger.«</p> <p>Stk. 4 bliver herefter stk. 5.</p>
---	---

<p>§ 24</p> <p><i>§ 24 stk. 1. –</i></p> <p><i>Stk. 2.</i> Myndigheden skal efter gennemgang af miljøkonsekvensrapporten sende den i høring hos berørte myndigheder og offentligheden i overensstemmelse med § 35, stk. 1, nr. 3, og § 38.</p> <p>§ 25</p> <p><i>§ 25.</i> Efter høringen skal myndigheden træffe afgørelse, om en ansøgning efter § 18, stk. 1, kan imødekommes. Afgørelsen træffes på grundlag af bygherrens ansøgning, miljøkonsekvensrapporten, eventuelle supplerende oplysninger og resultatet af de høringer, der er foretaget. Såfremt projektet kan få væsentlig indvirkning på miljøet i en anden stat, kan myndigheden først træffe afgørelse om tilladelse til projektet, når miljøministerens samtykke efter § 38 foreligger.</p> <p><i>Stk. 2. –</i></p> <p>§ 27</p> <p><i>§ 27.</i> Træffer myndigheden afgørelse efter § 25, stk. 1, om at tillade det ansøgte projekt, skal afgørelsen indeholde alle de miljømæssige betingelser, der er knyttet til afgørelsen, en beskrivelse af alle projektets særkender og de foranstaltninger, der påtænkes truffet for at undgå, forebygge eller begrænse og om muligt neutralisere væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet, og eventuelle overvågningsforanstaltninger.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Myndigheden kan stille vilkår for tilladelser, jf. stk. 1, med henblik på opfyldelse af lovens formål og inden for dens anvendelsesområde.</p>	<p>20. I § 24, stk. 2, ændres »§ 35, stk. 1, nr. 3« til: »§ 35, stk. 3, nr. 3«.</p> <p>21. I § 25, stk. 1, 2. pkt., ændres »og resultatet af de høringer, der er foretaget« til: », resultaterne af de høringer der er foretaget, myndighedens begrundede konklusion«.</p> <p>22. § 27 affattes således: »§ 27. Træffer myndigheden afgørelse efter § 25, stk. 1, om at tillade det ansøgte projekt, skal afgørelsen omfatte den begrundede konklusion samt indeholde alle de miljømæssige betingelser, der er knyttet til afgørelsen, en beskrivelse af alle projektets særkender og de foranstaltninger, der påtænkes truffet for at undgå, forebygge eller begrænse og om muligt neutralisere væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet, som bygherren skal gennemføre, og eventuelle overvågningsforanstaltninger. <i>Stk. 2.</i> Myndigheden kan stille vilkår for tilladelser, jf. stk. 1, med henblik på opfyldelse af lovens formål og inden for dens anvendelsesområde. Vilkår skal stå i et rimeligt forhold til projektets art, placering og dimensioner samt omfanget af dets indvirkninger på miljøet. <i>Stk. 3.</i> Har projektet væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet, skal myndigheden i</p>
---	--

<p><i>Stk. 3.</i> Træffer myndigheden afgørelse om at nægte tilladelse til det ansøgte projekt, skal myndigheden angive hovedårsagerne herfor i afgørelsen.</p> <p>§ 28</p> <p>§ 28. Vil projektet have væsentlige skadelige indvirkninger på miljøet, skal myndigheden i tilladelsen stille vilkår, jf. § 27, stk. 2, for bygherrens overvågning heraf.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Myndigheden kan genoptage en afgørelse efter § 25 og kan om nødvendigt meddele forbud og påbud, herunder tilbagekalde en tilladelse eller fastsætte særlige vilkår i en eksisterende tilladelse, hvis</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) der fremkommer nye oplysninger om projektets væsentlige skadelige indvirkning på miljøet eller 2) projektets væsentlige skadelige indvirkning ikke kunne forudses ved myndighedens afgørelse om tilladelsen. <p><i>Stk. 3.</i> Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om overvågningens gennemførelse, om indholdet i overvågningen og om, at overvågningen i visse tilfælde skal udøves af andre end bygherren, samt om indberetning til ministeren af resultaterne af overvågningen.</p>	<p>tilladelsen stille vilkår for bygherrens overvågning heraf.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Vilkår om overvågningsforanstaltninger og deres omfang og varighed skal stå i et rimeligt forhold til projektets art, placering og dimensioner samt omfanget af dets indvirkninger på miljøet. Hvor det er hensigtsmæssigt, kan der anvendes eksisterende overvågningsordninger fra anden EU-lovgivning eller fastsat i anden lovgivning eller i medfør af anden lovgivning, hvor det er hensigtsmæssigt i forhold til konkrete projekt og formålet med overvågningen.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Træffer myndigheden afgørelse om at nægte tilladelse til det ansøgte projekt, skal myndigheden angive hovedårsagerne herfor i afgørelsen.</p> <p><i>Stk. 6.</i> Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om overvågningens gennemførelse, om indholdet i overvågningen og om, at overvågningen i visse tilfælde skal udøves af andre end bygherren, samt om indberetning til ministeren af resultaterne af overvågningen.«</p> <p>23. § 28 affattes således:</p> <p>»§ 28. Myndigheden kan genoptage en afgørelse efter § 25 og kan om nødvendigt meddele forbud og påbud, herunder tilbagekalde en tilladelse eller fastsætte særlige vilkår i en eksisterende tilladelse, hvis</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) der fremkommer nye oplysninger om projektets væsentlige skadelige indvirkning på miljøet, 2) projektets væsentlige skadelige indvirkning ikke kunne forudses ved myndighedens afgørelse om tilladelsen, eller 3) projektets skadelige indvirkning i øvrigt går ud over det, som blev lagt til grund ved myndighedens meddelelse af tilladelse.«
--	--

§ 32

§ 32. Den myndighed, der som en del af udarbejdelsen eller vedtagelsen af en plan eller et program foretager en miljøvurdering m.v. efter reglerne i afsnit II, skal foretage høring af

- 1) berørte myndigheder, før der træffes screeningsafgørelse efter § 10,
- 2) berørte myndigheder, før der tages stilling til afgrænsningen af miljørapporten, jf. § 11, og
- 3) offentligheden og berørte myndigheder over udkast til plan eller program samt ledsagende miljørapport, jf. § 12.

Stk. 2. Myndigheden fastsætter en passende frist for høringer efter stk. 1.

24. § 32, stk. 1 og 2, ophæves, og i stedet indsættes:

»Den myndighed, der som en del af udarbejdelsen eller vedtagelsen af en plan eller et program foretager en miljøvurdering m.v. efter reglerne i afsnit II, skal sikre, at

- 1) offentligheden,
- 2) berørte myndigheder, og
- 3) berørte stater

informeres tidligt i beslutningsprocessen og senest, så snart oplysningerne med rimelighed kan gives.

Stk. 2. De oplysninger, som myndigheden skal informere om, jf. stk. 1, er følgende:

- 1) Angivelse af, hvortil bemærkninger eller spørgsmål kan rettes.
- 2) Nærmere oplysninger om fristerne for fremsendelse af bemærkninger eller spørgsmål.
- 3) Oplysning om, hvorvidt planen eller programmet vil indebære en høring efter § 38.
- 4) Planens eller programmets retlige grundlag.
- 5) Hvorvidt de miljøoplysninger, der er indhentet af myndigheder til brug for sagens behandling, er til rådighed for offentligheden, berørte myndigheder og berørte nabostater.
- 6) Eventuelle supplerende oplysninger, herunder de vigtigste rapporter og anbefalinger mv., som myndigheden har modtaget.
- 7) Hvor og hvordan oplysningerne stilles til rådighed.
- 8) Hvilke foranstaltninger der er eller vil blive truffet med henblik på offentlighedens, berørte myndigheders og berørte stateres deltagelse i miljøvurderingsprocessen.

Stk. 3. Den myndighed, der som en del af udarbejdelsen eller vedtagelsen af en plan eller et program foretager en miljøvurdering m.v. efter reglerne i afsnit II, skal sikre, at følgende ved en høring gives mulighed for at afgive kommentarer og stille spørgsmål:

- 1) Berørte myndigheder, før der træffes en afgørelse efter § 10,

Stk. 3. Er der i medfør af anden lovgivning fastsat regler om offentlighedens inddragelse i forbindelse med udarbejdelse af planen eller programmet, herunder om tidsfrister for indsigelser m.v. mod plan- eller programforslaget og offentlig bekendtgørelse af og offentlig tilgængelighed til plan- eller programforslaget, finder disse regler anvendelse på såvel udkast til plan eller program som den ledsagende miljørapport.

§ 35

§ 35. Den myndighed, der foretager en miljøvurdering af byherrens ansøgning og træffer afgørelse efter reglerne i afsnit III, skal foretage høring af

- 1) berørte myndigheder, før der træffes en afgørelse efter § 21,
- 2) offentligheden og berørte myndigheder ved afgrænsningen af miljøkonsekvensrapportens indhold, og før myndigheden afgiver en udtalelse efter § 23, og
- 3) de berørte myndigheder og offentligheden over miljøkonsekvensrapporten, som byherren har fremlagt, herunder ansøgningen om tilladelse, før der træffes en afgørelse om tilladelse.

Stk. 2. Med henblik på høringen efter stk. 1, nr. 2, skal myndigheden offentliggøre en kort beskrivelse af hovedtrækkene i det påtænkte projekt samt følgende oplysninger:

- 2) Berørte myndigheder og berørte stater ved afgrænsningen af miljørapportens indhold, og før myndigheden tager stilling til afgrænsningen af miljørapporten, jf. § 11,
- 3) Offentligheden, berørte myndigheder og berørte stater over udkast til planen eller programmet og den ledsagende miljørapport, før planen eller programmet vedtages, jf. § 12.

Stk. 4. Myndigheden fastsætter en passende frist for høringer efter stk. 3. En passende tidsfrist skal fastsættes under hensyntagen til planens eller programmets art, omfang, kompleksitet og anvendelsesområde samt formålet med miljøvurdering, jf. § 1, stk. 2.«

Stk. 3 bliver herefter til stk. 5.

25. § 35 affattes således:

»§ 35. Den myndighed, der foretager en miljøvurdering af byherrens ansøgning og træffer afgørelse efter reglerne i afsnit III, skal sikre, at

- 1) offentligheden,
- 2) berørte myndigheder, og
- 3) berørte stater

informeres tidligt i beslutningsprocessen og senest, så snart oplysningerne med rimelighed kan gives.

Stk. 2. De oplysninger, som myndigheden skal informere om, er følgende:

- 1) Angivelse af, hvortil bemærkninger eller spørgsmål kan rettes.
- 2) Nærmere oplysninger om fristerne for fremsendelse af bemærkninger eller spørgsmål.
- 3) Oplysning om, hvorvidt projektet vil indebære en høring efter § 38.

- 1) Angivelse af, hvortil bemærkninger eller spørgsmål kan rettes, og nærmere oplysninger om fristerne for fremsendelse af bemærkninger eller spørgsmål.
- 2) Karakteren af eventuelle afgørelser eller udkast til afgørelse, hvis et sådant foreligger, samt efter hvilken lov afgørelsen skal træffes.
- 3) Hvorvidt de miljøoplysninger, der er indhentet af bygherren eller myndigheden til brug for sagens behandling, er til rådighed for offentligheden.
- 4) Hvor og hvordan de relevante oplysninger stilles til rådighed.
- 5) Hvilke foranstaltninger der er truffet med henblik på offentlighedens deltagelse i VVM.

Stk. 3. Med henblik på høringen efter stk. 1, nr. 3, skal myndigheden offentliggøre de i stk. 2 nævnte oplysninger med ansøgningen, miljøkonsekvensrapporten, eventuelle supplerende oplysninger, jf. § 24, og udkast til afgørelse om tilladelse.

Stk. 4. Myndigheden kan fastsætte passende tidsfrister for høringer af de berørte myndigheder, jf. stk. 1, nr. 1 og 2. Myndigheden fastsætter en frist for høring af offentligheden, jf. stk. 1, nr. 2, på 14 dage. Myndigheden kan fravige denne frist, såfremt der foreligger særlige omstændigheder. For høring af offentligheden, jf. stk. 1, nr. 3, er høringsfristen mindst 8 uger.

- 4) Karakteren af eventuelle afgørelser eller udkast til afgørelse, hvis et sådant foreligger, samt efter hvilken lov afgørelsen skal træffes.
- 5) Hvorvidt de miljøoplysninger, der er indhentet af bygherren eller myndigheden til brug for sagens behandling, er til rådighed for offentligheden, berørte myndigheder og berørte nabostater.
- 6) Eventuelle supplerende oplysninger, herunder de vigtigste rapporter og anbefalinger mv., som myndigheden har modtaget.
- 7) Hvor og hvordan oplysningerne stilles til rådighed.
- 8) Hvilke foranstaltninger der er eller vil blive truffet med henblik på offentlighedens, berørte myndigheders og berørte nabostaters deltagelse i miljøvurderingsprocessen.

Stk. 3. Den myndighed, der vurderer bygherrens ansøgning og træffer afgørelse efter reglerne i afsnit III, skal sikre, at følgende ved en høring gives mulighed for at afgive kommentarer og stille spørgsmål:

- 1) Berørte myndigheder, før der træffes en afgørelse efter § 21.
- 2) Offentligheden, berørte myndigheder og berørte stater ved afgrænsningen af miljøkonsekvensrapportens indhold, og før myndigheden afgiver en udtalelse efter § 23.
- 3) Offentligheden, berørte myndigheder og berørte stater over miljøkonsekvensrapporten, som bygherren har fremlagt, herunder ansøgningen om tilladelse, før der træffes en afgørelse om tilladelse efter § 25.

Stk. 4. Med henblik på høring efter stk. 3, nr. 2, skal myndigheden sikre, at offentligheden, berørte myndigheder og berørte stater får adgang til følgende:

- 1) bygherrens ansøgning, jf. §§ 18 og 19, og
- 2) eventuelle supplerende oplysninger, herunder miljøoplysninger, rapporter mv.

<p>§ 37</p> <p>§ 37. Når der er truffet afgørelse om at give eller nægte tilladelse til et projekt omfattet af § 15, stk. 1, skal myndigheden straks sikre, at følgende oplysninger er tilgængelige for offentligheden og de berørte myndigheder</p> <p>1) Indholdet af afgørelsen og de betingelser, der eventuelt er knyttet hertil.</p> <p>2-5) –</p> <p>Stk. 3-4 –</p> <p>§ 38</p> <p>§ 38. Forventes en plan, et program eller et projekt at få væsentlig indvirkning på miljøet i en anden stat, skal myndigheden snarest muligt underrette miljøministeren med henblik på gennemførelse af høring efter reglerne i stk. 3 eller 4. Myndigheden må ikke godkende eller vedtage planen eller</p>	<p>Stk. 5. Med henblik på høring efter stk. 3, nr. 3, skal myndigheden sikre, at offentligheden, berørte myndigheder og berørte stater får adgang til følgende:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) bygherrens ansøgning, jf. §§ 18 og § 19, 2) miljøkonsekvensrapporten, jf. § 20, 3) eventuelle supplerende oplysninger, herunder miljøoplysninger, og rapporter, jf. § 24, og 4) udkast til afgørelse om tilladelse. <p>Stk. 6. Myndigheden fastsætter en passende tidsfrist for høring af de berørte myndigheder og berørte stater, jf. dog § 38, stk. 5. En passende tidsfrist skal fastsættes under hensyntagen til projektets art, kompleksitet, placering og dimensioner samt formålet med miljøvurdering, jf. § 1, stk. 2. Myndigheden fastsætter en passende tidsfrist på mindst 14 dage for høring af offentligheden ved afgrænsning af miljøkonsekvensrapportens indhold efter stk. 3, nr. 2. For høring af offentligheden over miljøkonsekvensrapporten efter stk. 3, nr. 3, er høringsfristen mindst 8 uger.«</p> <p>26. I § 37, stk. 1, nr. 1, indsættes efter »knyttet hertil«: », jf. § 27, stk. 1-5«.</p> <p>27. § 38 affattes således: »§ 38. Forventes en plan, et program eller et projekt at få væsentlig indvirkning på miljøet i en anden stat, skal myndigheden snarest muligt underrette miljøministeren med henblik på gennemførelse af høring herom. Myndigheden må ikke godkende eller vedtage planen eller</p>
---	---

<p>programmet endeligt eller træffe afgørelse om tilladelse, før ministeren giver samtykke hertil.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Modtager miljøministeren en henvendelse fra en anden stats myndighed om, at der i Danmark er igangsat udarbejdelse af en plan eller et program eller anmeldt et projekt, hvis gennemførelse kan få væsentlig indvirkning på miljøet i denne anden stat, skal miljøministeren foranledige, at der gennemføres høring efter reglerne i stk. 3 eller 4. Den danske myndighed må ikke godkende eller vedtage planen eller programmet endeligt eller træffe afgørelse om tilladelse, før ministeren giver samtykke hertil.</p> <p><i>Stk. 3.</i> For høring over udkast til en plan eller et program skal ministeren fremsende de i § 32, stk. 1, nr. 3, nævnte oplysninger, oplysninger om dens eller dets mulige grænseoverskridende virkninger på miljøet, herunder på menneskers sundhed, og oplysninger om beslutningsproceduren, herunder angivelse af en passende frist for afgivelse af bemærkninger.</p> <p><i>Stk. 4.</i> For høring over miljøkonsekvensrapport til et ansøgt projekt fremsender miljøministeren de i § 35, stk. 3, nævnte oplysninger, oplysninger om projektets mulige grænseoverskridende virkninger på miljøet, herunder på menneskers sundhed, og oplysninger om beslutningsproceduren, herunder angivelse af en passende frist for afgivelse af bemærkninger.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Modtager miljøministeren fra en anden stat oplysninger om, at et udkast til en plan eller et program under udarbejdelse eller et ansøgt konkret projekt i denne stat kan få væsentlig indvirkning på miljøet i Danmark, skal ministeren foranledige afholdt fornødne høringer i Danmark over de fremsendte oplysninger, jf. § 32, stk. 1, nr. 3, og stk. 2, for planer og programmer, og § 35, stk. 1, nr. 3, og stk. 4, for projekter.</p>	<p>programmet endeligt eller træffe afgørelse om tilladelse, før miljøministeren giver samtykke hertil.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Modtager miljøministeren en henvendelse fra en anden stats myndighed om, at der i Danmark er igangsat udarbejdelse af en plan eller et program eller anmeldt et projekt, hvis gennemførelse kan få væsentlig indvirkning på miljøet i denne anden stat, skal miljøministeren kontakte den danske myndighed for planen, programmet eller projektet. Den danske myndighed må ikke godkende eller vedtage planen eller programmet endeligt eller træffe afgørelse om tilladelse, før ministeren giver samtykke hertil.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Miljøministeren foranlediger, at en berørt stat informeres tidligt i beslutningsprocessen og senest, så snart oplysningerne med rimelighed kan gives, jf. § 32, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3, og § 35, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 3.</p> <p><i>Stk. 4.</i> For høring af en berørt stat over udkast til en plan eller et program skal miljøministeren fremsende de i § 32, stk. 2 og 3, nr. 2 og 3, nævnte oplysninger, oplysninger om dens eller dets mulige grænseoverskridende virkninger på miljøet, herunder på menneskers sundhed, og oplysninger om beslutningsproceduren med angivelse af en passende frist for at afgive bemærkninger, jf. § 32, stk. 4.</p> <p><i>Stk. 5.</i> For høring af en berørt stat over et ansøgt projekt fremsender miljøministeren de i § 35, stk. 2, 4 og 5, nævnte oplysninger, oplysninger om projektets mulige grænseoverskridende virkninger på miljøet, herunder på menneskers sundhed, og oplysninger om beslutningsproceduren. Tidsfristen for høring over afgrænsning af miljøkonsekvensrapporten, jf. § 35, stk. 3, nr. 2, fastsættes i overensstemmelse med § 35, stk. 6, 3. pkt. Tidsfristen for høring over miljøkonsekvensrapporten, jf. § 35, stk. 3, nr. 3, er mindst 30 dage for afgivelse af bemærkninger.</p> <p><i>Stk. 6.</i> Modtager miljøministeren fra en anden stat oplysninger om, at et udkast til en plan eller et program under udarbejdelse</p>
--	--

§ 40

§ 40. En myndighed, der udarbejder planer eller programmer omfattet af denne lov, må ikke udføre opgaver og udøve beføjelser som berørt myndighed i forhold til disse planer og programmer, medmindre der er sikret en funktionel opdeling af kompetencerne inden for myndigheden.

Stk. 2. En myndighed, der er bygherre for et projekt omfattet af denne lov, må ikke behandle ansøgningen om projektet og træffe afgørelse herom, medmindre der er sikret en funktionel opdeling af kompetencerne inden for myndigheden.

§ 46

Stk. 2, 2. og 3. pkt.

Den kompetente myndighed er ligeledes tilsynsmyndighed for de afgørelser, der er truffet efter §§ 21 og 25, og for, at vilkår fastsat i tilladelser overholdes. Tilsynsmyndigheden påser,

eller et ansøgt konkret projekt i denne stat kan få væsentlig indvirkning på miljøet i Danmark, skal ministeren formidle de fremsendte oplysninger samt foranledige afholdt de fornødne høringer i Danmark over de fremsendte oplysninger, jf. § 32 for planer og programmer, og § 35 for konkrete projekter.«

28. § 40 affattes således:

»§ 40. En myndighed, der udarbejder planer eller programmer omfattet af denne lov, eller som samtidig er bygherre og myndighed for et ansøgt projekt omfattet af denne lov, skal varetage sine opgaver og beføjelser på objektiv vis.

Stk. 2. En myndighed, der udarbejder planer eller programmer omfattet af denne lov, må ikke udføre opgaver og udøve beføjelser som berørt myndighed i forhold til disse planer og programmer, medmindre der inden for myndigheden er sikret en passende adskillelse mellem uforenelige funktioner i forbindelse med varetagelsen af disse opgaver og beføjelser.

Stk. 3. En myndighed, der er bygherre for et projekt omfattet af denne lov, må ikke behandle ansøgningen om projektet og træffe afgørelse herom, medmindre der inden for myndigheden er sikret en passende adskillelse mellem uforenelige funktioner i forbindelse med varetagelsen af disse opgaver og beføjelser.

Stk. 4. Miljøministeren fastsætter nærmere regler om, hvordan myndighedernes varetagelse af opgaver og beføjelser efter stk. 1-3 kan ske på objektiv vis og med en passende adskillelse mellem uforenelige funktioner.«

29. I § 46, stk. 2, indsættes efter »at vilkår«: », jf. § 27,«.

at påbud og forbud efter denne lov og regler fastsat i medfør heraf efterkommes.

Lov om husdyrbrug og anvendelse af gødning m.v.,

§ 2.

§ 2, stk. 1. -

§ 2, stk. 2. -

§ 2, stk. 3. Miljø- og fødevarerministeren kan fastsætte regler om, at visse husdyrbrug, anlæg og dyrearter ikke er omfattet af loven. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, at anvendelse af gødning i mængder under en vis grænse ikke er omfattet af loven.

§ 3.

§ 3. I loven forstås ved:

1) Husdyrbrug: Husdyranlæg, der tilsammen har et produktionsareal på mere end 100 m², gødnings- og ensilageopbevaringsanlæg og andre driftsbygninger m.v. til brug for husdyrhold, som ligger på samme ejendom.

2) Husdyranlæg: Stald eller lignende bygning eller indretning, hvor husdyr i almindelighed opholder sig eller har adgang til, med tilhørende dyrehold.

3) Gødningsopbevaringsanlæg: Bygning eller anden fast placeret indretning, hvor der opbevares husdyrgødning, restvand eller ensilagesaft.

4) Ensilageopbevaringsanlæg: Bygning eller anden fast placeret indretning, hvor der opbevares ensilage.

5) Emission: Direkte eller indirekte udledning til luft, vand eller jord af stoffer, rystelser, varme eller støj fra punktkilder eller diffuse kilder på husdyrbrug, husdyranlæg, gødnings- og ensilageopbevaringsanlæg eller arealer, der modtager gødning.

6) Den bedste tilgængelige teknik: Det mest effektive og avancerede trin i udviklingen af aktiviteter og driftsmetoder, som er udtryk for en given tekniks praktiske egnethed som grundlag for emissionsgrænseværdier og andre vilkår med henblik på at forhindre eller, hvor dette ikke er muligt, begrænse emissionerne og påvirkningen af

§ 2

I lov om husdyrbrug og anvendelse af gødning m.v. foretages følgende ændringer:

1. § 2, stk. 3, 2. pkt., ophæves.

2. I § 3, stk. 1, indsættes som nr. 7:

»7) Offentligheden:

a) den brede offentlighed: en eller flere fysiske eller juridiske personer eller foreninger, organisationer eller grupper, og

b) den del af offentligheden, som er berørt af, kan blive berørt af eller har en interesse i en godkendelse eller tilladelse efter lovens §§ 16 a eller 16 b. Hertil anses også Ikke-statslige organisationer foreninger og organisationer, der har beskyttelsen af landskab, kulturarv, natur eller miljøinteresser som formål, hvis foreningen eller organisationen har vedtægter eller love, som dokumenterer dens formål, og foreningen eller organisationen repræsenterer mindst 100 medlemmer, for at være omfattet.«

miljøet som helhed. Ved teknik forstås både den anvendte teknologi og den måde, hvorpå husdyrbrug konstrueres, bygges, vedligeholdes, drives og nedlægges. I forhold til udbringning af husdyrgødning forstås ved teknik både den anvendte udbringningsteknologi og foranstaltninger i forbindelse med udbringning af husdyrgødning med henblik på at forebygge, og hvor dette ikke er muligt, reducere emissioner af nitrat og fosfor til jord og vand samt foranstaltninger med henblik på at reducere ammoniakemissionen fra udbragt husdyrgødning. Teknikken er tilgængelig, når den er udviklet i en målestok, der medfører, at den pågældende teknik kan anvendes i sektoren på økonomisk og teknisk levedygtige vilkår, idet der tages hensyn til omkostninger og fordele, uanset om teknikken anvendes eller produceres i Danmark eller ej, når der kan disponeres over teknikken på rimelige vilkår. Den bedste teknik er den mest effektive teknik til opnåelse af en generel, høj beskyttelse af miljøet som helhed.

§ 54 j

§ 54 j. Kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om godkendelse efter § 16 a, stk. 4, eller tilladelse efter § 16 b hurtigst muligt og senest 90 dage fra den dag, hvor ansøgeren har fremlagt tilstrækkelige oplysninger om det ansøgte indvirkning på miljøet. Hvis kommunalbestyrelsen har vurderet, at det ansøgte er omfattet af § 55, skal alene afgørelsen herom træffes inden for fristen.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan i særlige tilfælde forlænge fristen efter stk. 1. Kommunalbestyrelsen skal skriftligt underrette ansøgeren om årsagerne til forlængelsen af fristen og om, hvornår kommunalbestyrelsen forventer at træffe afgørelse.

Stk. 3. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om annoncering af afgørelser omfattet af stk. 1.

§ 55

§ 55. Kommunalbestyrelsen skal inden for en rimelig frist træffe afgørelse om godkendelse efter § 16 a, stk. 1 og 2, samt om godkendelse efter § 16

3. § 54 j, stk. 3, ophæves.

<p>a, stk. 4, og tilladelse efter § 16 b, der kan medføre væsentlig indvirkning på miljøet.</p> <p>Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal i sager omfattet af stk. 1 informere offentligheden og berørte myndigheder tidligt i beslutningsproceduren ved offentlig annoncering eller ved andre egnede midler, eller senest så snart oplysningerne med rimelighed kan foreligge, om følgende:</p> <ol style="list-style-type: none">1) Ansøgningen om godkendelse eller tilladelse.2) Det forhold, at projektet er omfattet af en procedure med vurdering af virkningerne på miljøet.3) Navn og adresse på den kompetente kommunalbestyrelse, hvorfra der kan indhentes relevante oplysninger, og hvortil kommentarer eller spørgsmål kan rettes, samt nærmere oplysninger om fristerne for fremsendelse af bemærkninger eller spørgsmål.4) Karakteren af mulige afgørelser eller udkast til afgørelsen, når en sådan foreligger.5) Hvornår, hvor og hvordan de relevante oplysninger stilles til rådighed.6) Hvilke foranstaltninger der er truffet med henblik på offentlighedens deltagelse, herunder at enhver inden for en nærmere fastsat frist fra den offentlige annoncering kan anmode om at få tilsendt udkast til afgørelse, når dette foreligger, og at enhver, der berøres af afgørelsen, herunder organisationer og foreninger omfattet af §§ 84-87, har ret til at kommentere udkast til afgørelse samt oplysninger indhentet til brug for afgørelsen.7) Når ansøgningen vedrører et projekt, der indebærer risiko for grænseoverskridende virkninger. <p>Stk. 3. Kommunalbestyrelsen fastsætter passende tidsfrister for fremsendelse af bemærkninger eller spørgsmål, jf. stk. 2, nr. 3.</p> <p>Stk. 4. Kommunalbestyrelsen fremsender udkast til afgørelse til dem, som har anmodet herom, med en frist på mindst 30 dage til at kommentere udkastet. Kommunalbestyrelsen fremsender herudover udkast til afgørelse eller en orientering om udkastet til afgørelse til naboer og andre berørte med oplysning om fristen på mindst 30 dage til at kommentere udkastet. Af en orientering som nævnt i 2. pkt. skal det fremgå, hvordan det samlede udkast til afgørelse kan rekvireres. Samtidig med fremsendelsen efter 1. og 2. pkt. informerer kommunalbestyrelsen om supplerende</p>	<p>4. § 55, stk. 2-5, ophæves.</p>
---	------------------------------------

<p>oplysninger til ansøgningen og andre oplysninger af relevans for afgørelsen, der er modtaget efter den indledende offentlige annoncering.</p> <p>Stk. 5. Kommunalbestyrelsen foretager straks offentlig annoncering, når den har truffet afgørelse om en ansøgning omfattet af stk. 1, og sikrer, at indholdet af afgørelsen og de vigtigste begrundelser og overvejelser, der ligger til grund for afgørelsen, herunder om proceduren for offentlig deltagelse, er tilgængelige for offentligheden og berørte myndigheder. Kommunalbestyrelsen skal i den forbindelse også informere om, hvor og hvordan afgørelsen og relevante oplysninger stilles til rådighed.</p> <p>§ 56 § 56. Godkendelser og tilladelser efter denne lov, som ikke er omfattet af offentlighedsbestemmelserne i § 55, kan først meddeles, når der er forløbet 2 uger efter, at kommunalbestyrelsen har givet skriftlig orientering om ansøgningen til naboerne til den omhandlede ejendom.</p> <p>§ 56 a Afgørelser omfattet af § 54 j, stk. 1, og § 55, der kan påklages, meddeles tillige klageberettigede personer, organisationer og myndigheder, jf. §§ 84-87, og de myndigheder, der i øvrigt har været inddraget i sagens behandling. Afgørelser skal dog alene meddeles de landsdækkende foreninger og organisationer, der er nævnt i § 87, når de har anmodet miljø- og fødevareministeren om at modtage underretning om afgørelserne, jf. § 62.</p> <p>Stk. 2 – Stk. 3. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om offentlighedens inddragelse i sager omfattet af §§ 54 j-56 og visse afgørelser i sager om revurdering efter §§ 40 og 41 samt andre afgørelser vedrørende husdyrbrug, der træffes efter miljøbeskyttelsesloven eller regler udstedt i medfør heraf, og i afgørelser vedrørende bedrifter med arealer, som modtager husdyrgødning. Stk. 4. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om inddragelse af offentligheden i forbindelse med afgørelser om husdyrbrug, husdyranlæg, gødnings- og</p>	<p>5. I § 56, stk. 1, udgår: »offentlighedsbestemmelserne i«.</p> <p>6. I § 56 a, stk. 1, udgår: »tillige«.</p> <p>7. I § 56 a, stk. 3, ændres »kan fastsætte« til: »fastsætter«, efter »regler om offentlighedens« indsættes: »og berørte myndigheders« og efter »inddragelse« indsættes: »og om annoncering«.</p> <p>8. I § 56 a, stk. 4, ændres »kan fastsætte« til: »fastsætter«.</p>
--	--

ensilageopbevaringsanlæg og forhold forbundet med husdyrhold eller anvendelse af gødning m.v. i en anden stat, som kan få indvirkning på miljøet i Danmark, for at opfylde Danmarks EU-retlige og internationale forpligtelser.

§ 3

Loven træder i kraft den 1. januar 2021.

§ 4

Ansøgninger om projekter om intensivt fiskeopdræt, hvor det samlede anlæg er beliggende nærmere end 1 sømil fra kysten, der er indgivet til eller under behandling ved kommunalbestyrelsen overføres ved ikrafttrædelsen, j. § 3, til miljøministeren.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen videresender sagerne, jf. stk. 1, til miljøministeren, som orienterer ansøger om, at sagerne færdigbehandles af miljøministeren.

§ 5

Såfremt Miljø- og Fødevareklagenævnet ved behandlingen af en klage over en afgørelse vedrørende intensivt fiskeopdræt, hvor det samlede anlæg er beliggende nærmere end 1 sømil fra kysten efter ikrafttrædelsen, jf. § 3, træffer afgørelse om, at sagen hjemvises til fornyet behandling i første instans, skal sagen i først instans overføres til miljøministeren.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen videresender sagen til miljøministeren, som orienterer adressaten om, at sagen færdigbehandles af ministeren.

§ 6

Såfremt Miljø- og Fødevareklagenævnet efter ikrafttrædelsen, jf. § 3, stadfæster en afgørelse efter § 21, stk. 1, om krav om miljøvurdering af intensivt fiskeopdræt, hvor det samlede anlæg er beliggende nærmere end 1 sømil fra kysten, skal miljøministeren færdigbehandle sagen.